

ZARZĄDZENIE NR 46
DYREKTORA GENERALNEGO LASÓW PAŃSTWOWYCH

z dnia 24 października 2016 r.

w sprawie sprzedaży drewna
prowadzonej przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe

ZM.800.2.2016

Na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach¹, w związku z § 6 Statutu Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe² – w wykonaniu zadania Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, określonego w § 8 ust. 1 pkt 5 Statutu³ – uwzględniając przesłanki, uzasadnienie prawne i merytoryczne oraz konkretyzację niektórych postanowień niniejszego zarządzenia zawartą w załączniku nr 1, zarządzam, co następuje:

Rozdział I

Znaczenie terminów użytych w zarządzeniu oraz jego przedmiot

§ 1

[Znaczenie niektórych pojęć i terminów]

Ilekcroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o:

- 1) surowcu drzewnym lub, zamiennie, o drewnie – należy przez to odpowiednio rozumieć również karpinę, chyba że w określonym postanowieniu niniejszego zarządzenia jest ona odrębnie przywoływana z nazwy własnej;
- 2) oznaczaniu surowca drzewnego (drewna) pod względem przyszłych jego nabywców – należy przez to rozumieć (por. załącznik nr 1) działania, dokonywane przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, zwane dalej także Lasami Państwowymi, przy udziale osób fizycznych i innych podmiotów:

¹ Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tj. Dz. U. z 2015 r. poz. 2100, z 2016 r. poz. 422, 586, 903 i 1020).

² Statut Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe został nadany zarządzeniem nr 50 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 18 maja 1994 r.; w § 6 Statut Lasów Państwowych stanowi, że w wykonaniu zadań określonych przez ustawę (o lasach) oraz przez przepisy wykonawcze do ustawy, a także innych przepisów prawnych, Dyrektor Generalny wydaje zarządzenia i decyzje obowiązujące w Lasach Państwowych.

³ W § 8 ust. 1 pkt 5 Statut Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe określił, że „Dyrektor Generalny ustala w szczególności (...) zasady sprzedaży drewna przez Lasy Państwowe...”.

- a) mieszczące się z punktu widzenia Lasów Państwowych w ramach działalności bezpośrednio wytwórczej w zakresie gospodarki leśnej;
- b) kończące proces wytwarzania surowca drzewnego;
- c) skutkujące ustaleniem:
 - ilości oraz charakterystyki gatunkowej, wymiarowej i jakościowej surowca drzewnego przeznaczonego w danym roku kalendarzowym do zużycia na własne potrzeby danego nadleśnictwa,
 - podmiotów, które w danym roku gospodarczym w określonych nadleśnictwach będą mogły, na warunkach umów faktycznych lub dorozumianych (por. załącznik nr 1), nabyć surowiec drzewny, skonkretyzowany co do ilości oraz charakterystyki gatunkowej, wymiarowej i jakościowej;
- 3) umowie przyrzeczonej – należy przez to rozumieć (por. załącznik nr 1) zobowiązaniowy stosunek cywilnoprawny pomiędzy danym nadleśnictwem a podmiotem należącym do grupy podmiotów, o których mowa w pkt 2 lit. c, drugie tiret, powstający w następstwie zatwierdzenia przez to nadleśnictwo oraz przez ten podmiot wyniku, odnoszącego się do tego nabywcy, oznaczania drewna po względem przyszłych jego nabywców;
- 4) grupie handlowo-gatunkowej – należy przez to rozumieć, wyodrębniany na potrzeby kreowania (z towarowego punktu widzenia) rynków właściwych, zbiór obiektów (elementów) drewnianych (przed faktycznym lub po faktycznym ich pozyskaniu i wyrobieniu poprzez poddanie działaniom nieoznaczającym pod względem prawnym przerobu drewna), z których każdy jest (może być) określony pod względem gatunku drzewa lub krzewu, będącego jego źródłem, jak również pod względem przynależności do klasy jakościowo-wymiarowej drewna, przy czym wyróżnia się:
 - a) grupy handlowo-gatunkowe jednogatunkowe obejmujące ww. obiekty (elementy) drewniane, należące do:
 - jednej klasy jakościowo-wymiarowej drewna,
 - dwóch lub większej liczby klas jakościowo-wymiarowych drewna,
 - b) grupy handlowo-gatunkowe wielogatunkowe obejmujące ww. obiekty (elementy) drewniane, należące do:
 - jednej klasy jakościowo-wymiarowej drewna,
 - dwóch lub większej liczby klas jakościowo-wymiarowych drewna;
- 5) sortymencie reprezentatywnym – należy przez to rozumieć obiekty (elementy) drewniane, o których mowa w pkt 4, określone co do gatunku drzewa lub krzewu oraz konkretnej klasy jakościowo-wymiarowej drewna, których jednostkowa cena zbywania determinuje –

- poprzez zastosowanie przeliczników cenowych – cenę zbywania (obiektów) elementów drewnianych poszczególnych klas jakościowo-wymiarowych w danej grupie handlowo-gatunkowej, jeżeli jest to potrzebne, a dana grupa handlowo-gatunkowa nie jest grupą jednogatunkową i jednoklasową;
- 6) przeliczniku cenowym – należy przez to rozumieć wskaźnik bez miana, służący jako mnożnik do ustalania ceny (proponowanej, odmowy oraz górnej) poszczególnych sortymentów należących do danej grupy handlowo-gatunkowej niebędących sortymentem reprezentatywnym;
 - 7) pośredniku w oznaczaniu surowca drzewnego pod względem przyszłych nabywców (lub skrótno pośredniku) – należy przez to rozumieć przedsiębiorcę spoza Lasów Państwowych, który na podstawowych rynkach właściwych funkcjonuje ze z góry powziętym zamiarem odsprzedaży drewna nabytego na tej drodze finalnie podmiotowi lub podmiotom dokonującym faktycznego przerobu drewna, w tym dokonującym jego wykorzystywania w celach energetycznych; na równi z tak rozumianymi pośrednikami w oznaczaniu surowca drzewnego należy rozumieć podmioty zewnętrzne, które nabywają drewno w nadleśnictwach ze z góry powziętym zamiarem odsprzedaży finalnie przedsiębiorcom przerabiającym surowiec drzewny, jeżeli nabywanie to następuje w oparciu o cesję praw i obowiązków dokonywaną przez przedsiębiorców uczestniczących w postępowaniu na podstawowych rynkach właściwych;
 - 8) przedsiębiorcy należący do sektora instytucjonalnego „zagranica” – wszystkie podmioty mające status przedsiębiorcy, jeżeli:
 - a) w rozumieniu statystyki publicznej, na potrzeby rachunków narodowych są zaliczane do sektora „zagranica”,
 - b) zakres ich działalności obejmuje (lub ma objąć), choćby w ramach działalności drugorzędnej, przetwarzanie drewna, w tym nabywanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo mającego być przedmiotem nabycia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 9) składnicy doraźnej – należy przez to rozumieć fragment gruntu w zarządzie nadleśnictwa, będący najczęściej miejscem przy lub w ramach drogi leśnej bądź linii podziału powierzchniowego lasu, przysposobiony *ad hoc* i na krótki czas do wyróbki drewna i jego magazynowania, w tym do składowania mygieł oraz stosów, do chwili wywozu z lasu;
 - 10) składnicy leśnej – należy przez to rozumieć funkcjonalną część lasu w zarządzie nadleśnictwa, będącą gruntem zasadniczo pozbawionym drzewiastej roślinności leśnej, odpowiednio na dłuższy czas urządzonym dla wyróbki drewna, w tym po zrywce całych

drzew, oraz jego krótkotrwałego składowania do czasu wywozu z lasu; składnica leśna może magazynować drewno więcej niż z jednego leśnictwa i być używana do wyrobki sortymentów cennych typu sklejkowego (zbywanych na rynkach podstawowych); w sytuacjach szczególnych składnica leśna może być usytuowana na gruncie udostępnionym przez inne nadleśnictwo do korzystania w celu zmagazynowania na niej drewna do sprzedaży w celach opałowych na rzecz osób fizycznych, jeżeli nadleśnictwo udostępniające grunt nie jest w stanie zaspokoić zapotrzebowania miejscowej ludności na opał z użyciem drewna pozyskanego w lasach przez siebie zarządzanych;

- 11) składnicy leśnej zbiorczej – należy przez to rozumieć składnicę leśną, magazynującą drewno z więcej niż jednego nadleśnictwa;
- 12) składnicy przejściowej – należy przez to rozumieć funkcjonalną część lasu w zarządzie nadleśnictwa, będącego gruntem:
 - a) zwykle położonym w odpowiedniej odległości od drzewostanów,
 - b) co do zasady pozbawionym drzewiastej roślinności leśnej,
 - c) niekiedy pokrytym wodami (wodne składnice przejściowe),
 - d) trwale urządzonym dla względnie długotrwałego składowania drewna:
 - wyrobionego w różnych leśnictwach po wystąpieniu w nadleśnictwie zdarzeń naturalnych, wyczerpujących znamiona siły wyższej,
 - składowanego przez względnie dłuższy czas do czasu wywozu do nabywców,
 - będącego nie na stanie magazynów rewiowych, przypisanych do poszczególnych leśnictw, lecz na stanie magazynowym nadleśnictwa (magazyn drewna na składnicy przejściowej);
- 13) składnicy przejściowej zbiorczej – należy przez to rozumieć prowadzoną przez daną jednostkę organizacyjną Lasów Państwowych składnicę przejściową w rozumieniu jej definicji zawartej w pkt 12, jednak służącą składowaniu drewna z wielu nadleśnictw w zasięgu danej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, przy czym składnica przejściowa zbiorcza może stanowić wyodrębnioną kwaterę składu drewna energetycznego;
- 14) składnicy manipulacyjnej – należy przez to rozumieć wyodrębniony terytorialnie grunt co do zasady we władaniu zakładu Lasów Państwowych, na którym jednostka prowadząca taką składnicę doprowadza do zmagazynowania surowca drzewnego zakupionego od innych jednostkach organizacyjnych Lasów Państwowych lub zgromadzonego w realizacji przez zakłady usług w zakresie pielęgnowania i użytkowania głównego lasów niezajdujących się w zarządzie LP – w celu poddania tego surowca przetworzeniu polegającemu na wyrobie sortymentów cennych z drewna dłużycowego (zwykle surowca

sklejkowego), a także innych sortymentów (drewno wielkowymiarowe, drewno średniowymiarowe, drewno energetyczne do skoncentrowania na składach drewna energetycznego); w ramach składnicy manipulacyjnej może być wyodrębniany dział głębszego przerobu drewna; działalność prowadzoną z wykorzystaniem składnic manipulacyjnych należy klasyfikować jako działalność dodatkową;

15) składzie drewna energetycznego – należy przez to rozumieć skład wchodzący w skład sieci, o której mowa Rozdziale VIII, Podrozdziale VIII, Części II;

16) usłudze pielęgnowania oraz użytkowania głównego lasów nieznajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych – należy przez to rozumieć świadczenie zakładu Lasów Państwowych:

- a) mieszczące się w ramach działalności dodatkowej,
- b) realizowane na podstawie umowy zawartej z podmiotem władającym lasem nieznajdującym się w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe,
- c) obejmujące pielęgnowanie oraz użytkowanie główne lasu łącznie ze sprzedażą drewna,

przy czym wynagrodzeniem przysługującym zakładowi Lasów Państwowych odpowiada określona w umowie część przychodów należnych władającemu tymże lasem z tytułu sprzedaży jego drewna;

17) usłudze zagospodarowania drewna energetycznego/ biomasy na rzecz podmiotów zewnętrznych – należy przez to rozumieć świadczenie jednostek organizacyjnych realizowane na rzecz podmiotów zewnętrznych:

- a) mieszczące się w ramach działalności dodatkowej prowadzonej przez tę jednostkę,
- b) realizowane na podstawie umowy zawartej z danym podmiotem zewnętrznym,
- c) polegające na:
 - przyjęciu przez tę jednostkę na skład drewna energetycznego biomasy drzewnej pozyskanej, wytworzonej lub nabytej przez tę jednostkę organizacyjną,
 - poddaniu ww. biomasy innym działaniom usługowym łącznie z jej sprzedażą podmiotom zewnętrznym,

przy czym wynagrodzeniem przysługującym jednostce organizacyjnej Lasów Państwowych na skład drewna energetycznego oraz poddaniu tego drewna innym działaniom odpowiada określona w umowie część przychodów należnych podmiotowi zewnętrznemu z tytułu sprzedaży jego biomasy drzewnej.

§ 2

[Przedmiot zarządzenia]

1. Niniejsze zarządzenie ustala postępowanie prowadzące do:
 - 1) oznaczania surowca drzewnego (drewna) pod względem przyszłych jego nabywców, oraz następczego;
 - 2) ustalania warunków umownych dokonywania sprzedaży drewna.
2. W koniecznym zakresie niniejszego zarządzenia zawiera postanowienia ustalające procedury następujących działań:
 - 1) analiz, w tym retrospektywnych oraz prognostycznych, prowadzonych na potrzeby pozyskania, zużywania i zbywania surowca drzewnego;
 - 2) opracowywania programu działań pokłeskowych lub programu działań w razie nagłej zmiany koniunktury na rynkach wyrobów z drewna;
 - 3) planowania wycinki i pozyskania drewna w zakresie, w jakim wymaga to modyfikacji danych uzyskiwanych w ramach dotychczasowego postępowania planistycznego w Lasach Państwowych;
 - 4) planowania:
 - a) sprzedaży drewna oraz
 - b) jego wykorzystywania
 - na potrzeby własne nadleśnictwa, a także
 - na potrzeby wewnątrzinstytucjonalne;
 - 5) ustalania warunków nabywania lub zużywania drewna na potrzeby wewnątrzinstytucjonalne (w tym na potrzeby gospodarcze lub w celu poddania drewna naturalnemu rozkładowi);
 - 6) postępowania w stanach siły wyższej;
 - 7) prowadzenia działalności analitycznej kontrolingowej lub postkontrolingowej, dotyczącej procesu wycinki, pozyskiwania, realizacji sprzedaży drewna oraz zużywania na potrzeby wewnątrzinstytucjonalne;
 - 8) prowadzenia działalności nadzorczej dotyczącej procesu wycinki, pozyskiwania, zużywania na własne potrzeby i realizacji sprzedaży drewna;
 - 9) bieżącego koordynowania wycinki, pozyskiwania, zużywania na własne potrzeby oraz realizacji sprzedaży drewna (z wykorzystaniem działalności kontrolingowej i nadzorczej);

- 10) prowadzenia bieżącej oceny i bieżącego korygowania planu wycinki, pozyskania oraz realizacji zużycia na własne potrzeby i realizacji sprzedaży drewna;
 - 11) prowadzenia gospodarki finansowej, związanej z wycinką, pozyskiwaniem, zużywaniem na własne potrzeby i realizacją sprzedaży drewna (łącznie z inwentaryzacją drewna i ewidencją księgową);
 - 12) zabezpieczania wierzytelności związanych ze sprzedażą drewna;
 - 13) ochrony i dochodzenia wierzytelności i innego mienia związanego z pozyskiwaniem i sprzedażą drewna (łącznie z działalnością reklamacyjną);
 - 14) prowadzenia działalności kontrolingowej o systemowym charakterze (dotyczącym problematyki wycinki, pozyskiwania, zużywania na własne potrzeby i realizacji sprzedaży drewna);
 - 15) prowadzenia działalności kontrolnej, dotyczącej problematyki wycinki, pozyskiwania, zużywania na własne potrzeby i realizacji sprzedaży drewna;
 - 16) identyfikacji koniecznych działań rozwojowych dotyczących przedmiotu niniejszego zarządzenia.
3. Ponadto przedmiotem niniejszego zarządzenia są m.in. działania polegające na:
- 1) świadczeniu przez LP usług zagospodarowania oraz użytkowania lasów nieznajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych;
 - 2) świadczeniu przez LP usług zagospodarowania drewna energetycznego/ biomasy na rzecz podmiotów zewnętrznych.
4. Integralną częścią niniejszego zarządzenia jest załącznik nr 1, zawierający przesłanki, uzasadnienie prawne i merytoryczne oraz konkretyzację niektórych postanowień zarządzenia.
5. W formie odrębnej decyzji zarządczej Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych zostaną ustalone: wykaz i charakterystyka wszystkich aktualnych aktów ogólnego zarządu Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych tematycznie powiązanych z niniejszym zarządzeniem, w tym zawierających postanowienia dotyczące użytkowania głównego lasu i dokumentowania obrotu drewnem. Strukturę danych do uwzględnienia w decyzji, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, zawiera załącznik nr 2. Obowiązek sporządzenia projektu przedmiotowej decyzji nakłada się na Wydział Użytkowania Lasu Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych.

Rozdział II

Postanowienia generalne

§ 3

[Dostępność rynków właściwych dla przedsiębiorców i moc sprawcza zarządzenia]

1. W wykonaniu niniejszego zarządzenia każdy przedsiębiorca działający na wspólnym rynku ma możliwość udziału w procedurze podstawowej oznaczania surowca drzewnego pod względem przyszłych jego nabywców, a także ma możliwość operowania na innych rynkach właściwych, o których mowa w § 4 ust. 1, z zastrzeżeniem § 4 ust. 1 pkt 4 i pkt 7 lit. a oraz c.
2. Niniejsze zarządzenie jest służbowo wiążące w odniesieniu do pracowników jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych. Na inne podmioty postanowienia niniejszego zarządzenia oddziałują w sposób niewładczy.
3. Pomimo że projekty postanowień niniejszego zarządzenia były poddane możliwie najszerszej konsultacji w ramach Komisji Drzewnej, o której mowa w § 8, dla porządku przypomina się, że każdemu podmiotowi, zainteresowanemu nabyciem surowca drzewnego w Lasach Państwowych, przysługuje prawo dochodzenia swoich interesów na drodze postępowania sądowego, jeżeli podmiot ten uzna, że postanowienia niniejszego zarządzenia nie są możliwe przez niego do zaakceptowania lub w praktyce doprowadziły do naruszenia jego interesu.

§ 4

[Lista rynków właściwych i ceny na nich obowiązujące]

1. Ze względu na konieczność zachowania jednolitych warunków konkurencji ustala się następujące zgrupowania rynków właściwych:
 - 1) rynki podstawowe;
 - 2) rynki dla rozwoju;
 - 3) rynki drewna szczególnego;
 - 4) rynki drewna detalicznego;
 - 5) rynki drewna niszowego oraz węgla drzewnego produkowanego w sposób tradycyjny w lesie;

- 6) rynki poboru i zużywania drewna w Lasach Państwowych na własne potrzeby instytucjonalne (łącznie z drewnem energetycznym na własne potrzeby), zwane dalej rynkami drewna na własne potrzeby instytucjonalne;
 - 7) rynki drewna niepełnowartościowego, w tym:
 - a) rynki pozostałości po wycince oraz wyróbce drewna dedykowanego miejscowej ludności w ramach samowyrobu,
 - b) rynki drewna energetycznego dedykowanego przedsiębiorcom,
 - c) rynki drewna energetycznego służącego realizacji wspólnego przedsięwzięcia jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych pn. „Drewno dla samowystarczalności energetycznej samorządu oraz dla bezpieczeństwa energetycznego państwa”, zwane dalej rynkami drewna energetycznego podstawowymi;
 - 8) rynki drewna pokłeskowego i drewna zbywanego w warunkach nagłej zmiany koniunktury na rynkach wyrobów z drewna (jeżeli drewno to nie jest kierowane na rynki uzupełnień, na rynki detaliczne lub/oraz na rynki drewna niepełnowartościowego albo nie jest zużywane na własne potrzeby instytucjonalne);
 - 9) rynki uzupełnień.
2. Na mocy niniejszego zarządzenia:
- 1) z operowaniem na rynkach drewna szczególnie wiąże się zasada zakupu danej, wystawionej na aukcji lub submisji, sztuki (lub jednorodnego pakietu sztuk) drewna cennego przez podmiot oferujący najwyższą cenę nabycia;
 - 2) z operowaniem na rynkach uzupełnień wiąże się zasada: „im wyższa cena, tym większe prawdopodobieństwo nabycia drewna zapotrzebowanego”;
 - 3) z operowaniem na rynkach:
 - a) detalicznych,
 - b) drewna niszowego,
 - c) węgla drzewnego (wytwarzanego metodami tradycyjnymi),
 - d) drewna niepełnowartościowego– wiąże się zasada cen negocjowanych;
 - 4) z operowaniem na rynkach drewna pokłeskowego i drewna związanego z nagłym załamaniem koniunktury na rynkach wyrobów z drewna (chodzi o drewno niekierowane na rynki uzupełnień oraz niekierowane do zagospodarowania jako drewno niepełnowartościowe) może wiązać się, oprócz innych działań pozacenowych ustalonych w niniejszym zarządzeniu, zasada negocjowania opustów cenowych

(jeżeli są one uzasadnione) w stosunku do cen na drewno, które byłoby sprzedane zgodnie z wynikami postępowania na rynkach właściwych podstawowych i dla rozwoju, gdyby nabywca nie zdecydował się na zakup w jego miejsce drewna pokłeskowego albo gdyby nie wystąpiło zjawisko nagłego załamania się koniunktury na rynkach wyrobów z drewna;

5) z operowaniem na rynkach podstawowych oraz dla rozwoju obowiązują:

- a) cena odmowy,
- b) cena proponowana,
- c) cena górna,

przy czym w niniejszym zarządzeniu przewidziano możliwość deklarowania ceny wyższej niż cena górna, jednak nie dla zwiększenia punktowej oceny deklarowanego zapotrzebowania na surowiec drzewny, lecz dla nabycia innych uprawnień.

Rozdział III

Internetowy Portal Leśno-Drzewny

§ 5

[Portal Leśno-Drzewny jako podstawowe narzędzie oznaczania drewna pod względem przyszłych nabywców]

1. Oznaczanie surowca drzewnego pod względem przyszłych nabywców, jak również realizowanie innych działań, o których mowa w § 2 ust. 2, powinno następować z wykorzystaniem funkcjonalności Portalu Leśno-Drzewnego, zwanego także dalej Portalem, będącego wyodrębnioną częścią Systemu Informatycznego Lasów Państwowych.
2. Komunikację ze stroną główną Portalu nawiązuje się poprzez użycie ikony (łącza) umieszczonego na głównej stronie internetowej Lasów Państwowych (www.lp.gov.pl).
3. W zakresie funkcji o charakterze podstawowym Portal jest ogólnodostępny. Określony katalog uprawnień oraz możliwości korzystania z funkcji Portalu został zarezerwowany dla użytkowników zarejestrowanych.
4. Każdy zarejestrowany użytkownik Portalu nawiązuje z nim łączność (otwiera swoje konto) poprzez wprowadzenie unikatowego loginu oraz hasła.
5. Proces rejestracji użytkowników Portalu oraz korzystania z Portalu przez użytkowników zarejestrowanych został ustalony w Regulaminie Portalu Leśno-Drzewnego, stanowiącym

m.in. przedmiot załącznika nr 11 do niniejszego zarządzenia. Przy opracowywaniu Regulaminu Portalu Leśno-Drzewnego wzięto pod uwagę wytyczne kierunkowe, zawarte w załączniku nr 3.

6. Obowiązek konserwacji, utrzymania, administrowania (łącznie z doprowadzaniem do kolportażu loginów i haseł) oraz przyczyniania się do informatycznego rozwoju Portalu, opracowania oraz aktualizowania szczegółowej instrukcji użytkownika nakłada się na Zakład Informatyki Lasów Państwowych.

Rozdział IV

Działania analityczne

Zespołu opiniodawczo-pomocniczego ds. modelowania matematycznego zjawisk w leśnictwie i związanych z leśnictwem.

Komisja Drzewna

§ 6

[Podmioty obowiązane do działań analitycznych; podstawowe raporty jako efekt działań analitycznych; bazy danych na potrzeby działań analitycznych]

1. W celu zapewnienia należytego profesjonalizmu oraz obiektywizmu procesu ustalania podaży w Lasach Państwowych surowca drzewnego w poszczególnych latach kalendarzowych oraz jego oznaczania pod względem przyszłych nabywców – na (obowiązanych do działania według uzgodnień operacyjnych pod kierunkiem Zastępcy Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych ds. gospodarki finansowej i gospodarowania zasobami majątkowymi):
 - 1) członków Zespołu Doradców i Analityków w Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych (przywoływanej dalej także za pomocą akronimu DGLP);
 - 2) wyznaczone przez kierowników stanowiska pracy komórek organizacyjnych DGLP właściwych do spraw rozwoju, marketingu, analiz ekonomicznych i planowania oraz informatyki;
 - 3) wyznaczone przez dyrektora stanowiska pracy w Zakładzie Informatyki Lasów Państwowych –
 - nakłada się obowiązek sporządzenia (przy wsparciu zespołu opiniodawczo-pomocniczego Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych ds. modelowania matematycznego zjawisk w leśnictwie i związanych z leśnictwem (zob. załącznik nr 4),

dokumentacji ontologicznej i analitycznej oraz doprowadzenia w terminie do końca października 2016 r. do zainstalowania w ramach Systemu Informatycznego Lasów Państwowych (dalej SILP) aplikacji, o których w ujęciu docelowym jest mowa w ust. 2.

2. Na potrzeby m.in. oznaczania surowca drzewnego pod względem przyszłych nabywców – w ramach Systemu Informatycznego Lasów Państwowych docelowo powinny funkcjonować aplikacje pozwalające na generowanie następujących raportów:
 - 1) długoterminowa prognoza (z uwzględnieniem retrospektywy) podaży surowca drzewnego według klas jakościowo-wymiarowych, łącznie z podażą drewna niepełnowartościowego (jako część składowa długoterminowej prognozy sytuacji finansowo-gospodarczej Lasów Państwowych);
 - 2) długoterminowa prognoza (z uwzględnieniem retrospektywy) cen na surowiec drzewny według klas jakościowo-wymiarowych (jako część składowa długoterminowej prognozy sytuacji finansowo-gospodarczej Lasów Państwowych);
 - 3) ocena rentowności oraz spodziewanych zmian (w funkcji czasu) rentowności zakładów usług leśnych (jako część składowa długoterminowej prognozy sytuacji finansowo-gospodarczej Lasów Państwowych);
 - 4) ocena rentowności oraz spodziewanych zmian (w funkcji czasu) rentowności poszczególnych zgrupowań podmiotów nabywających surowiec drzewny (jako część składowa długoterminowej prognozy sytuacji finansowo-gospodarczej Lasów Państwowych);
 - 5) ocena nadwyżkowości oraz spodziewanych zmian (w funkcji czasu) nadwyżkowości Lasów Państwowych (jako część składowa długoterminowej prognozy sytuacji finansowo-gospodarczej Lasów Państwowych);
 - 6) analiza retrospektywna oraz prognostyczna obciążenia poszczególnych rynków właściwych (wyodrębnianych z geograficznego punktu widzenia) „zapotrzebowaniem na surowiec drzewny”;
 - 7) ustalanie sugestii co do ceny proponowanej, ceny odmowy oraz ceny górnej dla sortymentów reprezentatywnych, o których mowa w załączniku nr 7, oraz sugestii co do przeliczników cenowych;
 - 8) raport teoretyczny najbardziej racjonalnej dystrybucji surowca drzewnego w danym roku gospodarczym, m.in. z punktu widzenia kryterium geograficznego;
 - 9) raport zawierający wszechstronną informację na temat grup nadleśnictw o zbliżonych warunkach konkurencji przy sprzedaży drewna danej grupy handlowo-gatunkowej (na przykład informacje o poziomie deficytowości, zwyczajowym „parciu” na rynek

drewna, związanym z tymi nadleśnictwami, ukształtowanym historycznie poziomie cen na poszczególne grupy handlowe itd.);

10) inne raporty analityczne, dotyczące problematyki pozyskania i sprzedaży surowca drzewnego.

3. Sporządzanie raportów, o których mowa w ust. 2, wymaga gromadzenia w ramach SILP informacji źródłowych lub powstających z przetworzenia informacji źródłowych, przybierających (por. załącznik nr 1) postać następujących baz danych:

1) kartoteka zakładów usług leśnych [tworzona na podstawie: (1) danych gromadzonych w ramach SILP, (2) rozpoznania własnego nadleśnictw, (3) danych statystyki publicznej, (4) badań ankietowych; (5) innych źródeł];

2) baza danych o podmiotach nabywających surowiec drzewny [tworzona na podstawie: (1) danych gromadzonych w ramach SILP, w tym w ramach Portalu Leśno-Drzewnego, (2) rozpoznania własnego nadleśnictw, (3) danych statystyki publicznej, (4) badań ankietowych, (5) innych źródeł];

3) baza danych o przebiegu w funkcji czasu sprzedaży drewna na różnych rynkach właściwych (tworzona na podstawie informacji gromadzonych w SILP, w tym przede wszystkim w ramach Portalu Leśno-Drzewnego, oraz innych źródeł);

4) baza danych o kształtowaniu się w funkcji czasu cen na surowiec drzewny w państwach ościennych [tworzona na podstawie: (1) danych statystyki publicznej – krajowej, zagranicznej oraz unijnej, (2) białego wywiadu, (3) badań ankietowych, (4) ekspertyz naukowych, (5) innych źródeł];

5) baza danych makroekonomicznych potrzebnych do prognozowania cykli koniunktury na rynkach wyrobów z drewna (tworzona głównie na podstawie danych statystyki publicznej);

6) pozostałe bazy danych.

4. W odniesieniu do oznaczania drewna pod względem przyszłych nabywców na potrzeby roku 2017 dopuszcza się zastosowanie rozwiązań substytucyjnych, stosownie do postanowienia w § 142 ust. 2.

§ 7

[Wytyczne metodyczne do działań analitycznych]

1. Przy wykonywaniu postanowienia § 6 niniejszego zarządzenia należy kierować się wytycznymi metodycznymi, zawartymi w załączniku nr 5.

2. Wywiązanie się z obowiązku, o którym mowa w § 6, powinno zostać skwitowane meldunkiem:
 - 1) sporządzonym w formie notatki służbowej przez Naczelnika Wydziału Informatyki Lasów Państwowych;
 - 2) zaaprobowanym wspólnie przez Zastępców Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych;
 - 3) przedłożonym do zatwierdzenia w formie decyzji zarządczej przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych.

§ 8

[Znaczenie i funkcje Komisji Drzewnej]

1. Uwzględniając okoliczność, że według zamysłu funkcją Komisji Drzewnej, powołanej do życia Zarządzeniem nr 27 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych (znak ZM.800.1.2016) z dnia 30 maja 2016 r. w sprawie utworzenia Komisji ds. sprzedaży drewna w Lasach Państwowych oraz zmiany zarządzenia nr 2 z dnia 28 stycznia 2016 r. w sprawie (...) Komisji Leśno Drzewnej (...) [zob. załącznik nr 6], powinno być nie tylko wypowiedanie się w sprawie kolejnych wersji systemu (zasad) sprzedaży drewna w Lasach Państwowych, lecz również m.in. opiniowanie konkretyzacji tychże zasad polegające m.in. na rozstrzygnięciu co do:
 - 1) ilości (pul) drewna poszczególnych grup handlowo-gatunkowych kierowanych na poszczególne rynki właściwe,
 - 2) cen odmowy, cen proponowanych oraz cen górnych na poszczególne grupy handlowo-gatunkowe,zarówno więc rozwiązania algorytmiczne służące sporządzaniu raportów, o których mowa w § 6 ust. 2, jak i wyniki zawarte w tych raportach powinny być jej przedstawiane do oceny konsultacyjnej.
2. Oprócz ocen konsultacyjnych (opinii) na temat:
 - 1) poszczególnych wersji systemu (zasad) sprzedaży drewna w Lasach Państwowych;
 - 2) rozwiązań algorytmicznych stosowanych na potrzeby wyżej wymienionych raportów;
 - 3) wyników zawartych w tych raportach;
 - 4) pul drewna kierowanych na poszczególne rynki właściwe;
 - 5) cen odmowy, cen proponowanych oraz cen górnych –

– Komisja Drzewna ma możliwość opiniowania, w tym z inicjatywy własnej, każdego innego rozstrzygnięcia konkretyzującego system sprzedaży drewna w Lasach Państwowych, w tym opiniowania wartości wag i parametrów oceny punktowej zapotrzebowania na surowiec drzewny, zgłaszany w procedurze podstawowej.

Rozdział V

Rynki właściwe przy sprzedaży surowca drzewnego

§ 9

[Kryteria przyjęte dla wydzielenia rynków właściwych]

1. Uwzględniając argumentację zawartą w załączniku nr 1, przy oznaczaniu drewna pod względem przyszłych nabywców za rynek właściwy uznaje się:
 - 1) z geograficznego (obszarowego) punktu widzenia – rynek odpowiadający zasięgowi terytorialnemu nadleśnictwa;
 - 2) ze względu na charakter zaburzeń na rynku:
 - a) rynek stanu normalnego,
 - b) rynek niespodziewanie zaburzony w stopniu niewyczerpującym stanów siły wyższej,
 - c) rynek niespodziewanie zaburzony w stopniu wyczerpującym stan siły wyższej o genezie naturalnej lub/oraz marketingowej (zaburzenie koniunktury na rynku wyrobów z drewna):
 - o charakterze lokalnym,
 - o charakterze regionalnym,
 - o charakterze ponadregionalnym;
 - 3) ze względu na ewidentne różnice między podmiotami występujące pod względem warunków konkurencji:
 - a) rynek drewna dla przedsiębiorców,
 - b) rynek drewna detalicznego (łącznie z rynkiem pozostałości drzewnych dla miejscowej ludności),
 - c) rynek drewna na własne potrzeby instytucjonalne;
 - 4) z punktu widzenia zasadniczych różnic pod względem drewna oferowanego do oznaczenia pod względem jakości:
 - a) rynek drewna pełnowartościowego,

- b) rynek drewna niszowego oraz rynek węgla drzewnego wytwarzanego w sposób tradycyjny,
 - c) rynek drewna niepełnowartościowego, łącznie z:
 - pozostałościami po ścinie i wyróbce drewna oraz
 - karpiną;
- 5) z punktu widzenia cech wymiarowych i jakościowych drewna pełnowartościowego – rynek, na którym do sprzedaży jest oferowane drewno pełnowartościowe należące do jednej grupy handlowo-gatunkowej;
- 6) z punktu widzenia funkcji drewna pełnowartościowego oferowanego przedsiębiorcom:
- a) rynek podstawowego zaopatrzenia,
 - b) rynek dla rozwoju,
 - c) rynek uzupełnień.
2. W razie wystąpienia niespodziewanego zaburzenia na rynku – drewno, związane z tym zaburzeniem, w zależności od stopnia jego deprecjacji, koniunktury na rynkach wyrobów z drewna oraz skalę i czas wystąpienia zaburzenia, może być skierowane na rynek uzupełnień, rynek detaliczny, rynek drewna niepełnowartościowego, rynek na własne potrzeby instytucjonalne albo może być:
- a) użyte do realizacji umów kupna-sprzedaży tego lub innego drewna (planowanego wcześniej do zbycia na podstawie tychże umów) – po odpowiednim ich aneksowaniu w następstwie przeprowadzonych negocjacji (w tym skutkujących opustami cenowymi),
 - b) objęte transparentnymi negocjacjami dla zawarcia nowych umów kupna-sprzedaży,
 - c) składowane na składnicach przejściowych do późniejszego zagospodarowania.

§ 10

[Definicja rynku właściwego przy oznaczaniu drewna pod względem przyszłych nabywców]

1. Uwzględniając postanowienia § 9, ustala się, że konkretnym rynkiem właściwym jest rynek, na którym, w warunkach określonych zaburzeń naturalnych lub/oraz marketingowych, oferuje się do oznaczenia pod względem przyszłych nabywców drewno pozyskane lub planowane do pozyskania w jednym nadleśnictwie:
- a) o określonej charakterystyce gatunkowej i jakościowej,
 - b) dedykowane określonym grupom podmiotów ze względu na ich przynależność sektorową z punktu widzenia statystyki publicznej,

- c) pełniące różne funkcje w odniesieniu do przedsiębiorców (zaopatrzenie podstawowe, dla rozwoju oraz uzupełniające),
 - d) wymagające, ze względu na kryteria gospodarności, celowości i rzetelności, zastosowania odrębnych procedur wyżej wymienionego oznaczania.
2. Na każdym z rynków, o którym mowa w ust. 1, podmiotem oferującym drewno do oznaczenia pod względem przyszłych nabywców jest właściwe terytorialnie nadleśnictwo, reprezentowane przez nadleśniczego (por. załącznik nr 1), przy czym w odniesieniu do określonych procedur, o których mowa w ust. 1 lit. d, osoba nadleśniczego w drodze pełnomocnictwa dokonuje przelewu określonej wiązki praw i obowiązków, związanych z tym reprezentowaniem, na osobę kierownika innej jednostki organizacyjnej Lasów Państwowych.
 3. Każdy z wyżej wymienionych rynków właściwych wchodzi w skład jednego ze zgrupowań rynków właściwych, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 11

[Grupy handlowo-gatunkowe przy oznaczaniu drewna pod względem przyszłych nabywców]

1. Uwzględniając wywód zawarty w załączniku nr 1, w Lasach Państwowych ustala się podział drewna na grupy handlowo-gatunkowe, utrwalony w załączniku nr 7.
2. Podział, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje od roku 2017, przy czym w dalszych latach może on podlegać okresowej korekcie w ślad za ewentualnymi zmianami w klasyfikacji jakościowo-wymiarowej surowca drzewnego, obowiązującej w Lasach Państwowych.
3. Projekt korekty, o której mowa w ust. 2, podlega ocenie konsultacyjnej Komisji Drzewnej.
4. Każda z korekt podziału surowca drzewnego na grupy handlowo-gatunkowe powinna być przedmiotem decyzji zarządczej Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych.

Rozdział VI

Roczna ilość drewna do oznaczenia pod względem przyszłych nabywców.

Pule drewna kierowane na poszczególne rynki właściwe

§ 12

[Plan wycinki i pozyskania drewna; algorytm postępowania przy ustalaniu wolumenu rozmiaru użytkowania głównego w nadleśnictwie]

1. Podstawą do określenia ilości drewna przeznaczonego do oznaczenia pod względem przyszłych nabywców na poszczególnych rynkach właściwych powinien być plan wycinki i pozyskania drewna w poszczególnych nadleśnictwach.
2. Poczynając od działalności planistycznej na potrzeby roku 2017, zobowiązuje się nadleśniczych do doprowadzenia do respektowania następującego algorytmu przy sporządzaniu planu pozyskania surowca drzewnego w ramach użytkowania głównego planowego:
 - 1) krok 1: ustalenie liczby lat do końca obowiązywania planu urządzenia lasu: L ;
 - 2) krok 2: ustalenie ilości drewna do pozyskania do końca obowiązywania planu urządzenia lasu w rębnym użytkowaniu głównym (przy uwzględnieniu przewidywanych zmian wynikających z planowanego lub realizowanego aneksowania tego planu, a w odniesieniu do nadleśnictw działających okresowo bez zatwierdzonego planu urządzenia lasu, biorąc pod uwagę materiały robocze dotyczące nowego planu urządzenia lasu lub rozpoznanie własne co spodziewanego etatu rębnego użytkowania lasu) – R_{rb} ;
 - 3) krok 3: ustalenie średniorocznego rozmiaru pozyskania drewna w rębnym użytkowaniu głównym jako iloraz: $R_{rb./rok} = R_{rb}/L$;
 - 4) krok 4 : ustalenie średniorocznego (do końca okresu obowiązywania planu urządzenia lasu) pola powierzchni użytkowania przedrębnego lasu oraz użytkowania ciągłego lasu, w rozbiciu na następujące pola powierzchni:
 - a) pole powierzchni czyszczeń z pozyskiwaniem użytków głównych – $P_{cz./rok}$,
 - b) pole powierzchni trzebieży wczesnych – $P_{Tw./rok}$,
 - c) pole powierzchni trzebieży późnych – $P_{Tp./rok}$,
 - d) pole powierzchni użytkowania ciągłego – $P_{c/rok}$;
 - 5) krok 5: nabór pozycji cięć przedrębnych i ciągłych według ich pilności odpowiadających pod względem areалу polom powierzchni, o których mowa w pkt 4;
 - 6) krok 6: wykonanie szacunków brakarskich ustalających spodziewaną ilość drewna do pozyskania w użytkowaniu przedrębnym i ciągłym – ogółem ($R_{nb./rok}$) oraz w rozbiciu na gatunki i klasy jakościowo-wymiarowe;
 - 7) krok 7: nabór pozycji cięć rębnych podporządkowany warunkowi, aby spodziewana ilość użytków rębnych nie przekroczyła rozmiaru wynoszącego $R_{rb./rok}$;
 - 8) krok 8: w odniesieniu do nadleśnictw objętych na mocy planu urządzenia lasu łącznym etatem miąższościowym użytkowania głównego rębnego i przedrębnego –

dokonanie sprawdzenia, czy spełniony jest warunek: $R_k \geq R_d + (R_{nb./rok} + R_{rb./rok}) - D$, gdzie „ R_k ” oznacza łączny rozmiar pozyskania grubizny w użytkowaniu głównym do końca obowiązywania planu urządzenia lasu limitowany, „ R_d ” – dotychczasowy łączny rozmiar pozyskania grubizny w użytkowaniu głównym, zaś „ D ” – przewidywany w danym roku rozmiar pozyskania drobnicy – z opcją podjęcia decyzji o nowelizacji naboru cięć rębnych dla spełnienia ww. warunku lub z opcją zainicjowania sporządzenia aneksu do planu urządzenia lasu (przy czym w odniesieniu do nadleśnictw objętych na mocy planu urządzenia lasu etatem miąższościowym w odniesieniu do użytkowania głównego rębego – krok 8 należy realizować odpowiednio);

- 9) krok 9: wykonanie szacunków brakarskich ustalających spodziewaną ilość drewna do pozyskania w użytkowaniu rębnym w rozbiciu na gatunki i klasy jakościowo-wymiarowe (w realizacji pozycji cięć z naboru, o którym mowa w pkt 7, lub z naboru skorygowanego w wykonaniu kroku 8);
- 10) krok 10 : korzystając z aplikacji informatycznych, które powinny zostać zainstalowane w ramach SILP, wykonaniu § 13 – uwzględnienie w planie wycinki i pozyskania drewna:
- surowca drzewnego nie pochodzącego z użytkowania głównego lasu;
 - drewna podlegające wycince do pozostawienia dla naturalnego rozkładu;
 - różnicy między zapasem drewna do zagospodarowania na początku i końcu roku kalendarzowego.

§ 13

[Dane w planie wycinki i pozyskania drewna]

- Kierowników komórek organizacyjnych DGLP właściwych do spraw użytkowania lasu, marketingu, gospodarki leśnej oraz informatyki, a także dyrektora Zakładu Informatyki Lasów Państwowych zobowiązuje się do podjęcia wszelkich niezbędnych działań potrzebnych do tego, aby w terminie do końca października 2016 r. plan, o którym mowa w § 12 ust. 1, mógł być prezentowany w ramach Portalu zgodnie z następującą strukturą danych:

Nadleśnictwo	Źródło surowca drzewnego	Gatunek	Ilość drewna (w odpowiednich jednostkach miar) według klas jakościowo-wymiarowych ustalanych zgodnie z nazewnictwem w aktualnej wersji załącznika nr 7
--------------	--------------------------	---------	--

			Klasa jakościowo-wymiarowa zgodnie z nazewnictwem w aktualnej wersji załącznika nr 7					
			A	B	C	(...)	Y	Z
NAD (1)	B.O. – B.Z. (bilans otwarcia z inwentaryzacji zaktualizowanej na koniec roku pomniejszony o spodziewany bilans zamknięcia – bez uwzględnienia drewna oznaczonego pod względem nabywców lub przyszłych nabywców)	1						
	Użytkowanie główne planowe							
	Użytki przygodne (założony zwyczajowy ich poziom)							
	Drewno z wylesień							
	Drewno z zadrzewień							
	Drewno z zagospodarowania lasu i pozyskiwane w ramach ochrony przyrody							
	Drewno z innych działań (w tym z zagospodarowywania pozostałości drzewnych)							
	Drewno do naturalnego rozkładu							
	(...)		(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
	(...)		(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
	B.O. – B.Z. (bilans otwarcia z inwentaryzacji zaktualizowanej na koniec roku pomniejszony o spodziewany bilans zamknięcia – bez uwzględnienia drewna oznaczonego pod względem nabywców lub przyszłych nabywców)	N						
	Użytkowanie główne planowe							
	Użytki przygodne (założony zwyczajowy ich poziom)							
	Drewno z wylesień							
	Drewno z zadrzewień							
	Drewno z zagospodarowania lasu i pozyskiwane w ramach ochrony przyrody							
	Drewno z innych działań, (w tym z zagospodarowywania pozostałości drzewnych)							
	Drewno do naturalnego rozkładu							
	(...)		(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
	(...)		(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)
	B.O. – B.Z. (bilans otwarcia z inwentaryzacji zaktualizowanej na koniec roku pomniejszony o spodziewany bilans zamknięcia – bez uwzględnienia drewna oznaczonego pod względem nabywców lub przyszłych nabywców)	1						
	Użytkowanie główne planowe							

NAD (K)	Użytki przygodne (założony zwyczajowy ich poziom)								
	Drewno z wylesień								
	Drewno z zadrzewień								
	Drewno z zagospodarowania lasu i pozyskiwane w ramach ochrony przyrody								
	Drewno z innych działań (w tym z zagospodarowywania pozostałości drzewnych)								
	Drewno do naturalnego rozkładu								
	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	(...)	
	B.O. – B.Z. (bilans otwarcia z inwentaryzacji zaktualizowanej na koniec roku pomniejszony o spodziewany bilans zamknięcia – bez uwzględnienia drewna oznaczonego pod względem nabywców lub przyszłych nabywców)	N							
	Użytkowanie główne planowe								
	Użytki przygodne (założony zwyczajowy ich poziom)								
	Drewno z wylesień								
	Drewno z zadrzewień								
	Drewno z zagospodarowania lasu i pozyskiwane w ramach ochrony przyrody								
	Drewno z innych działań (w tym z zagospodarowywania pozostałości drzewnych)								
	Drewno do naturalnego rozkładu								

2. Dane, o których mowa w ust. 1, powinny być poddawane skonfrontowaniu z prognozą, o której mowa w § 6 ust. 2 pkt 1 – celem skorygowania tej prognozy lub/oraz poddania tych danych weryfikacji pod względem wiarygodności.
3. Działania, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być skwitowane meldunkiem:
 - 1) sporządzonym w formie notatki służbowej przez Naczelnika Wydziału Informatyki Lasów Państwowych,
 - 2) zaaprobowanym wspólnie przez Zastępców Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych,
 - 3) przedłożonym do zatwierdzenia w formie decyzji zarządczej przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych.

§ 14

[Ilość drewna do oznaczenia pod względem przyszłych nabywców; struktura danych;
podmioty obowiązane]

1. Na podstawie struktury danych, o której mowa w § 13 ust. 1, oraz zapotrzebowania na drewno energetyczne, wynikające:
 - 1) ze zwyczajowego zużycia przez miejscową ludność na pozostałości po wycince i wyróbce drzew;
 - 2) z umów, zawieranych w przeszłości z przedsiębiorcami zajmującymi się wyrobem balotów i zrębków energetycznych oraz
 - 3) z zapotrzebowania własnego –
 - w poszczególnych nadleśnictwach sporządza się informację o ilości drewna przeznaczonego w danym roku kalendarzowym do oznaczenia pod względem przyszłych nabywców, z zastrzeżeniem co do drewna na rynki drewna energetycznego podstawowe, w odniesieniu do których w przedmiotowej informacji podaje się ilość drewna do zdjęcia ze stanu magazynowego na składach.
2. Kierowników komórek organizacyjnych DGLP właściwych do spraw użytkowania lasu, marketingu oraz informatyki, a także dyrektora Zakładu Informatyki Lasów Państwowych zobowiązuje się do podjęcia wszelkich niezbędnych działań, potrzebnych do tego, aby w terminie do końca października 2016 r. informacja, o której mowa w ust. 1, mogła być prezentowana w ramach Portalu zgodnie z następującą strukturą danych:

Nadleśnictwo	Podstawowe zgrupowania rynków w nadleśnictwie	Zgrupowania rynków w nadleśnictwie	Dalszy podział rynków właściwych w nadleśnictwie	Konkretyzacja rynku właściwego dokonywana poprzez przywiązanie konkretnej grupy handlowo-gatunkowej	Ilość j.m.
NAD (1)	Rynki drewna pełnowartościowego lub traktowanego jak drewno pełnowartościowe		Rynki podstawowe	Grupa 1.1.	
				(...)	
			Rynki dla rozwoju	Grupa N.1.	
				(...)	
			Rynki drewna szczególnego	Grupa 1.2.	
				(...)	
		Rynki drewna detalicznego	Grupa (sztuka) 1.3.		
			(...)		
		Rynki drewna na własne potrzeby	Rynek drewna do handlowego przerobu mechanicznego	Grupa (sztuka) N.3.	
				(...)	
			Rynek do zużycia do wytwarzania elementów infrastruktury leśnej oraz przynależności ruchomych	Grupa 1.5.	
				(...)	
				Grupa N.5.	
				(...)	
Rynek drewna do handlowego przerobu mechanicznego	Grupa 1.6.				
	(...)				
Rynek do zużycia do wytwarzania elementów infrastruktury leśnej oraz przynależności ruchomych	Grupa N.6.				
	(...)				
Rynek do zużycia do wytwarzania elementów infrastruktury leśnej oraz przynależności ruchomych	Grupa 1.7.				
	(...)				
Rynek do zużycia do wytwarzania elementów infrastruktury leśnej oraz przynależności ruchomych	Grupa N.7.				
	(...)				

		z nią związanej		
		Rynek do zużycia na własne potrzeby energetyczne (także do organizowania ognisk edukacyjnych, promocyjnych, integracyjnych i organizowanych w ramach świadczeń rekreacyjno-turystycznych)		Grupa 1.8. (...) Grupa N.8.
		Rynek drewna do zbycia na rzecz innych jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych		Grupa 1.9. (...) Grupa N.9.
		Rynek drewna do zrealizowania świadczeń deputatowych na rzecz pracowników nadleśnictwa		Grupa 1.10. (...) Grupa N.10.
		Rynek drewna do zrealizowania świadczeń serwitutowych		Grupa 1.11. (...) Grupa N.11.
		Rynek drewna do zrealizowania świadczeń deputatowych imieniem innych jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych		Grupa 1.12. (...) Grupa N.12.
		Drewno do naturalnego rozkładu		Grupa 1.13. (...) Grupa N.13.
	Rynki drewna niszowego oraz rynek węgla drzewnego wytwarzanego przez nadleśnictwo metodami tradycyjnymi			Grupa 1.14. (...) Grupa N.14.
	Rynki drewna energetycznego	Rynki drewna energetycznego do sprzedaży miejscowej ludności w samowytwarzaniu		Grupa 1.15. (...) Grupa N.15.
				Grupa 1.16. (...) Grupa N.16.
				Grupa 1.17. (...) Grupa N.17.
		Rynki drewna energetycznego dla przedsiębiorców		Grupa 1.17. (...) Grupa N.17.
				Grupa 1.17. (...) Grupa N.17.
				Grupa 1.17. (...) Grupa N.17.
Uwaga: w kolumnie „Konkretyzacja rynku właściwego...” utrwała się grupę handlowo-gatunkową, scharakteryzowaną z punktu widzenia składu gatunkowego drzew				

§ 15

[Ilości drewna kierowane na poszczególne rynki właściwe]

1. Co do zasady w danym nadleśnictwie na dany konkretny rynek właściwy należy planować skierowanie celem oznaczenia pod względem przyszłych nabywców:
 - 1) takiej ilości drewna danej grupy handlowo-gatunkowej, jaka była dotychczas średniorocznie sprzedawana w tym nadleśnictwie w ramach procedury portalowej (łącznie z rynkiem rozwojowym) oraz procedury o nazwie „e-drewno systemowe”, jeżeli tym konkretnym rynkiem właściwym jest rynek podstawowy;
 - 2) pojedynczych dłużyc lub pojedynczych kłód (albo ich pakietów), które w świetle wykonanych szacunków będą kwalifikować się do zaliczenia do drewna cennego oraz drewna o szczególnych walorach, jeżeli tym konkretnym rynkiem właściwym jest rynek szczególny;
 - 3) każdej ilości drewna, które:

- a) ma szczególnie wysublimowane cechy charakterystyczne (drewno lipowe na rzeźby, chrust na miotły, materiał do wytworzenia galanterii drzewnej, materiał do wyróbki kijków na ogniska, materiał do podpórek ogrodniczych, materiał na faszynę i kołki faszynowe, materiał na patyczki do szaszłyków itp.),
- b) występuje w małych szczątkowych ilościach lub/oraz jest pozyskiwane na szczególne zamówienie,
- c) jest przedmiotem zainteresowania kupieckiego konkretnego nabywcy, który na etapie prac planistycznych w nadleśnictwie zgłosił zapotrzebowanie na drewno, o którym mowa w lit. a, lub prawdopodobnie (zwyczajowo) zgłosi takie zapotrzebowanie w ciągu roku,

a tym samym nie kwalifikuje się do skierowania na rynek drewna szczególnego, lecz właśnie na rynek niszowy (przy czym na warunkach drewna niszowego traktuje się w niniejszym zarządzeniu również węgiel drzewny, jaki ma być wytwarzany na zamówienie w nadleśnictwie tradycyjnymi metodami);

- 4) takiej ilości drewna danej grupy handlowo-gatunkowej, która średniorocznie jest w danym nadleśnictwie nabywana przez osoby fizyczne oraz przez podmioty spoza sektora przedsiębiorców na asygnaty gotówkowe i w procedurach substytucyjnych, jeżeli tym konkretnym rynkiem właściwym jest rynek detaliczny, przy czym – poczynając od oznaczania drewna pod względem przyszłych nabywców na potrzeby roku 2017 – zwyczajowy poziom zakupów drewna detalicznego będzie poddawany prewencyjnej kontroli funkcjonalnej ze szczebla regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych dla niedopuszczenia do procederu prawnego lub choćby faktycznego nabywania drewna detalicznego przez podmioty, które na omawianym rynku nie powinny operować;
- 5) takiej ilości:
 - a) drewna energetycznego na własne potrzeby, jaka wynika z mocy przerobowych urządzeń grzewczych na biomasę, zainstalowanych w budynkach i obiektach nadleśnictwa,
 - b) drewna do przerobu przez nadleśnictwo do postaci wyrobów handlowych, jaka wynika z listów intencyjnych, umów i porozumień z nabywcami tych wyrobów albo z biznesplanów opracowanych w nadleśnictwach,
 - d) drewna do wykonania elementów grodzień zabezpieczających uprawy przed szkodami od zwierzy, elementów infrastruktury łowieckiej, wszelkich innych elementów infrastruktury w zarządzie nadleśnictwa (łącznie z ruchomościami

związanymi z tą infrastrukturą), jaka wynika z przedmiarowania opartego na normatywach jednostkowego zużycia surowca drzewnego do wytworzenia ww. wyrobów oraz planów rzeczowych nadleśnictwa,

- e) drewna do zrealizowania świadczeń deputatowych i serwitutowych, w tym świadczeń deputatowych w imieniu innych jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych, jaka wynika z należności przysługujących pracownikom, ich deklaracji co do formy poboru świadczenia deputatowego, oraz zawartych porozumień między nadleśnictwem a jednostkami organizacyjnymi Lasów Państwowych, imieniem których dane nadleśnictwo zobowiązuje się realizować w naturze świadczenia deputatowe na rzecz pracowników tych jednostek,
- f) drewna na ogniska edukacyjne, promocyjne, integracyjne oraz związane ze świadczeniami rekreacyjno-turystycznymi, jaka wynika z utartego zwyczaju,
- g) drewna do sprzedaży na rzecz innych jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych, jaka wynika z zawartych porozumień z tymi jednostkami, przy czym poczynając od roku 2017, deklarowany przez nadleśnictwa poziom zapotrzebowania na drewno na własne potrzeby będzie poddawany prewencyjnej kontroli funkcjonalnej ze szczebla regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych.

2. Ilość drewna, o której mowa:

1) w ust. 1 pkt 1:

- a) zwiększa się planistycznie odpowiednio do ilości drewna danej grupy handlowo-gatunkowej zakupionej w roku poprzedzającym przez przedsiębiorców w ramach aplikacji „e-drewno”,
- b) może być odpowiednio zmniejszona planistycznie, jeżeli w sąsiadujących nadleśnictwach nastąpi według przewidywań planistycznych wyraźny przyrost podaży drewna danej grupy handlowo-gatunkowej do sprzedaży na rynku podstawowym;

2) w ust. 1 pkt 4 – zwiększa się w razie zawarcia przez nadleśnictwo umowy na sprzedaż istotnej ilości drewna detalicznego na rzecz uprawnionego nabywcy instytucjonalnego, np. na rzecz szkoły publicznej czy jednostki samorządu terytorialnego (por. § 56).

§ 16

[Maksymalna ilość drewna energetycznego dla miejscowej ludności oraz przedsiębiorców]

1. Podstawą do ustalania maksymalnej ilości drewna, jaka może być skierowana na rynek drewna energetycznego celem sprzedaży miejscowej ludności oraz na rynek drewna energetycznego celem sprzedaży przedsiębiorcom, jest prawdopodobna ilość drewna oraz pozostałości drzewnych, która w razie braku zainteresowania ich nabyciem pozostawiona byłaby w lesie do naturalnego rozkładu ponad potrzeby wynikające z konieczności kształtowania biotopów oraz różnorodności biologicznej poprzez pozostawianie w lesie drewna martwego.
2. Ilość drewna, o którym mowa w ust. 1, powinna być szacowana w danym nadleśnictwie na podstawie informacji: (1) ujętych w planie finansowo-gospodarczym nadleśnictwa, (2) utrwalonych w SILP lub (3) będących wiedzą nabytą (wiedzą z doświadczenia zawodowego) o następujących wielkościach:
 - 1) polu powierzchni do objęcia zabiegami w zakresie czyszczeń bez pozyskania surowca drzewnego (wycinanie drzewek oraz krzewów z pozostawianiem ich na miejscu);
 - 2) oszacowanej w oparciu o doświadczenie i wiedzę nabytą ilości drewna, związanego w danym nadleśnictwie z wycinką, o której mowa w pkt 1, w przeliczeniu na jednostkę pola powierzchni;
 - 3) ilości drewna do pozyskania w roku planistycznym w ramach czyszczeń, w tym przede wszystkim czyszczeń późnych, trzebieży wczesnych, trzebieży późnych, użytkowania ciągłego oraz użytkowania rębного, a także do pozyskania poza planowym użytkowaniem głównym, z zastrzeżeniem pkt 5;
 - 4) stosunku (szacowanego w oparciu o linię trendu i wiedzę nabytą):
 - a) ilości drewna związanego ze złomami, wywrotami, wydzielonym posuszem leżącym lub stojącym, nienadającego się do użytkowania głównego innego niż zużycie energetyczne do
 - b) ilości drewna, o której mowa w pkt 3;
 - 5) oszacowanej w oparciu o doświadczenie i wiedzę nabytą ilości pozostałości drzewnych w przeliczeniu na jednostkę miąższości drewna, o którym mowa w pkt 3;
 - 6) ilości drewna i pozostałości drzewnych (ustalanych w wykonaniu § 22 i § 130), która powinna być pozostawiona w lesie jako drewno martwe konieczne do kształtowania biotopów oraz różnorodności biologicznej.

3. Ilość drewna, o której jest mowa w ust. 1, stanowi wynik zastosowania następującej formuły:

[Maksymalna ilość drewna, o której mowa w ust. 1] = [Iloczyn wartości wielkości, o której mowa w pkt 1, oraz wartości wielkości, o której mowa w pkt 2] + [Iloczyn wartości wielkości, o której mowa w pkt 3, oraz wartości wielkości, o której mowa w pkt 4] + [Iloczyn wartości wielkości, o której mowa w pkt 3, oraz wartości wielkości, o której mowa w pkt 5] – [Wartość wielkości, o której mowa w pkt 6] = [Roczny przyrost drewna nienadającego się do objęcia użytkowaniem innym aniżeli użytkowanie energetyczne] – [Ilość drewna i pozostałości drzewnych potencjalnie nadających się wyłącznie do użytkowania energetycznego pozostawiona w lesie do naturalnego rozkładu].

4. Jeżeli wartość wielkości ustalania w następstwie zastosowania formuły, o której mowa w ust. 3, jest ujemna, w danym nadleśnictwie nie należy planować drewna do zużycia przez miejscową ludność lub przez wyżej wymienionych przedsiębiorców.

§ 17

[Konkretyzacja ilości drewna energetycznego dla miejscowej ludności
oraz dla przedsiębiorców]

1. Na rynek drewna energetycznego do sprzedaży miejscowej ludności kieruje się w ujęciu planistycznym taką część ilości drewna, ustalonego w wykonaniu § 16, która zwyczajowo jest przez nią nabywana w danym nadleśnictwie metodą samowyrobu. Ilość tego drewna nie może być wyższa niż ilość drewna, o której mowa w § 16 ust. 3.
2. Na rynek drewna energetycznego do sprzedaży przedsiębiorcom kieruje się w ujęciu planistycznym ilość drewna, ustaloną w wykonaniu § 16, po odjęciu ilości drewna, o której mowa w ust. 1, a dodatkowo po pomniejszeniu o ilość drewna na własne potrzeby energetyczne nadleśnictwa.
3. Drewno, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinno być drewnem energetycznym w rozumieniu definicji drewna energetycznego, określonej w art. 2 pkt 7a ustawy z dnia 2 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. 2015 r. poz. 478, 2365; 2016 r. poz. 925).

§ 18

[Ilość drewna na rynki drewna energetycznego podstawowe]

Na rynki drewna energetycznego podstawowe (lokalne i strategiczne) kieruje się drewno energetyczne w ilości będącej różnicą, o której mowa w § 19 ust. 1, skorygowaną *in plus* zwiększeniami, o których mowa w § 19 ust. 2. Drewno to w chwili skierowania na rynki drewna energetycznego znajduje się lub dopiero znajdzie się na składach drewna energetycznego. Do drewna energetycznego, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, postanowienie § 17 ust. 3 stosuje się.

§ 19

[Kreowanie ilości drewna na składach drewna energetycznego]

1. Ilość drewna, będąca różnicą pomiędzy ilością drewna ustaloną w wykonaniu § 16 a ilością drewna energetycznego, która faktycznie zostanie nabyta przez miejscową ludność oraz przez przedsiębiorców, może być wykorzystywana do kształtowania ilości drewna energetycznego, które przed wywozem do nabywców jest koncentrowane na składach tego drewna.
2. Stosownie do postanowień odpowiednich paragrafów niniejszego zarządzenia – ilość drewna energetycznego, które przed wywozem jest koncentrowane na składach tego drewna, podlega zwiększeniom o:
 - 1) planowaną do pozyskania ilość drewna energetycznego *sensu stricto*, jeżeli nie jest ono planowane do zaspokojenia potrzeb energetycznych na własne potrzeby nadleśnictwa, nie wyłączając drewna z plantacji wierzby i innej roślinności zakładanych dla celów energetycznych;
 - 2) wynikową ilość drewna energetycznego z postępowania w stanach siły wyższej, jeżeli nie jest ono kierowane na inne rynki właściwe;
 - 3) drewno przelegujące w lesie, nieodebrane przez nabywcę z jego winy, stosownie do postanowień § 45 ust. 2 i 4;
 - 4) każde pozyskane drewno w zarządzie Lasów Państwowych, które uległo deprecjacji w stopniu sprawiającym jego niepełnowartościowość, jeżeli nadleśniczy nie podejmie innej decyzji o jego zagospodarowaniu.
3. Na składach drewna energetycznego, przy odrębnej ewidencji oraz w oznaczonych miejscach, może być składowane drewno:

- 1) związane z realizacją przez zakłady usługi zagospodarowania oraz użytkowania lasów nieznajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych;
- 2) przejęte w zarząd Lasów Państwowych w następstwie zrzeczenia, o którym mowa w § 45;
- 3) jeżeli wynika to z umów z podmiotami zewnętrznymi na realizację przez jednostki organizacyjne Lasów Państwowych usług zagospodarowania drewna biomasy na rzecz podmiotów zewnętrznych.

§ 20

[Ilość drewna dla rozwoju]

1. Na poszczególne zgrupowania rynków właściwych dla rozwoju kieruje się w ujęciu planistycznym ilość drewna, będącą różnicą pomiędzy ogólną ilością drewna zaplanowanego w danym roku do pozyskania po odpowiednim skorygowaniu różnicą „B.O – B.Z” a sumą ilości drewna kierowanego w ujęciu planistycznym na rynki właściwe, o której to ilości jest mowa w § 15, 17 i 19.
2. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych dokonuje przydziału drewna dla rozwoju według regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, zaś dyrektorzy regionalnych dyrekcji – według nadleśnictw.
3. Szczegółowy sposób dokonywania przydziału, o którym mowa w ust. 1, będzie przedmiotem odrębnej decyzji zarządczej Dyrektora Generalnego LP.

§ 21

[Generalna zasada funkcjonowania rynku uzupełnień]

1. Ilości drewna kierowanego na rynek uzupełnień nie planuje się.
2. Na rynku uzupełnień pod względem przyszłych nabywców oznacza się lub może być oznaczane drewno, o którym mowa w § 138.

§ 22

[Ilość drewna do naturalnego rozkładu]

1. Ilość drewna pozostawianego w lesie do naturalnego rozkładu stanowi odpowiednią część rocznego przyrostu drewna nienadającego się do objęcia użytkowaniem innym aniżeli użytkowanie energetyczne.
2. W ustalaniu ilości drewna, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem postanowień § 16 i § 130, powinny mieć zastosowanie następujące działania algorytmiczne:
 - 1) działanie pierwsze zmierzające do ustalenia hipotetycznego nadmiaru lub niedoboru drewna martwego lub drewna drzew zamierających na koniec roku:
[Hipotetyczny nadmiar lub niedobór drewna martwego lub drewna drzew zamierających w nadleśnictwie na koniec roku] = [Ilość drewna martwego lub drewna zamierającego w nadleśnictwie, pożądana z punktu widzenia kształtowania biotopu i różnorodności biologicznej w świetle danych z wielkoskalowej inwentaryzacji bogactwa przyrodniczego ekosystemów leśnych] – [(Oszacowana ilość drewna martwego lub drewna drzew zamierających w nadleśnictwie na początku roku) * (współczynnik korekcyjny uwzględniający roczną stratność ilości drewna martwego oraz drewna drzew zamierających wskutek procesów biodegradacyjnych)] – [Roczny przyrost drewna nienadającego się do objęcia użytkowaniem innym aniżeli użytkowanie energetyczne];
 - 2) działanie drugie zmierzające do oszacowania ilości drewna do pozostawienia w lesie do naturalnego rozkładu (działanie podejmowane, jeżeli wynik działania, o którym mowa w pkt 1 stanowi o hipotetycznym nadmiarze drewna martwego lub drewna drzew zamierających):
[Ilość drewna do pozostawienia w lesie do naturalnego rozkładu w nadleśnictwie] = [Hipotetyczny nadmiar drewna martwego lub drewna drzew zamierających w nadleśnictwie na koniec roku] – [Drewno przeznaczone na cele energetyczny do zużycia przez miejscową ludność, przez przedsiębiorców oraz do skoncentrowania na składy drewna energetycznego w wykonaniu § 19 ust. 1].

§ 23

[Kwitowanie wykonania działań podmiotów obowiązanych z paragrafu 14]

Działania, o których mowa w § 14 ust. 2, powinny być skwitowane meldunkiem:

- 1) sporządzonym w formie notatki służbowej przez Naczelnika Wydziału Informatyki Lasów Państwowych,
- 2) zaaprobowanym wspólnie przez Zastępców Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych,
- 3) przedłożonym do zatwierdzenia w formie decyzji zarządczej przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych.

§ 24

[Komisja Drzewna jako ciało konsultujące ilości drewna
kierowane na poszczególne rynki właściwe]

Ilości drewna kierowane w ujęciu planistycznym na:

- 1) poszczególne rynki właściwe,
 - 2) zgrupowania tych rynków –
- poddaje się ocenie konsultacyjnej ze strony Komisji Drzewnej.

Rozdział VII

**Ustalanie cen proponowanych, cen górnych, cen odmowy
oraz przeliczników cenowych**

§ 25

[Postępowanie dla ustalenia cen proponowanych, górnych i odmowy
oraz przeliczników cenowych]

1. Kierując się sugestiami co do cen proponowanych, odmowy oraz górnych na sortymenty reprezentatywne oraz sugestiami co do przeliczników cenowych, o których mowa w § 6 ust. 2 pkt 7 – Dyrektor Generalny Lasów Państwowych prezentuje te ceny i przeliczniki Komisji Drzewnej dla uzyskania oceny konsultacyjnej na ich temat.
2. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych podejmuje decyzję zarządczą w sprawie cen i przeliczników, o których mowa w ust. 1, którą przesyła do ministra właściwego do spraw środowiska z prośbą o jej poddanie nadzorowi prewencyjnemu.
3. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych dokonuje ewentualnej nowelizacji decyzji zarządczej, o której mowa w ust. 2, jeżeli wynika to z polecenia administracyjno-

prawnego ministra właściwego ds. środowiska, stanowiącego w wykonaniu art. 34a ustawy o Radzie Ministrów.

Rozdział VIII

Procedury oznaczania surowca drzewnego pod względem nabywców i niektóre działania następcze

Podrozdział I – Postępowanie na rynkach podstawowych

§ 26

[Podmioty uprawnione do operowania na rynku podstawowym]

1. Na rynkach podstawowych ma miejsce oznaczenie poszczególnych grup handlowo-gatunkowych drewna pod względem nabywców, będących:
 - 1) legitymowanymi historią zakupów kontrahentami Lasów Państwowych, należącymi w kraju lub za granicą do sektora przedsiębiorców (przedsiębiorcy, będący stałymi nabywcami surowca drzewnego) lub będącymi przedsiębiorcami należącymi do sektora gospodarstw domowych;
 - 2) przedsiębiorcami należącymi do sektora „zagranica” oraz przedsiębiorcami, będącymi krajowymi podmiotami gospodarki narodowej, choćby byli to tzw. rezydenci – jeżeli w dacie wejścia w życie niniejszego zarządzenia nie są legitymowani historią zakupu.
2. Warunkiem uczestniczenia przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1, w wyżej wymienionym oznaczaniu grup handlowo-gatunkowych drewna, jest ich skuteczne, zgodne z Regulaminem Portalu, zarejestrowanie się na nim, połączone z możliwością posługiwania się przez nich unikatowym loginem i hasłem.

§ 27

[Definicja nabywcy stałego;

uzyskiwanie i utrata statusu nabywcy stałego w szczególnych sytuacjach]

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3:
 - 1) za nabywcę stałego w roku 2017 należy uznać każdy podmiot będący przedsiębiorcą, który w roku 2016 dokonał zakupu surowca drzewnego w procedurze portalowej, na rynku rozwojowym, w ramach aplikacji „e-drewno systemowe” lub choćby z użyciem

- aplikacji „e-drewno bieżące”, przy czym chodzi tu o zakup drewna wielkowymiarowego iglastego (nabywca stały w odniesieniu do drewna wielkowymiarowego iglastego), drewna wielkowymiarowego liściastego, wyłączając drewno dębowe (nabywca stały w odniesieniu do drewna wielkowymiarowego liściastego), drewna wielkowymiarowego dębowego (nabywca stały drewna wielkowymiarowego dębowego), drewna średniowymiarowego (nabywca stały w odniesieniu do drewna średniowymiarowego) oraz drewna małowymiarowego (nabywca stały w odniesieniu do drewna małowymiarowego);
- 2) poczynając od roku 2018 za nabywcę stałego należy uznawać każdy podmiot będący przedsiębiorcą, który w roku poprzedzającym dokonał zakupu surowca drzewnego (odpowiednio drewna wielkowymiarowego iglastego, wielkowymiarowego liściastego, wielkowymiarowego dębowego, średniowymiarowego oraz małowymiarowego) na rynkach podstawowych, rynkach dla rozwoju oraz rynkach uzupełnień.
2. Na wniosek Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych Komisja Drzewna dokonuje oceny konsultacyjnej zasadności pozbawienia danego przedsiębiorcy statusu nabywcy stałego w danym roku kalendarzowym, jeżeli takie okoliczności, jak znane Lasom Państwowym zaległości w regulowaniu przez ten podmiot zobowiązań wobec Skarbu Państwa i innych zobowiązań publicznych czy brak rzetelności w realizowaniu umów kupna-sprzedaży surowca drzewnego stanowią według Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych dostateczne ku temu uzasadnienie.
3. W zależności od wyników oceny konsultacyjnej, o której mowa w ust. 2, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych może podejmować decyzje zarządcze o pozbawieniu przedsiębiorców statusu nabywcy stałego. Decyzje te, z inicjatywy Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, poddawane są nadzorowi prewencyjnemu ze strony ministra właściwego ds. środowiska. Postanowienia § 25 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.
4. W odniesieniu do przyznania nabywcy statusu nabywcy stałego, mimo niespełniania przez niego warunków, o których mowa w ust. 1, ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 28

[Upowszechnianie (udostępnienie) ofert zbycia drewna i udzielanie odpowiedzi na te oferty]

1. W dacie wspólnej dla wszystkich nadleśniczych, określonej dla danego roku kalendarzowego decyzją zarządczą Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, każdy z nadleśniczych jest obowiązany do skierowania na każdy z podstawowych rynków właściwych, związanych z nadleśnictwem, którym kieruje, takiej ilości drewna celem doprowadzenia do jego oznaczenia pod względem przyszłych nabywców, jaka wynika z wykonania postanowienia § 15 ust. 1 pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1 (oferta drewna do ustalenia potencjalnych nabywców operujących na konkretnym rynku podstawowym w nadleśnictwie, zwana dalej ofertą zbycia drewna).
2. Przez czas określony w decyzji, o której mowa w ust. 1, każdy z przedsiębiorców, o których mowa w § 26, może odpowiadać na przedstawioną ofertę zbycia drewna poprzez podawanie:
 - 1) ilości drewna, jaką jest gotowy zakupić;
 - 2) ceny zakupu nie niższej aniżeli cena odmowy;
 - 3) terminu płatności;
 - 4) dodatkowych warunków, wybranych z jej listy możliwej do wygenerowania z wykorzystaniem funkcjonalności Portalu, jeżeli zadeklaruje cenę za drewno wyższą aniżeli cena górna.
3. Każdy z uprawnionych przedsiębiorców, o których mowa w § 26, może uczestniczyć w udzielaniu odpowiedzi na dowolną liczbą ofert w dowolnej liczbie nadleśnictw.

§ 29

[Ilość drewna do ujmowania w ofertach nabycia]

1. Ustala się, że przy ustalaniu ilości drewna odpowiednio: wielkowymiarowego iglastego, wielkowymiarowego liściastego, wielkowymiarowego dębowego, średniowymiarowego oraz małowymiarowego, na jaką w danym roku planistycznym będą mogły opiewać łącznie w Lasach Państwowych oferty nabycia tego drewna składane przez danego nabywcę o statusie nabywcy stałego, obowiązuje zasada, że ilość tę wyznacza średnioroczna ilość tego drewna nabyta przez nabywcę w Lasach Państwowych w trzech latach poprzedzających, liczona jako sześć pełnych półroczy poprzedzających

uruchomienie procedury oznaczania drewna pod względem przyszłych nabywców na rynku podstawowym.

2. W celu ustalenia ilości drewna możliwej maksymalnie do zaoferowania do nabycia w roku 2017 i latach następnych przez przedsiębiorcę będącego nabywcą stałym (odpowiednio drewna wielkowymiarowego iglastego, wielkowymiarowego liściastego, wielkowymiarowego dębowego, średniowymiarowego oraz małowymiarowego) należy ustalić faktyczną ilość tego drewna nabytą przez niego w Lasach Państwowych:
 - 1) na rok 2017 w okresie od 1 lipca 2013 r. do 30 czerwca 2016 r. w procedurach portalowych, na rynkach dla rozwoju, w ramach postępowania pn. „e-drewno systemowe” oraz z wykorzystaniem aplikacji „e-drewno bieżące”;
 - 2) na lata następne na rynkach właściwych: podstawowych, dla rozwoju oraz uzupełnień, zgodnie z zasadą określoną w ust. 1.
3. Jeżeli dany przedsiębiorca należy do sektora „zagranica” i w minionych latach dokonywał zakupu drewna poprzez pośredników, może przy wiarygodnym udokumentowaniu tychże zakupów ubiegać się o status nabywcy stałego (jeżeli takiego statusu nie posiada) i o uwzględnienie tych zakupów przy ustalaniu ilości drewna, o której mowa w ust. 1, chyba że pośrednicy sprzeciwią się zrzeczeniu się statusu nabywcy stałego.
4. Postanowienie ust. 3 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do przedsiębiorców krajowych, dokonujących cesji praw i obowiązków z umów kupna-sprzedaży drewna na rzecz zakładów Lasów Państwowych.

§ 30

[Obniżanie wolumenu drewna w ofertach nabycia]

1. Na wniosek Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych Komisja Drzewna dokonuje oceny konsultacyjnej zasadności obniżenia w danym roku ilości drewna, o której mowa w § 29 ust. 1, w odniesieniu do konkretnego przedsiębiorcy, m.in. ze względu na niedotrzymywanie warunków umów zakupu drewna w roku poprzedzającym, lub do podwyższenia tejże ilości.
2. Postanowienia § 27 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 31

[Ilość drewna do ujmowania w ofertach nabycia przez sektor „zagranica” i podmioty krajowe dotychczas nie operujące na rynkach właściwych Lasów Państwowych]

1. Jeżeli dany przedsiębiorca należy do sektora instytucjonalnego „zagranica” i nie ma statusu nabywcy stałego, w ofertach nabycia drewna na podstawowych rynkach właściwych może ująć co najwyżej taką ilość drewna (odpowiednio wielkowymiarowego iglastego, wielkowymiarowego liściastego, wielkowymiarowego dębowego, średniowymiarowego oraz małowymiarowego), jaka wynika ze średniorocznego w minionym okresie, wiarygodnie udokumentowanego przerobu surowca drzewnego (odpowiednio wielkowymiarowego iglastego, wielkowymiarowego liściastego, wielkowymiarowego dębowego, średniowymiarowego oraz małowymiarowego) skorygowanego z użyciem współczynnika, będącego ilorzem drewna nabywanego zwyczajowo przez stałych przedsiębiorców krajowych za granicą do ogólnej ilości surowca drzewnego nabywanego przez tych przedsiębiorców w Polsce, przy czym przy wykonywaniu niniejszego postanowienia będzie obowiązywać zasada: jeżeli dany nabywca należy do sektora instytucjonalnego „zagranica”, a oznacza to, że prowadzi przerób surowca drzewnego na terenie państwa G, to licznikiem w odniesieniu do wyżej wymienionego mnożnika będzie wolumen zakupów dokonywanych przez przedsiębiorców krajowych właśnie w tym państwie.
2. Postanowienie ust. 1 należy odnosić odpowiednio do nabywców, którzy (będąc podmiotami krajowymi lub rezydentami) dotychczas nie nabywali surowca drzewnego oferowanego przez Lasy Państwowe.
3. W sprawie ustalania ilości drewna, o którym mowa w ust. 1, i odnoszenia postanowienia ust. 1 do nabywców, o których mowa w ust. 2, po konsultacjach z Komisją Drzewną, w terminie do końca października 2016 roku, będzie wydana odrębna decyzja zarządcza Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych.

§ 32

[Zasada śledzenia sytuacji nabywców na rynku podstawowym w okresie ofertowania]

1. Oferta zbycia drewna na konkretnym rynku podstawowym w nadleśnictwie jest składana oraz odpowiedzi na tę ofertę są udzielane za pośrednictwem Portalu.
2. Każdemu potencjalnemu nabywcy umożliwia się:
 - 1) generowanie i zapoznanie się z raportem, o którym mowa w § 6 ust. 2 pkt 8;

- 2) śledzenie aktualnej własnej sytuacji na każdym z podstawowych rynków właściwych, na którym operuje, jednak bez możliwości dekonspiracji innych podmiotów operujących wraz z nim na tym rynku.

§ 33

[Korzyści z oferowania ceny wyższej aniżeli cena górna]

1. Lista dodatkowych warunków, o której mowa w § 28 ust. 2 pkt 4, powinna objąć w szczególności prawo pierwszeństwa do przystąpienia do negocjowania szczegółowej umowy kupna-sprzedaży drewna na rynkach podstawowych, z prawem wyboru pozycji cięć.
2. Na mocy niniejszego zarządzenia Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, w terminie do końca października 2016 r., opracuje i przedstawi Komisji Drzewnej do oceny konsultacyjnej projekt decyzji zarządczej konkretyzującej szczegółowy sposób funkcjonowania listy, o której mowa w ust. 1.
3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, powinna być wydana w terminie do 3 listopada 2016 r.

§ 34

[Podmioty obowiązane do stworzenia możliwości bieżącego śledzenia sytuacji nabywców oferujących na rynku podstawowym]

1. Kierowników komórek organizacyjnych DGLP właściwych do spraw użytkowania lasu, marketingu oraz informatyki, a także dyrektora Zakładu Informatyki Lasów Państwowych zobowiązuje się do podjęcia wszelkich niezbędnych działań potrzebnych do tego, aby w terminie do końca października 2016 r. Portal został przetestowany na okoliczność funkcji śledzenia aktualnej sytuacji, o której mowa w § 32 ust. 2 pkt 2.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, powinny być skwitowane meldunkiem:
 - 1) sporządzonym w formie notatki służbowej przez Naczelnika Wydziału Informatyki Lasów Państwowych,
 - 2) zaaprobowanym wspólnie przez Zastępców Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych,
 - 3) przedłożonym do zatwierdzenia w formie decyzji zarządczej przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych.

§ 35

[Możliwość zmian oferty nabycia w okresie ofertowania]

1. Przedsiębiorca, operujący na konkretnym podstawowym rynku właściwym nadleśnictwa, w odpowiedzi na ofertę zbycia drewna na tym rynku nie jest związany jedną ofertą jego nabycia.
2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może formułować dowolną liczbę ofert nabycia drewna, będących modyfikacjami ofert poprzedzających, przy czym przestaje to być możliwe na 3 godziny przed upływem terminu wynikającego z decyzji zarządczej, o której mowa w § 28.

§ 36

[Kryteria oceny ostatecznej oferty nabycia]

Ostateczna oferta nabycia drewna sformułowana przez podmiot operujący w charakterze potencjalnego nabywcy na danym konkretnym podstawowym rynku właściwym danego nadleśnictwa, będącą reakcją na ofertę zbycia drewna na tym rynku, podlega ocenie punktowej z uwzględnieniem trzech kryteriów:

- 1) kryterium ceny;
- 2) kryterium zwyczaju kupieckiego;
- 3) kryterium geografii zakupu, przy czym kryterium to ustala się ze względu na:
 - a) wynikający z przepisów Konwencji Klimatycznej imperatyw ograniczania przez państwa członkowskie Unii emisji gazów cieplarnianych do atmosfery ze źródeł transportowych,
 - b) zasady unijne postulujące:
 - dokonywanie przerobu drewna jak najbliżej jego miejsca pozyskania,
 - skracanie dróg transportowych, związanych z przemieszczeniem towarów na terytorium UE.

§ 37

[Algorytm wartościowania kryterium zwyczaju kupieckiego]

W odniesieniu do konkretnego nadleśnictwa kryterium zwyczaju kupieckiego ustala się jako wyrażone w procentach odchylenie bezwzględne ilości drewna [odpowiednio: (1)

wielkowymiarowego iglastego, (2) wielkowymiarowego liściastego /bez surowca dębowego/, (3) wielkowymiarowego dębowego oraz (4) średniowymiarowego, (5) małowymiarowego zakupionego przez danego nabywcę średniorocznie w ostatnich trzech latach, tj. 1 lipca 2013r. – 30 czerwca 2016 r., od ilości tego drewna ujętego w jego ostatecznych ofertach nabycia tegoż drewna w tym nadleśnictwie.

§ 38

[Algorytm wartościowania kryterium geografii zakupu]

1. Kryterium geografii zakupu stanowi o zgodności faktycznego „obłożenia poszczególnych nadleśnictw” przez danego przedsiębiorcę zapotrzebowaniem na drewno (odpowiednio wielkowymiarowe iglaste, wielkowymiarowe liściaste, wielkowymiarowe dębowe, średniowymiarowe oraz małowymiarowe) z „obłożeniem” najbardziej racjonalnym, m.in. ze względu na drogę transportu tego surowca do miejsca jego faktycznego przerobu, jednak z uwzględnieniem okoliczności, że do danego nadleśnictwa „ciąży” nie jeden, lecz zazwyczaj wielu przedsiębiorców.
2. Zastosowanie kryterium geografii zakupu wymaga rozpoznania:
 - 1) geograficznego rozmieszczenia jednostek lokalnych jednorodnej produkcji danego i innych przedsiębiorców;
 - 2) faktycznego średniorocznego poziomu przerabiania drewna pochodzącego z bazy surowcowej kształtowanej przez Lasy Państwowe;
 - 3) geograficznego rozmieszczenia pozycji cięć, będących źródłem drewna, o którym mowa w ust. 1;
 - 4) dróg transportowych od geograficznego rozmieszczenia pozycji cięć, o których mowa w pkt 3, do jednostek lokalnych jednorodnej produkcji, o których mowa w pkt 1, przy czym pośrednicy, w staraniu o status nabywcy stałego, obowiązani są do określenia (pod względem geograficznego rozmieszczenia oraz faktycznych mocy przerobowych) jednostek jednorodnych produkcji, do których będą odsprzedawać drewno zgodnie z zawartymi umowami lub innymi uzgodnieniami.
3. Przy rozwiązywaniu problemu kryterium geografii zakupu należy mieć na względzie, że najbardziej racjonalne „obłożenie poszczególnych nadleśnictw” przez danego przedsiębiorcę zapotrzebowaniem na drewno ma miejsce wówczas, gdy przy racjonalnym „obłożeniu poszczególnych nadleśnictw” zapotrzebowaniem na drewno przez innych przedsiębiorców uzyskuje się efekt „najkrótszej drogi transportowej dostaw” przy

jednoczesnym efekcie zapewnienia każdej jednostce jednorodnej produkcji, o której mowa w ust. 2 pkt 1, podaży drewna na poziomie możliwie najbardziej zbliżonym do dotychczasowego przerabiania drewna pozyskiwanego w Lasach Państwowych.

4. Rozwiązanie problemu, o którym mowa w ust. 3, powinno nastąpić w wykonaniu postanowienia § 6 niniejszego zarządzenia, ze szczególnym uwzględnieniem ust. 2 pkt 8 tegoż postanowienia.

§ 39

[Skala oceny spełnienia poszczególnych kryteriów przez ofertę nabycia]

1. Stopień spełnienia poszczególnych kryteriów w odniesieniu do danej oferty zakupu podlega ocenie punktowej w skali od 0 do 10.
2. Przy ocenie kryterium ceny brak punktów (0 punktów) jest związany z ceną odmowy, zaś 10 punktów – z ceną górną. Do cen mieszczących się w granicach wyznaczonych ceną odmowy i ceną górną przypisuje się liczbę punktów zgodnie z zasadą proporcjonalności.
3. W odniesieniu do kryteriów zwyczaju kupieckiego oraz geografii zakupu postanowienie ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 40

[Łączna ocena punktowa oferty nabycia surowca drzewnego]

Łączna punktacja danej oferty zakupu w danym nadleśnictwie jest ustalana z zastosowaniem następującej formuły : {[ilość punktów przypisana do kryterium ceny w danym nadleśnictwie x waga tego kryterium] + [ilość punktów przypisana do kryterium zwyczaju kupieckiego x waga tego kryterium] + [ilość punktów przypisana do kryterium geografii zakupu x waga tego kryterium]}.

§ 41

[Algorytm redukcji zapotrzebowania na drewno w ofertach nabycia]

1. Jeżeli liczba ostatecznych ofert nabycia i wynikająca z niej ilość zapotrzebowanego drewna na konkretnym podstawowym rynku właściwym przekracza ilość drewna ujętego w ofercie zbycia, następuje redukcja tego zapotrzebowania. Redukcja zapotrzebowania na drewno następuje również w przypadku niskiej wyceny oferty zakupu.

2. Obowiązujący na mocy niniejszej decyzji algorytm dokonywania redukcji, o której mowa w ust. 1, scharakteryzowano w załączniku nr 8, sporządzonym w formie arkusza kalkulacyjnego EXCEL, zawierającego funkcje przetwarzania danych, przy czym dane utrwalone w tym załączniku mają jedynie charakter fikcyjny.

§ 42

[Postanowienia dotyczące dogrywek na rynkach podstawowych]

1. W każdym przypadku, w którym wykonanie postanowień § 26–41 nie doprowadzi do oznaczenia pod względem przyszłych nabywców całości drewna ujętego w ofertach zbycia, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych zarządza jedno lub więcej niż jedno postępowanie uzupełniające, zwane dalej dogrywką (odpowiednio pierwszą, drugą itd.).
2. Do dogrywki lub kolejnej dogrywki (kolejnych dogrywek) postanowienia § 26–41 stosuje się odpowiednio, z tym że:
 - 1) w pierwszej dogrywce mogą brać udział wyłącznie ci nabywcy, którzy przystąpili do postępowania zasadniczego, jednak ze skutkiem niezapewniającym im nabycia drewna w ilości ujętej w ofercie nabycia drewna, o której mowa w § 29;
 - 2) nabywcy, o których mowa w pkt 1, w ofercie nabycia składanej na potrzeby postępowania w ramach pierwszej dogrywki mogą ujmować co najwyżej taką ilość drewna, jaka odpowiada różnicy pomiędzy ilością drewna, o której mowa w pkt 1, a ilością drewna, jaką sobie oni zapewnili do nabycia w postępowaniu zasadniczym;
 - 3) w drugiej dogrywce mogą brać udział wyłącznie ci nabywcy, którzy przystąpili do pierwszej dogrywki, jednak ze skutkiem niezapewniającym im nabycia surowca drzewnego w ilości ujętej w ofercie nabycia, o której mowa w pkt 2;
 - 4) do trzeciej i kolejnych dogrywek postanowienia punktów poprzedzających stosuje się odpowiednio.

§ 43

[Decyzja o zakończeniu postępowania dogrywkowego]

Kierując się wynikami pierwszej lub/oraz kolejnej dogrywki (kolejnych dogrywek), w tym analizując zasadność (racjonalność) dalszego ich ciągu, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, po zasięgnięciu opinii konsultacyjnej Komisji Drzewnej, zarządza

zakończenie w danym roku gospodarczym postępowania na danym zgrupowaniu podstawowych rynków właściwych surowca drzewnego.

§ 44

[Zaopatrzenie ekstraordynaryjne nabywców stałych;
namiastka prawa pierwokupu]

1. Jeżeli postępowanie na rynkach podstawowych nie zapewni określonym przedsiębiorcom mającym status nabywcy stałego możliwości zakupu takiej ilości odpowiednio drewna wielkowymiarowego iglastego, wielkowymiarowego liściastego, wielkowymiarowego dębowego, średniowymiarowego oraz małowymiarowego, jaką ujęli oni w swoich ofertach nabycia w postępowaniu zasadniczym, są oni umieszczani na liście nabywców o niepełnym zaopatrzeniu.
2. Jeżeli w następstwie postępowania na rynkach zasadniczych po dogrywkach pozostaje drewno nieoznaczone pod względem przyszłych nabywców, nabywcom, o których mowa w ust. 1, proponuje się nabycie drewna po cenach górnych w tych nadleśnictwach, w których to drewno nieoznaczone występuje. Postanowienie § 4 ust. 2 pkt 5 co do możliwość deklarowania ceny wyższej niż cena górna stosuje się odpowiednio.
3. Rozstrzygnięcia dotyczące woli nabycia drewna przez nabywców na liście, o której mowa w ust. 1, ujmują się w decyzji Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, którą po zaopiniowaniu przez Komisję Drzewną przekazuje się do wiadomości Ministra Środowiska dla ewentualnego objęcia tej decyzji nadzorem prewencyjnym.

§ 45

[Przeznaczenie drewna nieoznaczonego pod względem przyszłych nabywców
lub nienabywanego]

1. Drewno ostatecznie nieoznaczone w danym roku gospodarczym pod względem przyszłych nabywców operujących na podstawowych rynkach właściwych kieruje się na rynek uzupełnień, jeżeli ze względu na zasady trwale zrównoważonej gospodarki leśnej musi podlegać pozyskaniu.
2. Do sprzedaży (oznaczania drewna pod względem przyszłych nabywców) na rynku uzupełnień przeznacza się również każdą partię drewna, która w danym nadleśnictwie została w danym miesiącu pozyskana dla konkretnego nabywcy operującego na danym

rynku podstawowym zgodnie z harmonogramem ujętym w szczegółowej umowie kupna-sprzedaży, jeżeli:

- 1) umowa ta przewiduje regulowanie przez niego zobowiązania za drewno po wywozie drewna z lasu (drewno pozyskane zgodnie z umową, lecz „niezapłacone”);
 - 2) nie występują okoliczności, wskazujące na zasadność odpowiedniej korekty harmonogramu, o którym mowa powyżej;
 - 3) drewno pozyskane dla tego klienta nie może być użyte i nie będzie użyte do realizacji umów kupna-sprzedaży drewna z innymi nabywcami operującymi na danym rynku podstawowym, a także nie będzie skierowane na rynki drewna detalicznego lub rynki drewna na własne potrzeby instytucjonalne;
 - 4) w związku z przelegiwaniem w lesie drewno to nie uległo deprecjacji i w związku z tym nie będzie musiało być użyte do zwiększenia stanu drewna energetycznego na składach.
3. Postanowienia zdań poprzedzających nie oznaczają uwolnienia wyżej wymienionego nabywcy od odpowiedzialności umownej z tytułu niewywiązywania się przez niego z zawartej umowy kupna-sprzedaży drewna.
4. Nabywca, który uregulował zobowiązanie za daną partię drewna, lecz nie jest w stanie ze swojej winy dokonać jego wywozu z lasu, narażając tym samym na istotne pogorszenie stanu sanitarnego lasu, może (na warunkach wynikających z aneksu do umowy) zrzec się praw do tego drewna. Drewno to, po przyjęciu na stan magazynu rewirowego (jeżeli zachodzi tego potrzeba) podlega zagospodarowaniu odpowiednio w celu realizacji umów kupna-sprzedaży drewna z innymi nabywcami operującymi na danym rynku podstawowym lub jest kierowane na inne rynki właściwe drewna albo (ze względu na stopień degradacji) zwiększa stan drewna energetycznego na składach.

Podrozdział II – Postępowanie na rynkach dla rozwoju

§ 46

[Podmioty uprawnione]

1. Uwzględniając zawarte w załączniku nr 1 uzasadnienie co do potrzeby wyodrębnienia w Lasach Państwowych zgrupowania rynków właściwych drewna dla rozwoju, ustala się, że przedsiębiorcy o statusie nabywcy stałego, którzy w terminie ustalonym odrębną decyzją zarządczą Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych:

- 1) przedłożą dokumentację, dowodzącą w sposób wiarygodny, że w nadchodzącym roku gospodarczym noszą się z zamiarem podjęcia lub kontynuowania działań rozwojowych:
 - a) polegających na:
 - tworzeniu od podstaw wyodrębnionej geograficznie i organizacyjnie części dotychczasowego swojego przedsiębiorstwa, obejmującym nabywanie maszyn i urządzeń do mechanicznego lub chemicznego przerobu surowca drzewnego i doprowadzanie do ich sprawności wytwórczych,
 - restrukturyzacji technicznej istniejącego przedsiębiorstwa mechanicznego lub chemicznego przerobu surowca drzewnego istniejącego,
 - b) skutkujących w danym roku kalendarzowym skonkretyzowanym ilościowo przyrostem mocy przerobowych w stosunku do dotychczasowego przerobu odpowiednio wielkowymiarowego surowca drzewnego iglastego, wielkowymiarowego surowca drzewnego liściastego, wielkowymiarowego surowca drzewnego dębowego, surowca średniowymiarowego lub surowca małowymiarowego;
- 2) złożą za pośrednictwem Portalu oświadczenie, że na realizację działań rozwojowych, o których mowa w pkt 1, nie mają, w całości lub w części, zapewnionego nabycia surowca drzewnego od kontrahentów innych niż jednostki organizacyjne Lasów Państwowych;
- 3) złożą za pośrednictwem Portalu oświadczenie, że na warunkach zawartych w umowie z dyrektorem właściwej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych:
 - a) drewno (odpowiednio wielkowymiarowe iglaste, wielkowymiarowe liściaste, wielkowymiarowe dębowe, średniowymiarowe oraz małowymiarowe) nabyte na rynku dla rozwoju nie będzie przedmiotem cesji;
 - b) drewno (odpowiednio wielkowymiarowe iglaste, wielkowymiarowe liściaste, wielkowymiarowe dębowe, średniowymiarowe oraz małowymiarowe) nabyte na podstawowych rynkach właściwych oraz na rynkach dla rozwoju będzie używane przez składającego oświadczenie do przerobu z wykorzystaniem własnego przedsiębiorstwa, chyba że odsprzedaż tego drewna, z należycie umotywowanych względów oraz po cenach nabycia powiększonych co najwyżej o koszty nabycia, będzie komunikowana przez składającego oświadczenie za pośrednictwem Portalu;

c) godzą się i liczą się z tym, że w wyniku postępowania na rynku dla rozwoju, mogą nie nabyć ilości surowca drzewnego, potrzebnego do urzeczywistnienia zamiaru, o którym mowa w pkt 1, w pełnym jego zakresie;

d) poddadzą się działaniom kontrolingowym ze strony Lasów Państwowych, o których to działaniach jest mowa w § 48,

nabywają prawo do składania ofert nabycia surowca drzewnego na rynkach dla rozwoju, jednak w ilości nie większej niż przyrost mocy przerobowych, o którym mowa w pkt 1 lit. b, z zastrzeżeniem, że w odniesieniu do stałych nabywców, będących podmiotami należącymi do sektora „zagranica”, ww. przyrost produkcji powinien być korygowany za pomocą współczynnika: [średnioroczna ilość drewna nabywanego dotąd przez tego przedsiębiorcę w Polsce / średnioroczna ilość drewna nabywanego przez tego przedsiębiorcę w ogóle].

2. Rynek dla rozwoju jest również dedykowany:

1) nabywcom krajowym, którzy w danym roku dokonują zakupu surowca drzewnego po raz pierwszy (tworzenie od podstaw przedsiębiorstwa, obejmujące nabywanie maszyn i urządzeń do mechanicznego lub chemicznego przerobu surowca drzewnego i doprowadzanie do ich sprawności wytwórczych);

2) podmiotom tworzącym za granicą od podstaw przedsiębiorstwa mechanicznego lub chemicznego przerobu surowca drzewnego.

3. Do nabywców i podmiotów, o których mowa w ust. 2, postanowienia § 46 ust. 1, stosuje się odpowiednio, z tym jednak zastrzeżeniem, że potencjalna możliwość nabycia drewna w Polsce przez podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 2, jest równa realnemu przyrostowi mocy przerobowych w danym roku w wyniku działań rozwojowych zredukowanym współczynnikiem, o którym mowa w ust. 1, jednak odnoszącym się do ogółu przedsiębiorców sektora „zagranica”.

§ 47

[Odpowiednie stosowanie postanowień Podrozdziału I]

Do procedowania na rynku dla rozwoju postanowienia Podrozdziału I stosuje się odpowiednio, z tym że do oceny ofert nabycia składanych na tym rynku uwzględnia się tylko dwa kryteria: kryterium ceny oraz kryterium geografii zakupu.

§ 48

[Decyzja zarządcza konkretyzująca postępowanie na rynkach dla rozwoju]

W terminie do końca października 2016 r. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, po konsultacji z Komisją Drzewną, wyda decyzję zarządczą, uszczegóławiającą oraz konkretyzującą postępowanie na rynkach dla rozwoju, ze szczególnych uwzględnieniem działań kontrolingowych ukierunkowanych na bieżące sprawdzanie realizacji działań rozwojowych, o których mowa w § 46.

Podrozdział III – Postępowanie na rynkach drewna szczególnego

§ 49

[Dookreślenie drewna kierowanego na rynek drewna szczególnego]

Na rynek drewna szczególnego jest kierowany surowiec drzewny, którego cena jest ściśle związana z charakterystyką (wysoką jakością lub wyjątkowymi cechami, np. zawily układ słoików w drewnie brzożowym czeczotkowym) poszczególnych dłużyc lub kłód (przedmiotem licytacji lub konkursu ofert są losy, które stanowią poszczególne dłużyce lub kłody; losem może być oznaczona grupa dłużyc lub kłód). Na rynku drewna szczególnego mogą być ponadto sprzedawane sztuki drewna wielkowymiarowego, które z formalnego punktu widzenia, ze względu na mało istotne wady, nie kwalifikują się do zaliczenia do najwyższych klas jakości – jeżeli z doświadczenia wynika, że przy sprzedaży na rynkach drewna szczególnego drewno to spotka się (ze względu na pozostałe cechy wyróżniające) z bardzo wysoką ceną.

§ 50

[Konkretyzacja postępowania na rynkach drewna szczególnego]

1. Oznaczanie przyszłych nabywców losów na rynkach drewna szczególnego następuje w postępowaniu aukcyjnym lub submisyjnym – po faktycznym pozyskaniu drewna i jego wystawieniu do oględzin (przy czym docelowo powinna być stworzona możliwość dokonywania takich oględzin także na odległość za pomocą łączy internetowych).
2. Aukcja polega na klasycznej licytacji poszczególnych losów, przy czym potencjalni kupcy są zgromadzeni w tym czasie w jednym miejscu. Dopuszcza się rozwiązania polegające na licytacji informatycznej (przy użyciu systemów informatycznych), jak również

rozwiązania mieszane (łącznie licytację klasyczną z licytacją internetową). W rozumieniu niniejszego zarządzenia submisja polega w istocie na konkursie ofert, przy czym przedmiotem ofertowania są poszczególne losy, a jedynym kryterium oceny oferty jest oferowana cena konieczna do zapłaty w oznaczonym terminie.

3. Zgodnie z utartą praktyką podmiotem oznaczającym poszczególne losy pod względem przyszłych nabywców jest nadleśniczy wiodący, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.
4. Oznaczanie drewna szczególnego pod względem przyszłych nabywców, konkretyzacja umownych warunków sprzedaży tego drewna oraz pobieranie ceny za to drewno powinno następować z zachowaniem następującego szczegółowego trybu działania (następującej szczegółowej procedury):
 - 1) krok pierwszy: dyrektor właściwej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych w drodze decyzji zarządczej wyznacza nadleśniczego wiodącego w odniesieniu do każdego z postępowań aukcyjnych lub submisyjnych, jakie na potrzeby danego roku kalendarzowego zostały zaplanowane do przeprowadzenia na terenie tejże dyrekcji, przy czym zasadniczo powinien to być nadleśniczy kierujący nadleśnictwem, w którym spodziewane jest pozyskanie największej ilości drewna szczególnego na potrzeby danej aukcji lub submisji;
 - 2) krok drugi: dyrektor właściwej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, działając imieniem nadleśniczego wiodącego (nadleśniczych wiodących) oraz nadleśniczych, o których mowa w pkt 3 lit. a, ogłasza w sposób przez siebie ustalony (jednak w ten sposób, aby ogłoszenie to dotarło do wszystkich potencjalnie zainteresowanych) o aukcjach lub/ oraz submisjach, które na potrzeby danego roku kalendarzowego będą przeprowadzone na terenie danej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, podając w szczególności w ogłoszeniu:
 - a) terminy aukcji lub submisji,
 - b) przedmiot danej aukcji lub submisji (ze szczególnością, jaka jest możliwa w świetle przeprowadzonych szacunków brakarskich),
 - c) miejsce wystawienia drewna do oględzin oraz podmioty zapraszane do udziału w aukcji lub submisji,
 - d) szczegółową procedurę postępowania aukcyjnego (submisyjnego), wyczerpującego znamiona regulaminu poszczególnych aukcji lub submisji,
 - e) inne ważne informacje o danej aukcji lub submisji,przy czym w każdym przypadku, w którym w danym roku kalendarzowym na terenie danej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych planuje się przeprowadzenie dwóch

- lub większej liczby aukcji lub submisji, przed każdą z nich dokonuje się ogłoszenia przypominającego;
- 3) krok trzeci: w terminie, ustalonym przez dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, oraz pod jego nadzorem:
 - a) nadleśniczy wiodący zawiera (nadleśniczowie wiodący zawierają) porozumienia z nadleśniczymi kierującymi pozostałymi nadleśnictwami, w których na etapie planistycznym (w tym przede wszystkim na etapie szacunków brakarskich) zidentyfikowano występowanie drzew stanowiących potencjalne źródło drewna szczególnego (losów), przy czym w ramach tego porozumienia nadleśniczy wiodący powinien zostać umocowany do obciążenia innych nadleśnictw biorących udział w aukcji lub submisji fakturami z tytułu usług wewnątrzinstytucjonalnych w zakresie organizacji aukcji,
 - b) w nadleśnictwie, kierowanym przez nadleśniczego wiodącego, oraz w nadleśnictwach, o których mowa w lit. a, następuje ścinka i wyróbka drewna drzew stanowiących potencjalne źródło drewna szczególnego – z planem przeznaczenia na daną aukcję lub submisję;
 - 4) krok czwarty: jeżeli po wyróbce wyżej wymienionego drewna okazuje się, że drewno to nie kwalifikuje się do uznania za drewno szczególne, jest ono kierowane przez nadleśniczego (w tym ewentualnie po odpowiednim spakietyzowaniu z innym drewnem) do sprzedaży na rynku uzupełnień;
 - 5) krok piąty: drewno uznane za szczególne zostaje ewidencyjnie (przy dokumentowaniu tego zdarzenia kwitem podwozowym – KP) przesunięte z magazynów leśnictw, w których zostało pozyskane, do magazynu drewna aukcyjnego, przypisanego do pracownika nadleśnictwa wyznaczonego przez nadleśniczego;
 - 6) krok szósty: w terminie ustalonym decyzją zarządcą dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych oraz pod jego nadzorem drewno, wyczerpujące znamiona drewna szczególnego, zostaje, w tym zgodnie z zawartym porozumieniem, o którym mowa w pkt 3 lit. a, alokowane celem skoncentrowania w jednym miejscu na terenie leśnictwa wchodzącego w skład nadleśnictwa kierowanego przez nadleśniczego wiodącego, przy czym, z mocy niniejszego zarządzenia, skutkuje to nałożeniem na nadleśnictwo wiodące obowiązku sprawowania ochrony i oznaczania (pod względem przyszłych nabywców) drewna szczególnego, pozyskanego nie tylko w tym nadleśnictwie, lecz również w nadleśnictwach innych aniżeli nadleśnictwo wiodące;
 - 7) krok siódmy: oznaczenie drewna szczególnego pod względem przyszłych nabywców – odpowiednio w postępowaniu aukcyjnym lub submisyjnym, przy czym:

- a) powinno to dotyczyć zarówno drewna znajdującego się w zarządzie nadleśnictwa wiodącego od początku, jak i drewna alokowanego z innych nadleśnictw;
 - b) podmiot przystępujący w charakterze potencjalnego nabywcy do aukcji lub uczestniczący w submisji powinien mieć wiedzę, z którego nadleśnictwa pochodzi dany los;
- 8) krok ósmy: podpisanie przez nadleśniczego wiodącego umów kupna-sprzedaży losów, przy czym w umowach tych powinno być wskazywane nadleśnictwo, w którym drewno szczególne zostało faktycznie pozyskane;
- 9) krok dziewiąty: wydawanie drewna szczególnego nabywcom (przy kwitach wywozowych generowanych z rejestratora), przypisanego do magazynu aukcyjnego, o którym mowa w pkt 5;
- 10) krok dziesiąty: obciążanie nabywców przez nadleśnictwa biorące udział w aukcji lub submisji fakturami za sprzedane drewno szczególne;
- 11) krok jedenasty: dokonanie przez nadleśnictwo wiodące obciążenia innych nadleśnictw, biorących udział w aukcji lub submisji, fakturami z tytułu usług wewnątrzinstytucjonalnych świadczonych przez nadleśnictwo wiodące na rzecz tych innych nadleśnictw, przy czym w fakturach tych uwzględnia się wyłącznie tylko te koszty poniesione przez nadleśnictwo wiodące, które pod względem rodzajowym nie zostały uwzględnione w planie finansowo-gospodarczym nadleśnictwa wiodącego i tym samym nie zostały uwzględnione przy ustalaniu salda odpisu podstawowego na fundusz leśny i dopłaty brutto.

§ 51

[Postępowanie z drewnem szczególnym,
które nie zostało oznaczone pod względem przyszłych nabywców]

1. Jeżeli drewno szczególne zostało pozyskane w nadleśnictwach innych niż nadleśnictwo wiodące, w przypadku nieoznaczenia pod względem przyszłych nabywców w następstwie aukcji lub submisji, jest ono alokowane zwrotnie do tych nadleśnictw przy kwicie podwozowym (KP) wystawianym przez to nadleśnictwo. Poszczególne sztuki tego drewna zostają ewidencyjnie przyjęte do magazynu leśnictwa, na terenie którego zostały pozyskane.
2. Postanowienie ust. 1 stosuje się odpowiednio do nieoznaczonego pod względem przyszłych nabywców drewna, które zostało pozyskane w nadleśnictwie wiodącym, przy czym co do zasady faktycznej alokacji tego drewna nie dokonuje się.
3. Drewno, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest kierowane na rynek uzupełnień.

§ 52

[Mutacje postępowania na rynkach drewna szczególnego]

1. Na wniosek dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych lub dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych postępowanie na rynkach drewna szczególnego, o którym mowa w § 50, może podlegać określonym mutacjom, polegającym w szczególności na:
 - 1) obejmowaniu aukcją lub submisją drewna szczególnego pozyskanego w nadleśnictwach, znajdujących się w zasięgu nie jednej, lecz dwóch lub większej liczby regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych;
 - 2) prowadzeniu aukcji lub submisji nie przez nadleśnictwo wiodące, lecz przez dyrektora zakładu Lasów Państwowych o zasięgu regionalnym, przy czym należy mieć na względzie, iż prowadzenie przez zakłady Lasów Państwowych aukcji po uprzednim sprzedaniu im drewna szczególnego przez nadleśnictwa oznacza prowadzenie przez te zakłady działalności dodatkowej zarobkowej.
2. Postępowanie na rynkach drewna szczególnego, będące mutacją postępowania ustalonego w § 50, wymaga zatwierdzenia przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych decyzją zarządczą.

§ 53

[Ustalenie wzorcowego regulaminu aukcji i submisji]

Kierownika komórki organizacyjnej Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych właściwej do spraw marketingu zobowiązuje się do opracowania w terminie do końca października 2016 r. i przedłożenia Dyrektorowi Generalnemu Lasów Państwowych celem objęcia decyzją zarządczą projektu wzorcowego regulaminu aukcji oraz submisji drewna szczególnego, o czym mowa w § 141.

§ 54

[Zapewnienie właściwego przepływu informacji pomiędzy nadleśnictwem wiodącym a innymi nadleśnictwami biorącymi udział w aukcji lub submisji]

Kierowników komórek organizacyjnych Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych właściwych do spraw marketingu oraz użytkowania zobowiązuje się do przygotowania, w terminie do końca października 2016 r., projektu decyzji zarządczej, ustalającej szczegółowy sposób obiegu informacji i dokumentów pozwalających na realizację postanowień § 50 ust. 4 pkt

9 oraz § 51 ust. 1 w ten sposób, aby kwity podwozowe (KP), potrzebne do legalizowania fizycznego przemieszczania drewna szczególnego z danego nadleśnictwa na teren nadleśnictwa wiodącego oraz (w razie takiej potrzeby) zwrotnie z nadleśnictwa wiodącego na teren danego nadleśnictwa, były generowane przez to dane nadleśnictwo.

Podrozdział IV – Postępowanie na rynkach drewna detalicznego

§ 55

[Konkretyzacja podmiotów uprawnionych do operowania na rynku drewna detalicznego]

1. Do zgrupowania podmiotów uprawnionych do operowania na rynkach drewna detalicznego zalicza się co do zasady:
 - 1) niebędące przedsiębiorcami osoby fizyczne:
 - a) zaliczane według Głównego Urzędu Statystycznego do gospodarstw domowych (w tym indywidualnych gospodarstw rolnych) i
 - b) identyfikowane w ramach statystyki publicznej jako konsumenci;
 - 2) podmioty nienależące do sektora instytucjonalnego przedsiębiorców, jeżeli drewno jest nabywane przez te osoby i podmioty na własne potrzeby jako: (1) opał, służący do ogrzewania obiektów własnej infrastruktury technicznej, (2) żerdzie gospodarcze, (3) materiał budowlany do wykorzystania na własne potrzeby (takie, jak: budowa, przebudowa czy remont własnych sadyb, w tym obiektów gospodarczych czy ogrodzeń).
2. Na równi z podmiotami, o których mowa w ust. 1, są traktowani przedsiębiorcy, choćby prowadzili działalność pierwszorzędą lub drugorzędą w zakresie mechanicznego lub chemicznego przerobu surowca drzewnego, jeżeli dokonują zakupu drewna nie jako materiał bezpośrednio wytwórczy do przetworzenia, lecz na potrzeby działalności pomocniczej lub własnej działalności rozwojowej (opał, materiał budowlany na własne potrzeby itp.).
3. Postanowieniom ust. 1 i 2 nie uchybia okoliczność powierzania do przerobu tak zakupionego drewna podmiotom zewnętrznym (tartakom, producentom małej architektury drewnianej, stolarniom itp.), z zastrzeżeniem, że produkty z tego przerobu będą wykorzystane przez powierzających na wyżej wymienione ich własne potrzeby (połupane lub rozdrobnione drewno na opał, sztachety ogrodzeniowe, elementy więźby dachowej, deski podłogowe itd.).

§ 56

[Nabywanie drewna przez podmioty obowiązane do stosowania zamówień publicznych]

1. Nadleśnictwa, do których w sposób skuteczny dotrze informacja o procedurze zamówieniowej, wszczętej na zakup drewna, w wykonaniu obowiązku prawnego, przez podmioty, o których mowa § 55, powinny do niej co do zasady przystąpić, jeżeli na etapie planistycznym zarezerwowały na tę okoliczność odpowiednią ilość drewna lub w wyniku realizacji pozyskiwania i sprzedaży drewna w danym roku kalendarzowym zaoferowanie danej ilości drewna do zbycia tym podmiotom na rynku detalicznym nie zakłóci jego należytego dalszego funkcjonowania.
2. Nadleśnictwa oferują zbycie drewna podmiotom, o których mowa w ust. 1, po cenach proponowanych, o których mowa w § 57, i na warunkach, na jakich drewno jest sprzedawane innym klientom operującym na rynku detalicznym.
3. Postanowienia ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do podmiotów przetwarzających surowiec drzewny, jeżeli podmioty te są obowiązane do stosowaniu zamówień publicznych (np. do tartaków prowadzonych w formie samorządowych jednostek sektora finansów publicznych).

§ 57

[Ustalanie ceny sprzedaży drewna na rynku detalicznym]

1. Cena proponowana do negocjacji (C_d) powinna być obliczana z zastosowaniem następującej formuły matematycznej: $C_d = C_{sr} * W_s$, gdzie: C_{sr} – cena średnioważona danej grupy handlowo-gatunkowej liczona według cen zbywania drewna w danym nadleśnictwie na rynkach podstawowych, W_s – wskaźnik korekty ceny średnioważonej, ustalany dla poszczególnych grup handlowo-gatunkowych w drodze decyzji dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, zamieszczanej na stronie Portalu.
2. Przy ustalaniu wartości wskaźnika W_s dyrektorzy regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych powinni brać pod uwagę stworzenie barier dla zjawisk, o których mowa w ust. 4.
3. W przypadku braku możliwości ustalenia C_{sr} dla danej grupy handlowo-gatunkowej (ze względu na okoliczność braku sprzedaży takiej grupy na rynkach podstawowych w nadleśnictwach) cenę proponowaną do negocjacji ustala nadleśniczy, biorąc pod uwagę poziom cen detalicznych w innych nadleśnictwach.
4. Nadleśniczowie, prowadzący sprzedaż drewna na rynkach detalicznych, są obowiązani do dołożenia należytej staranności w celu niedopuszczenia do zjawiska nabywania drewna pod

tytułem zakupu detalicznego, a faktycznie na cele handlowe po odpowiednim przerobie (np. zakup drewna opałowego – z opcją jego łupania na szczapy zbywane w handlu obwoźnym, zakup surowca średniowymiarowego z opcją jego odsprzedaży do przerobu na palety, zakup drewna wielkowymiarowego przez osoby fizyczne, pełniące *de facto* funkcję akwizytorów małych tartaków, zaopatrujących je w surowiec drzewny).

§ 58

[Postępowanie z drewnem przeznaczonym do sprzedaży detalicznej
nieznajdującym nabywców z upływem czasu]

Jeżeli z upływem czasu ilość drewna, które musiało być pozyskane ze względu na zasady trwale zrównoważonej gospodarki leśnej, lecz wbrew planom nie zostało zagospodarowane na rynku detalicznym ze względu na brak popytu, jest kierowane przez nadleśniczego bez zbędnej zwłoki na rynek uzupełnień.

Podrozdział V – Postępowanie na rynkach drewna niszowego oraz węgla drzewnego produkowanego w sposób tradycyjny w lesie

§ 59

[Działania prowadzące do substytucji umowy przyrzeczenia zbycia drewna szczególnego]

Podmiot, w tym osoba fizyczna prowadząca odpowiednio zalegalizowaną działalność wytwórczą w zakresie przetwarzania drewna niszowego (wytwarzanie rzeźb, w tym w ramach rękodzieła, wytwarzanie galanterii drzewnej, wytwarzanie instrumentów, inna produkcja z wykorzystaniem drewna niszowego), zawiera umowę substytuującą umowę przyrzeczenia kupna-sprzedaży tego drewna w następstwie następujących działań:

- 1) zgłoszenie do nadleśniczego lub innego pracownika nadleśnictwa woli zakupu drewna niszowego;
- 2) dokonanie, odpowiednio utrwalonych (notatka służbowa, zapiski w książce służbowej, protokół uzgodnień itd.) uzgodnień co do:
 - a) szczegółowej charakterystyki,
 - b) ilości oraz terminów odbioru,
 - c) orientacyjnych warunków cenowych tego drewna.

§ 60

[Negocjowanie warunków umownych nabycia drewna niszowego]

1. Co do zasady szczególne warunki kupna-sprzedaży drewna niszowego powinny być przedmiotem negocjacji bilateralnych (zainteresowany nabyciem – nadleśnictwo), kończących się zawarciem szczegółowej umowy, przy czym docelowo powinna być stworzona możliwość zawierania umów na odległość.
2. Podstawą wyjściową uzgodnień cenowych, dokonywanych w ramach negocjacji, o których mowa w ust. 1, powinny być ceny uzyskiwane na odpowiednich rynkach właściwych (na rynku właściwym podstawowym, rynku drewna szczególnego, rynku detalicznym) w odniesieniu do sortymentów najbardziej pod względem charakterystyki zbliżonych do danego drewna niszowego.

§ 61

[Sprzedaż drewna niszowego na warunkach zbywania drewna detalicznego]

1. Z uwzględnieniem ust. 2 drewno niszowe może być sprzedawane na warunkach właściwych dla zbywania drewna detalicznego.
2. Sprzedaż drewna na warunkach rynku detalicznego może mieć miejsce, jeżeli łącznie:
 - 1) drewno niszowe pod względem charakterystyki jest bardzo zbliżone do drewna zbywanego na rynku detalicznym;
 - 2) nabywca prowadzi działalność wytwórczą, która nie wymaga podpisania formalnej umowy i może odbywać się na podstawie asygnat.

§ 62

[Postępowanie z drewnem niszowym faktycznie niepodjętym przez nabywcę]

1. Jeżeli doszło do pozyskania drewna niszowego, lecz z winy nabywcy i innych okoliczności drewno to nie zostało i według jego oświadczenia nie zostanie faktycznie przez niego odebrane – drewno to (po ewentualnym powtórny przyjęciu na magazyn danego leśnictwa, o ile zostało ono zdjęte ze stanu magazynowego) na podstawie decyzji własnej nadleśniczego podlega zagospodarowaniu poprzez:
 - 1) skierowanie na rynek uzupełnień,
 - 2) skierowanie na rynek detaliczny,

- 3) użycie (ze względu na stopień deprecjacji) do zwiększenia ilości drewna na składach drewna energetycznego,
 - 4) skierowanie na inne rynki właściwe, w tym pozostawienie do naturalnego rozkładu.
2. Wykonanie ust. 1 nie zwalnia nabywcy z odpowiedzialności prawnohandlowej z tytułu niewywiązania się z umów nabycia drewna niszowego.

§ 63

[Postanowienia dotyczące węgla drzewnego]

Postanowienia § 59–62 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do węgla drzewnego wytwarzanego przez nadleśnictwo w lesie metodami tradycyjnymi.

Podrozdział VI – Postępowanie na rynkach pozostałości drzewnych po wycince oraz wyróbce drewna dedykowanego miejscowej ludności dla samowyrobu

§ 64

[Zasada samowyrobu. Zasada pierwszeństwa przysługującego miejscowej ludności przy zagospodarowywaniu pozostałości drzewnych po wycince oraz wyróbce drewna dedykowanego miejscowej ludności dla samowyrobu]

1. Pozostałości drzewne po ścinie oraz wyróbce drewna, przeznaczone w nadleśnictwie do zagospodarowania handlowego, w pierwszej kolejności są oferowane do nabycia metodą samowyrobu przez osoby fizyczne wchodzące w skład miejscowej (lokalnej) społeczności.
2. Umowę przyrzeczenia zbycia pozostałości drzewnych, o których mowa w ust. 1, substytuuje efekt następującego postępowania:
 - 1) po zakończeniu prac w zakresie użytkowania głównego na danej czy kilku pozycjach cieć, nadleśnictwo, utrwalonym zwyczajem, zawiadamia (w sposób jednoczesny) osoby fizyczne, wchodzące w skład miejscowej (lokalnej) społeczności, o możliwości nabycia tych pozostałości z zastosowaniem metody samowyrobu;
 - 2) w realizacji utrwalonego w danym nadleśnictwie zwyczaju dochodzi do wstępnych uzgodnień co do miejsca, terminu i sposobu wyróbki pozostałości drzewnych, orientacyjnej ceny oraz innych warunków nabycia tychże pozostałości.
3. W ramach postępowania, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje zasada przystępowania ww. osób fizycznych do wstępnych uzgodnień, o których mowa w ust. 2, według kolejności zgłoszenia przez nie gotowości nabycia pozostałości drzewnych.

§ 65

[Uszczegółowienie postępowania przy zbywaniu pozostałości drzewnych
na rzecz miejscowej ludności]

1. Osoba fizyczna legitymowana wstępnymi uzgodnieniami, o których mowa w § 64 ust. 2 pkt 2, kierując się instrukcją operacyjną właściwego leśniczego (podleśniczego), dokonuje wyróbki pozostałości drzewnej na danej pozycji cięć, zgłaszając temu leśniczemu (podleśniczemu) ich zakończenie.
2. Po dokonaniu odbiórki i zatwierdzeniu rejestru odebranego drewna, w uzgodnionym terminie i miejscu następuje wystawienie (wydanie) asygnaty i przyjęcie zapłaty za wyrobione pozostałości drzewne, co rodzi skutki opisane szczegółowo w załączniku nr 1.

§ 66

[Postępowanie z pozostałościami drzewnymi niepoddanymi samowYROBOWI;
postępowanie z pozostałościami drzewnymi niepodjętymi przez osoby,
które dokonały ich samowYROBU]

1. Pozostałości drzewne po ścinie oraz wyróbce drewna przeznaczone w nadleśnictwie do zagospodarowania handlowego nieobjęte, mimo wykonania § 64 i 65, samowYROBEM są oferowane do nabycia przez przedsiębiorców (por. Podrozdział VII).
2. Jeżeli doszło do samowYROBIENIA pozostałości drzewnych, lecz z winy osoby, która tego dokonała, a także z powodu innych okoliczności wytworzony produkt nie został i według oświadczenia tej osoby nie zostanie faktycznie przez nią odebrany – produkt ten (po ewentualnym powtórny przyjęciu na magazyn danego leśnictwa, o ile został on zdjęty ze stanu magazynowego), na podstawie decyzji własnej nadleśniczego, poprzedzonej porozumieniem się z tą osobą co do rozliczenia poniesionych kosztów samowYROBU i ewentualnej wniesionej przez tę osobę zapłaty za drewno, podlega zagospodarowaniu poprzez skierowanie na rynek:
 - 1) detaliczny,
 - 2) na własne potrzebylub użyty do zwiększenia ilości drewna na składach drewna energetycznego.

**Podrozdział VII – Postępowanie na rynkach drewna energetycznego
dedykowanego przedsiębiorcom**

§ 67

[Oznaczanie pozostałości drzewnych pod względem przyszłych nabywców,
będących przedsiębiorcami]

1. Pozostałości drzewne (niepoddane samowytwarzaniu lub niepodjęte przez osoby fizyczne i przeznaczone w związku z tym na mocy decyzji nadleśniczego na rynek drewna energetycznego dedykowanego przedsiębiorcom) – bez zbędnej zwłoki powinny być przeznaczane przez nadleśnictwa poszczególnymi pozycjami cięć do oznaczenia pod względem przyszłych nabywców, z wykorzystaniem do tego aplikacji informatycznej „e-drewno”.
2. Postępowanie prowadzące do oznaczenia, o którym mowa w ust. 1, powinno odbywać się w procedurze analogicznej do postępowania na rynku uzupełnień, z tym jednak zastrzeżeniem, że
 - 1) co do zasady przedmiotem odbiórki są tu baloty drzewne lub zrębki drzewne;
 - 2) baloty drzewne oraz zrębki drzewne razowe powinny być wytwarzane staraniem własnym oraz na koszt poszczególnych przedsiębiorców.
3. Postanowienie ust. 2 oznacza, że na rynek pozostałości drzewnych dedykowanych dla przedsiębiorców jest *de facto* i *de iure* wystawiany w m³ do oznaczenia materiał drzewny do dalszego obligatoryjnego przetwarzania do postaci balotów drzewnych lub zrębków drzewnych kosztem nabywcy tego materiału.
4. Obopólne zatwierdzenie wyników oznaczania materiału drzewnego, o którym mowa w ust. 3, substytuuje zawarcie umowy przyrzeczenia zbycia przez nadleśnictwo przedmiotowego materiału drzewnego.

§ 68

[Warunek konkretyzacji wyników oznaczania materiału drzewnego na baloty i zrębki
pod względem przyszłych nabywców będących przedsiębiorcami]

1. Po oznaczeniu pod względem przyszłych nabywców materiału drzewnego na baloty drzewne lub zrębki drzewne obowiązuje zasada konkretyzacji tego oznaczenia poprzez zawarcie

umowy szczegółowej (w tym docelowo także w opcji zawierania umów na odległość), z zastrzeżeń ust. 3.

2. Poczynając od roku 2017 ustala się, że w umowie, o której mowa w ust. 1, powinna być zawarta klauzula, że przedsiębiorca:

- 1) godzi się na to, że faktyczna ilość materiału drzewnego na baloty lub zrębki będzie pochodną ilości wytworzonych przez siebie balotów drzewnych lub zrębków drzewnych;
- 2) nie będzie wysuwał roszczeń wobec nadleśnictwa, jeżeli okaże się, że ilość materiału drzewnego na baloty drzewne i zrębki drzewne, wystawiona, w odniesieniu do danej pozycji cięć, do oznaczenia pod względem przyszłych nabywców, w granicach podanej przez nadleśnictwo tolerancji, będzie odbiegać od ilości ustalonej z zastosowaniem formuł, o których mowa w pkt 3;
- 3) będzie regulował należność za materiał drzewny na baloty lub/oraz zrębki, związany z daną pozycją cięć, z zastosowaniem jednej z dwóch formuł odpowiednio:

$$[1] W_{\text{poz.}} = I_{\text{bal.}} * K_{\text{bal}} * C_{\text{j poz.}}$$

$$[2] W_{\text{poz.}} = I_{\text{zręb}} * K_{\text{zręb}} * C_{\text{j poz.}}$$

w których poszczególne symbole oznaczają:

- a) $W_{\text{poz.}}$ – należność przysługująca nadleśnictwu za materiał drzewny na baloty lub zrębki,
- b) I_{bal} – liczba balotów drzewnych wytworzonych przez przedsiębiorcę na danej pozycji cięć,
- c) $I_{\text{zręb}}$ – ilość zrębków drzewnych wytworzonych przez przedsiębiorcę na danej pozycji cięć,
- d) K_{bal} – współczynnik służący przeliczaniu liczby balotów o danej charakterystyce na ilość m^3 materiału drzewnego, koniecznego do zużycia w celu wytworzenia jednego balotu,
- e) $K_{\text{zręb}}$ – współczynnik służący przeliczaniu metrów przestrzennych (mp) zrębków drzewnych na ilość m^3 materiału drzewnego, niezbędną do zużycia w celu wytworzenia 1 mp zrębków drzewnych odpowiednio na środku wywozowym lub ułożonych w przyzmach,
- f) $C_{\text{j poz.}}$ – cena za m^3 materiału drzewnego ujęta w ofercie nabycia przedłożonej przez przedsiębiorcę.

3. Jeżeli w wyniku oznaczania (pod względem przyszłych nabywców) materiału drzewnego, służącego do wytwarzania balotów drzewnych lub zrębków drzewnych, dany (ten sam) przedsiębiorca uzyskuje prawo nabycia tegoż materiału, związanego z drugą i kolejnymi pozycjami cięć – do umowy konkretyzującej nabycie materiału drzewnego w ramach pierwszej z pozycji cięć, dotyczącej tego przedsiębiorcy, należy sporządzić odpowiednio pierwszy i kolejne aneksy – tak, aby w ciągu danego roku kalendarzowego przedsiębiorca ten był związany z danym nadleśnictwem jedną (systematycznie aneksowaną) umową na nabycie omawianego materiału drzewnego.

§ 69

[Postępowanie w celu ustalenia wartości przeliczników K_{bal} oraz $K_{zręb}$]

1. Ustala się, że wykonanie § 6 ust. 1 i 2 pkt 10 obejmuje m.in. propozycję co do wartości przeliczników K_{bal} oraz $K_{zręb}$, o których mowa w § 68 ust. 2 pkt 3.
2. W celu sformułowania tej propozycji, o której mowa w ust. 1, w pierwszej kolejności należy dokonać krytycznej analizy danych utrwalonych na temat zbywania pozostałości drzewnych przedsiębiorcom, zakładając, że na tej drodze będzie możliwe ustalenie wartości ww. przeliczników stosowanych w praktyce.
3. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych podejmuje decyzję zarządczą w sprawie przeliczników, o których mowa w ust. 1, którą przesyła do ministra właściwego do spraw środowiska z prośbą o jej poddanie nadzorowi prewencyjnemu. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych zmienia decyzję, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, jeżeli wynika to z działań nadzorczych ministra właściwego do spraw środowiska.

§ 70

[Umowy między Lasami Państwowymi a przedsiębiorcami,
o których mowa w Podrozdziale VII]

1. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, działając imieniem nadleśniczych i innych kierowników jednostek organizacyjnych prowadzących składy drewna energetycznego, z ich umocowania udzielonego z wykorzystaniem funkcjonalności Portalu, może w ramach działalności pomocniczej na rzecz działalności dodatkowej zawierać umowy z przedsiębiorcami, o których mowa w Podrozdziale VII, oraz z innymi przedsiębiorcami (nie wyłączając jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych, zajmujących się

przetwarzaniem surowca drzewnego lub z innych względów przyjmujących na stan magazynowy znaczne ilości odpadów drzewnych niezwiązanych z pozyskiwaniem drewna) na świadczenie przez LP usług zagospodarowania drewna biomasy w postaci balotów oraz zrębków drzewnych, o których mowa w § 67 ust. 2, oraz innej biomasy drzewnej (nie wyłączając zużytych fizycznie lub moralnie wyposażenia wnętrza), jeżeli:

- 1) z wnioskiem w sprawie dokonania takiej usługi wystąpią zainteresowani przedsiębiorcy,
 - 2) działalność analityczna, przeprowadzona przez Lasy Państwowe, wskaże, że taka usługa nie narusza kryteriów legalności, celowości, gospodarności oraz rzetelności.
2. Do czasu sprzedaży nabywcy, baloty, zrębki oraz inna biomasa, o której mowa w ust. 1, stanowi własność ww. przedsiębiorców.

Podrozdział VIII – Postępowanie na rynkach drewna energetycznego podstawowych

Część I – Generalia

§ 71

[Funkcje składów drewna energetycznego]

1. Składy drewna energetycznego (por. § 18 i 19) powinny służyć do wypełniania następujących funkcji:
 - 1) funkcji akumulowania węgla organicznego zawartego w materii organicznej w postaci drewna, łyka i korowiny – w celu powstrzymania uwalniania się gazów cieplarnianych do atmosfery przez czas upływający od pozyskania surowca drzewnego (łącznie z pozostałościami drzewnymi) do jego faktycznego zużycia energetycznego;
 - 2) funkcji magazynowania surowca drzewnego:
 - a) oznaczonego przez Lasy Państwowe pod względem nabywców, a następnie sprzedanego tym nabywcom,
 - b) objętego umową sprzedaży między nabywcami a Lasami Państwowymi, jeżeli surowiec drzewny:

- jest związany z realizacją usług zagospodarowania oraz użytkowania lasów nieznajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych i stanowi do czasu sprzedaży nabywcy własność podmiotów władających tymi lasami,
 - jest następstwem zrzeczenia, o którym mowa w § 45,
- c) objętego umowami, o której mowa w § 70,
- do czasu jego załadunku i wywozu celem zużycia energetycznego lub dalszego składowania staraniem nabywcy.
2. Efekt akumulowania węgla organicznego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, będzie stanowił przedmiot zarządzenia Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych w sprawie pilotażowego przedsięwzięcia Lasów Państwowych pn. „Leśne Gospodarstwa Węglowe”.
 3. W przypadku wystąpienia stanów siły wyższej, wymagających wywożenia drewna poza obszary leśne w ramach porządkowania terenów kłęskowisk, w tym w dążeniu do utrzymania należytego stanu sanitarnego lasu, a także likwidacji zagrożenia trwałości lasów od pożarów, składy drewna energetycznego przeznacza się do wypełniania funkcji składnic przejściowych w odniesieniu do drewna niebędącego drewnem energetycznym.
 4. Wyodrębnione części składów drewna energetycznego powinny ponadto stanowić:
 - 1) miejsca stacjonowania maszyn, innego sprzętu i urządzeń do usuwania skutków siły wyższej, o której mowa w ust. 3;
 - 2) place stacjonowania maszyn, innego sprzętu i urządzeń do:
 - a) wynajmowania na potrzeby jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych oraz zakładów usług leśnych,
 - b) zagospodarowywania wewnątrzinstytucjonalnego lub zewnętrznego jako maszyny, sprzęt i urządzenia przekazane przez jednostki organizacyjne LP po ich uznaniu przez kierowników tych jednostek za środki zbędne.
 5. Składy drewna energetycznego, przy odpowiednim akcie ogólnego zarządu, mogą być wykorzystywane do:
 - 1) magazynowania kopalin na potrzeby budownictwa drogowego;
 - 2) realizacji projektu rozwojowego ukierunkowanego na promocję dziczyzny oraz wyrobów z dziczyzny;
 - 3) realizacji projektu rozwojowego ukierunkowanego na promocję i realizację budownictwa z wykorzystaniem elementów drewnianych (wydzielone kwatery składów drewna energetycznego prowadzonych przez zakłady LP);
 - 4) prowadzenia aukcji i submisji drewna szczególnego;

- 5) prowadzenia obserwacji i badań naukowych lub na potrzeby takich obserwacji i badań, w tym w celu gromadzenia materiału empirycznego na potrzeby doskonalenia modeli matematycznych służących ustalaniu węgla organicznego przechowywanego w poszczególnych warstwach lasu.
6. Składy drewna energetycznego nie powinny być wykorzystywane jako składnice manipulacyjne prowadzone przez zakłady Lasów Państwowych, w tym jako składnice manipulacyjne gromadzące m.in. drewno w realizacji usług zagospodarowania oraz użytkowania lasów nieznajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych.

§ 72

[Identyfikacja działań Lasów Państwowych dotyczących drewna energetycznego,
związanego ze składami tego drewna w kontekście uprawnionego obszaru
Lasów Państwowych]

1. Mając na względzie konieczność angażowania się wielu jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych oraz skalę efektu, wynikającą z tego angażowania się, z mocy niniejszego zarządzenia wykonywaniu działań dotyczących drewna energetycznego, związanego ze składami tego drewna, nadaje się status realizacji wspólnego przedsięwzięcia jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych pn. „Drewno dla samowystarczalności energetycznej samorządów oraz bezpieczeństwa energetycznego państwa” w zakresie gospodarki leśnej zintegrowanej pionowo z działalnością poza gospodarką leśną – z możliwym wykorzystywaniem w tym celu także drewna energetycznego, o którym mowa w § 71 ust. 1 pkt 2 lit. b oraz c.
2. Za pierwszy etap realizacji wspólnego przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, uznaje się utworzenie sieci składnic drewna energetycznego. Rozpoczęcie realizacji wspólnego przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, w części dotyczącej zbywania drewna energetycznego, nie jest warunkiem oddaniem sieci składnic drewna energetycznego „pod klucz”.
3. Z zastrzeżeniem ust. 2 realizacja wspólnego przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wykonywanie następujących działań:

Podstawowe zgrupowanie działań		Konkretyzacja działań	
	Działalność pomocnicza	Działania prognostyczno-planistyczne	Sporządzanie i systematyczne aktualizowanie wieloletniej prognozy drewna energetycznego na składach w układzie nadleśnictw, regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych oraz Lasów Państwowych
		Mocowanie osoby Dyrektora Generalnego oraz dyrektorów regionalnych dyrekcji LP	

Oznaczenie drewna pod względem przyszłych nabywców (działalność w zakresie gospodarki leśnej)		do prowadzenia negocjacji regionalnych i krajowych z uprawnieniem do dalszego mocowania	
		Przygotowanie logistyczne do negocjacji regionalnych	Sporządzenie projektu ogłoszenia oraz kolportaż ogłoszenia o negocjacjach regionalnych
			Doprowadzenie do osiągnięcia stanu gotowości infrastrukturalnej do negocjacji regionalnych
		Przygotowanie logistyczne do negocjacji krajowych	Sporządzenie projektu ogłoszenia i kolportaż ogłoszenia o negocjacjach krajowych
			Doprowadzenie do stanu gotowości infrastrukturalnej do negocjacji krajowych
		Działalność bezpośrednio wytwórcza	Prowadzenie negocjacji o zasięgu regionalnym
Sporządzanie protokołu uzgodnień końcowych			
Prowadzenie negocjacji o zasięgu krajowym		Prowadzenie poszczególnych tur negocjacyjnych kwitowanych protokołami przejściowymi uzgodnień	
		Sporządzanie protokołu uzgodnień końcowych	
Działalność pomocnicza na rzecz sprzedaży drewna energetycznego polegającej na oznaczaniu tego drewna pod względem przyszłych nabywców	Organizowanie sprzedaży drewna energetycznego poprzez ustalenie warunków umownych jej realizacji	Mocowanie osoby Dyrektora Generalnego oraz dyrektorów regionalnych dyrekcji LP do zawierania umów uszczegóławiających i konkretyzujących zbywanie drewna energetycznego nabywcom regionalnym i krajowym	
		Kształtowanie i formalizowanie szczegółowych warunków realizacji sprzedaży drewna na rynkach drewna energetycznego poprzez zawieranie umów wieloletnich konkretyzujących i indywidualizujących umowy przyręczone (uwaga: umowy w tym zakresie powinny stanowić część składową umów generalnych z nabywcami, regulujących nie tylko sprzedaż <i>sensu stricto</i> , lecz również np. działalność dodatkową polegającą na utrzymaniu składów drewna energetycznego stanowiącego własność nabywców czy działalność dodatkową w zakresie wywozu i spedycji drewna do nabywców)	
Podwóz drewna energetycznego do składnic drewna energetycznego jako przejaw działalności bezpośrednio wytwórczej w zakresie gospodarki leśnej (działalność w zakresie użytkowania lasu)	Działalność pomocnicza	Przeprowadzenie postępowania zamówieniowego w sprawie wyboru podmiotu dokonującego podwozu lub spisanie porozumienia z jednostką organizacyjną Lasów Państwowych (np. zakładem o zasięgu regionalnym) w sprawie dokonania podwozu drewna na skład drewna energetycznego	
		Sporządzenie kwitów podwozowych ze wskazaniem nowego adresu (miejsce zlokalizowania składnicy drewna energetycznego)	
		Spisanie porozumienia pomiędzy nadleśnictwami (lub pomiędzy nadleśnictwami a zakładem Lasów Państwowych) w sprawie ochrony i odpowiedzialności za drewno na składzie energetycznym	
	Działalność bezpośrednio wytwórcza	Faktyczny podwóz drewna energetycznego z magazynu rewirowego w nadleśnictwie, w którym drewno zostało pozyskane i odebrane, do składnicy drewna energetycznego	
		Rozładunek drewna energetycznego Układanie drewna energetycznego w mygły, stosy, pryzmy i inne formy skoncentrowania	
	Działalność pomocnicza	Ujęcie przychodu drewna energetycznego z podwozu w pomocniczym urzędzie ewidencyjnym prowadzonym przez jednostkę organizacyjną LP, w której władaniu znajduje się dany skład drewna energetycznego	
Oznaczenie mygieł, stosów, pryzm i innych form skoncentrowania drewna energetycznego za pomocą etykiet (innych trwałych oznaczeń)			
Działalność dodatkowa w zakresie utrzymywania składów drewna energetycznego oraz przetwarzania tego drewna celem	Gromadzenia na składach drewna energetycznego biomasy wytworzonej lub nabytej przez	Działalność pomocnicza	Mocowanie osoby Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych przez nadleśniczych prowadzących składy drewna energetycznego (lub osoby kierowników innych jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych prowadzące takie składy) do zawierania w ich imieniu umów na zagospodarowywanie biomasy drzewnej wytwarzanej przez inne podmioty aniżeli Lasy Państwowe (oraz przez jednostki organizacyjne LP, przyjmujące na stan magazynowy istotne ilości odpadów

<p>nadania mu parametrów wymiarowych i właściwości fizyczno-chemicznych podporządkowanych wymaganiom procesu technologicznego zużycia biomasy drzewnej na potrzeby energetyczne (łącznie z gromadzeniem i utrzymywaniem drewna i biomasy własności przedsiębiorców oraz pochodzącego z lasów nieznajdujących się w zarządzie LP)</p>	<p>przedsiębiorców lub związanej z pielęgnowaniem oraz użytkowaniem głównym lasów nieznajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych</p>		<p>drzewnych powstających przy przerobieniu surowca drzewnego lub powstające na innej drodze aniżeli przy pozyskiwaniu drewna).</p>
			<p>Sporządzanie projektu ogłoszenia oraz kolportaż ogłoszenia o możliwości zgłaszania przez ww. podmioty oraz ww. jednostki organizacyjne Lasów Państwowych wniosków w sprawie gotowości skorzystania z usług zagospodarowania biomasy drzewnej przez nich wytwarzanej lub nabytej (z wykorzystywaniem w tym celu składów drewna energetycznego prowadzonych przez Lasy Państwowe)</p>
			<p>Przeprowadzanie przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych otwartych i upublicznianych negocjacji w sprawie usług dotyczących zagospodarowywania biomasy drzewnej wytwarzanej lub nabywanej przez ww. podmioty</p>
			<p>Zawieranie umów w sprawie usług zagospodarowywania biomasy drzewnej, wytwarzanej przez ww. podmioty</p>
			<p>Doprowadzanie do zawarcia porozumień pomiędzy jednostkami organizacyjnymi LP prowadzącymi składy drewna energetycznego a jednostkami organizacyjnymi LP – dostawcami</p>
			<p>Doprowadzanie do zawarcia porozumień pomiędzy zakładami Lasów Państwowych prowadzącymi świadczącymi usługi w zakresie pielęgnowania i użytkowania głównego lasów niebędących w zarządzie LP a jednostkami prowadzącymi składy drewna energetycznego</p>
			<p>Prowadzenie działań promocyjno-reklamowych (w tym obejmujących spotkania i rozmowy z jednostkami samorządu terytorialnego) na temat możliwości zagospodarowania przez przedsiębiorców (kooperujących z Lasami Państwowymi) wyposażenia wnętrza użytego pod względem fizycznym lub moralnym (w tym zużytych mebli z drewna lub materiałów drewnopodobnych), a także wycofywanych z eksploatacji obiektów drewnianych</p>
			<p>Uzyskiwanie wszelkich zgód, pozwoleń i zezwoleń na ww. wspólne zagospodarowywanie biomasy drzewnej</p>
			<p>Zdejmowanie w ww. jednostkach organizacyjnych LP biomasy drzewnej (w postaci odpadów i resztek drzewnych, jak również trocin itp. materiału, ale również w postaci drewna zdeprecjonowanego na składnicach manipulacyjnych prowadzonych przez zakłady LP) ze stanu magazynowego (w jednostkach organizacyjnych LP jest to przejaw ich działalności pomocniczej na rzecz działalności dodatkowej, polegającej na zbywaniu biomasy drzewnej do składów drewna energetycznego)</p>
			<p>Zdejmowanie ze stanu magazynowego zakładów LP drewna obcej własności pochodzącego z realizacji usługi pielęgnowania i użytkowania głównego lasów niebędących w zarządzie Lasów Państwowych (dla zakładów LP jest to działalność pomocnicza na rzecz działalności dodatkowej polegającej na świadczeniu usług pielęgnowania i użytkowania głównego lasów nieznajdujących się w zarządzie LP)</p>
<p>Działalność bezpośrednio wytwórcza – gromadzenie biomasy drzewnej na składach drewna energetycznego w uzupełnieniu procesu składowania drewna energetycznego z podwozu</p>			<p>Załadunek przez ww. jednostki organizacyjne LP biomasy drzewnej na środki transportowe (w jednostkach organizacyjnych LP – dostawcach jest to przejaw ich działalności dodatkowej, polegającej na zbywaniu ww. biomasy jako materiału do wytwarzania produktu nadającego się do energetycznego wykorzystania)</p>
			<p>Dowożenie (na teren składnic drewna energetycznego) biomasy drzewnej przez jednostki organizacyjne LP, będące jej dostawcami (z punktu widzenia jednostki organizacyjnej LP będącej dostawcą jest to działalność dodatkowa w zakresie zbywania na rzecz podmiotów prowadzących składy drewna energetycznego ww. biomasy drzewnej jako materiału do wytwarzania produktu nadającego się do wykorzystania energetycznego)</p>

			Dowożenie (na teren składnic drewna energetycznego) biomasy drzewnej w stanie rozdrobnionym, w postaci balotów lub w innej postaci (na przykład w postaci zużytego wyposażenia wnętrz czy zużytych obiektów architektury drewnianej) – dokonywane staraniem przedsiębiorców niewchodzących w skład Lasów Państwowych
			Załadunek przez zakłady Lasów Państwowych na środki transportowe (w zakładach LP jest to przejaw ich działalności dodatkowej w zakresie usług pielęgnowania i użytkowania głównego lasów nieznajdujących się w zarządzie LP)
			Dowożenie przez zakłady Lasów Państwowych (na teren składnic drewna energetycznego) drewna energetycznego, związanego z ze świadczeniem przez te zakłady usług w zakresie pielęgnowania i użytkowania głównego lasów nieznajdujących się w zarządzie LP).
			Rozładunek dostaw (działalność pomocnicza jednostek organizacyjnych prowadzących składy drewna energetycznego na rzecz działalności dodatkowej polegającej na prowadzeniu tychże składów)
			Układanie dostaw w mygły, stosy, pryzmy i inne formy skoncentrowania
		Działalność pomocnicza	Oznaczanie mygieł, stosów, pryzm i innych form skoncentrowania drewna energetycznego za pomocą etykiet (innych trwałych oznaczeń)
			Przyjęcie dostaw drewna obcej własności na stan magazynowy jednostki organizacyjnej LP prowadzącej skład drewna energetycznego
	Utrzymywanie składów w odniesieniu do drewna i biomasy zgromadzonej	Działalność pomocnicza	Kształtowanie (po negocjacjach) i formalizowanie szczegółowych warunków realizacji sprzedaży drewna energetycznego nie pochodzącego z podwozu poprzez zawieranie umów wieloletnich konkretyzujących i indywidualizujących umowy przyręczone (uwaga: umowy w tym zakresie powinny stanowić część składową umów generalnych z nabywcami, regulujących nie tylko sprzedaż <i>sensu stricto</i> , lecz również np. działalność dodatkową polegającą na utrzymywaniu składów drewna energetycznego stanowiącego własność nabywców czy działalność dodatkową w zakresie wywozu i spedycji drewna do nabywców)
			Prowadzenie ewidencji magazynowej (sporządzanie protokołu przekazania drewna energetycznego do władania właścicielskiego przez nabywcę – z opcją powierzenia opieki prawnej i faktycznej nad tym drewnem jednostce organizacyjnej prowadzącej skład drewna energetycznego)
		Działalność bezpośrednio wytwórcza	Utrzymywanie składów drewna energetycznego stanowiącego własność nabywcy oraz działania dokonywane na tym drewnie – w wykonaniu ww. umowy wieloletniej konkretyzującej i indywidualizującej umowę przyręczonej (w tym głównie stosowanie osłon i zabezpieczeń drewna przed zagrzybieniem, zasiedleniem przez niepożądane organizmy owadzie, a także przed niekorzystnym wpływem warunków atmosferycznych; rozdrabnianie drewna, mieszanie rozdrobnionego materiału drzewnego oraz inne działania podporządkowane wymogom procesu technologicznego zużywania biomasy na cele energetyczne; dokonywanie utylizacji drewna energetycznego, które uległo całkowitej deprecjacji, poprzez kompostowanie i rolnicze wykorzystanie)
Działalność pomocnicza		Monitorowanie drewna energetycznego w ochronie przed szkodnictwem	
		Dokonywanie oględzin i prowadzenie kontrolingu laboratoryjnego drewna energetycznego na składzie	
		Prowadzenie ewidencji magazynowej w imieniu nabywców [w tym m.in.: (1) rozchodowanie zewnętrzne drewna; (2) zdejmowanie ze stanu magazynowego drewna energetycznego, które uległo w trakcie magazynowania na składzie drewna energetycznego całkowitemu rozpadowi, np. rozpadowi	

			biologicznemu; (3) ustalanie aktualnego stanu magazynowego]	
Działalność dodatkowa w zakresie wywozu i spedycji drewna do nabywców, jeżeli stanowi to (wynikający z umowy) obowiązek Lasów Państwowych	Działalność pomocnicza	Kształtowanie i formalizowanie szczegółowych warunków wywozu (dowozu) drewna energetycznego do nabywców (uwaga: powinna to być część składowa ww. umowy generalnej)		
		Zawarcie porozumień pomiędzy jednostkami organizacyjnymi Lasów Państwowych w sprawie usług wewnątrzinstytucjonalnych („jednostka organizacyjna LP na rzecz innej lub innych jednostek organizacyjnych LP”) oraz związane z tym konieczne mocowanie pracowników jednostek organizacyjnych LP do działania dla realizacji tych porozumień		
		Prowadzenie procedury zamówieniowej w celu wyłonienia przewoźników zewnętrznych (wraz z określeniem warunków umownych)		
		Bieżące składanie zapotrzebowania na środki transportowe, w tym tzw. zamawianie wagonów kolejowych		
		Sporządzanie dokumentacji dowodzącej, iż przedmiot wywozu spełnia określone wymagania technologiczne, związane z energetycznym wykorzystaniem biomasy drzewnej		
	Działalność bezpośrednio wytwórcza w zakresie wywozu i spedycji drewna energetycznego do nabywców (załadunek na środki samochodowe, przewóz docelowy do nabywcy środkami samochodowymi, dowóz do bocznic kolejowych, załadunek wagonów itd.)			
	Działalność pomocnicza	Sporządzanie dokumentacji związanej z wywozem oraz spedycją drewna energetycznego		
		Inna działalność pomocnicza		
Działalność pomocnicza na rzecz: (1) sprzedaży drewna; (2) działalności dodatkowej w zakresie utrzymywania składnic drewna energetycznego; (3) działalności dodatkowej w zakresie dostaw drewna energetycznego do nabywców	Prowadzenie gospodarki finansowej, związanej ze sprzedażą drewna energetycznego (łącznie z prowadzeniem ewidencji księgowej)	Obciążanie nabywców fakturami		
		Realizowanie należności od nabywców		
		Rozrachunki wewnątrzinstytucjonalne		
		Prowadzenie ewidencji księgowej zdarzeń związanych ze sprzedażą drewna (wraz ze wszelką działalnością pochodną w tym w zakresie sprawozdawczości)		
	Dokonywanie okresowej inwentaryzacji drewna na składzie drewna energetycznego			
	Prowadzenie działalności analitycznej o charakterze kontrolingowym, prowadzenie działalności nadzorczej i kontrolnej (dotyczącej odpowiednio: sprzedaży drewna, działalności dodatkowej w zakresie utrzymania składnic drewna energetycznego oraz działalności usługowej w zakresie dostaw drewna energetycznego do nabywców)			
	Podejmowanie działań korygujących w następstwie ww. działalności inwentaryzacyjnej, kontrolingowej, nadzorczej i kontrolnej	Podejmowanie decyzji zarządczych mających za przedmiot zapewnienie należytego skoordynowania sprzedaży drewna, magazynowania drewna na składach drewna energetycznego oraz dokonywania jego dostaw do nabywców; Doprowadzenie do realizowania przedmiotowych decyzji zarządczych		
		Doprowadzanie do aneksowania umów i porozumień związanych ze sprzedażą drewna		
		Podejmowanie decyzji zarządczych o przystąpieniu do kolejnych negocjacji regionalnych i krajowych		
		Podejmowanie innych działań w następstwie działalności inwentaryzacyjnej, kontrolingowej, nadzorczej i kontrolnej		
Zabezpieczanie wierzytelności związanych ze sprzedażą drewna energetycznego oraz z działaniami towarzyszącymi Ochrona i dochodzenie wierzytelności i innego mienia związanego ze sprzedażą drewna energetycznego oraz z działaniami towarzyszącymi (łącznie z działalnością reklamacyjną)				
Prowadzenie innej działalności, w tym związanej z obowiązkami w zakresie statystyki publicznej				

4. Podjęcie działań urzeczywistniających realizację przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, powinno zostać poprzedzone niezobowiązującymi rozmowami mającymi na celu wstępne wysondowanie zapotrzebowania na drewno energetyczne do wykorzystywania w realizacji idei klastrów samorządowych oraz w kształtowaniu bezpieczeństwa energetycznego państwa.

§ 73

[Utworzenie sieci składów drewna energetycznego jako odrębny projekt rozwojowy]

1. Ustala się, że sieć składów drewna energetycznego, pełniących jednocześnie pozostałe funkcje, o których mowa w § 71, zostanie utworzona etapami w okresie do końca roku 2017 – w wykonaniu projektu rozwojowego, będącego realizacją wspólnego przedsięwzięcia jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych w zakresie tzw. twardego rozwoju.
2. Osobę kierownika komórki organizacyjnej DGLP właściwej do spraw rozwoju LP zobowiązuje się do doprowadzenia do przygotowania stosownego wniosku projektowego w sprawie utworzenia w Lasach Państwowych sieci, o której mowa w ust. 1.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2:
 - 1) powinien być zgodny z postanowieniami zarządzeń i decyzji zarządczych Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, dotyczących rozwoju poprzez realizację projektów rozwojowych;
 - 2) powinien uwzględniać konieczność wydzielenia w ramach danego składu kwater, w tym m.in. służących do wyodrębnionego składowania drewna energetycznego z podwozu, o którym mowa w Części V niniejszego podrozdziału.
4. W realizacji projektu rozwojowego, o którym mowa w ust. 1:
 - 1) powinno zostać opracowane wariantowe studium analityczne efektywności ekonomicznej przedsięwzięcia pn. „Drewno dla samowystarczalności energetycznej samorządów oraz bezpieczeństwa energetycznego państwa”;
 - 2) należy w możliwie największym zakresie wykorzystać potencjał Ośrodka Techniki Leśnej w Jarocinie oraz innych zakładów Lasów Państwowych.
5. Studium, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, powinno m.in. ustalić wartość ceny jednostkowej sprzedaży biomasy, przy której realizacja przedsięwzięcia pn. „Drewno dla samowystarczalności energetycznej oraz bezpieczeństwa energetycznego państwa” będzie efektywna ekonomicznie, jeżeli:
 - 1) przy ocenie tej efektywności zostaną uwzględnione:
 - a) nakłady, jakie Lasy Państwowe będą musiały ponieść w funkcji czasu na założenie sieci składów drewna energetycznego,
 - b) okres użytkowania poszczególnych składów,

- c) całkowite roczne koszty działań, o których mowa w § 72 ust. 3,
 - d) roczna ilość biomasy planowanej w funkcji czasu do sprzedaży,
 - e) wartość akumulacji węgla organicznego zawartego w drewnie energetycznym znajdującym się na składach;
- 2) w odniesieniu do strumienia nakładów, kosztów, przychodów i innych korzyści z realizacji przedsięwzięcia zostanie zastosowany odpowiednio rachunek dyskontowy, prolongacyjny i kapitalizacyjny.

Część III – Oznaczanie pod względem przyszłych nabywców drewna energetycznego, stanowiącego produkt gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe.

Identyfikowanie drewna energetycznego, niestanowiącego produktu gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe

§ 74

[Wieloletnia prognoza drewna energetycznego na składach drewna energetycznego]

1. Oznaczenie – pod względem przyszłych nabywców – drewna energetycznego, stanowiącego produkt gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe, jest warunkowane zainstalowaniem w ramach Systemu Informatycznego Lasów Państwowych aplikacji pozwalającej na generowanie wieloletniej, systematycznie aktualizowanej, prognozy podaży tego drewna na rynki właściwe drewna energetycznego – według poszczególnych nadleśnictw, regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych oraz w skali Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych.
2. Prace nad aplikacją, o której mowa w ust. 1, powinny zostać sfinalizowane w terminie do końca października 2016 r. w wykonaniu § 6 niniejszego zarządzenia w oparciu o metodykę, zatwierdzoną decyzją zarządczą Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych.
3. Przy opracowywaniu metodyki, o której mowa w ust. 2, należy m.in. kierować się:
 - 1) wyjaśnieniami zawartymi w załączniku nr 1;
 - 2) charakterystyką algorytmu prognozowania podaży drewna na rynki właściwe drewna energetycznego lokalne i strategiczne, przedstawioną w załączniku nr 9, w którym z użyciem danych fikcyjnych wykorzystano funkcjonalność arkusza kalkulacyjnego EXCEL;
 - 3) koniecznością uwzględnienia w metodyce następujących etapów realizacyjnych:

- a) ustalanie metodą ekspercką sposobu identyfikowania potencjalnej podaży drewna energetycznego w poszczególnych latach minionego okresu przy założeniu, że będzie to dokonywane na podstawie zawartych w SILP informacji historycznych o drewnie pozyskanym przy obowiązującej wówczas klasyfikacji jakościowo-wymiarowej surowca drzewnego (wnioskowanie o potencjalnej ilości drewna energetycznego po zaspokojeniu potrzeb własnych i miejscowej ludności na podstawie charakterystyki drewna faktycznie pozyskanego w poszczególnych latach minionego okresu w układzie nadleśnictw, regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych oraz Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych),
- b) posiłkowanie potencjalną podażą drewna energetycznego, o której mowa w lit. a, dla wyprowadzenia, w celach prognostycznych, linii trendu tejże podaży,
- c) konkretyzowanie wykonywania postanowień § 16–18 niniejszego zarządzenia dla ustalenia w odniesieniu do poszczególnych lat minionego okresu potencjalnej ilości pozostałości po wycince oraz wyróbce drewna możliwego do skierowania na rynki drewna energetycznego podstawowe (lokalne i strategiczne), a następnie wyprowadzenia na tej podstawie, w celach prognostycznych, linii trendu tejże podaży,
- d) poddanie wstępnej prognozy podaży drewna energetycznego i pozostałości po wycince i wyróbce drewna, ustalonej na podstawie linii trendów, o których mowa w lit. b oraz c, weryfikacji przez nadleśniczych oraz dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych,
- e) ustalenie metodą ekspercką, na podstawie danych historycznych, linii trendu podaży drewna energetycznego, związanego z okresowym występowaniem makroskalowych stanów siły wyższej, a na tej podstawie – dokonanie prognozy podaży drewna energetycznego „pokłękowego” w układzie nadleśnictw, regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych i kraju.

§ 75

[Mocowanie osoby zajmującej stanowisko Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych oraz osób zajmujących stanowiska dyrektorów regionalnych dyrekcji LP do dokonywania określonych czynności prawnych dotyczących drewna energetycznego]

1. Oznaczenie drewna energetycznego pod względem przyszłych nabywców mających operować na rynkach właściwych podstawowych (lokalnych i krajowych) wymaga

wcześniejszego umocowania odpowiednio osoby zajmującej stanowisko Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych oraz osób zajmujących stanowiska dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych do wykonywania określonych czynności prawnych w przedmiotowym zakresie. Podmiotami mocującymi są osoby zajmujące stanowiska nadleśniczych w nadleśnictwach związanych z poszczególnymi podstawowymi rynkami właściwymi drewna energetycznego.

2. W celu wykonania postanowienia ust. 1, w terminie do końca października każdego roku Dyrektor Generalny Lasów Państwowych wydaje decyzję zarządczą adresowaną do osób zajmujących wyżej wymienione stanowiska nadleśniczych, zobowiązującą te osoby do rozważenia umocowania osób zajmujących stanowiska dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych do dokonywania określonych czynności prawnych w trakcie negocjacji regionalnych, o których mowa w § 83, z prawem dalszego mocowania, w tym w odniesieniu do negocjacji krajowych, o których mowa w § 86. W decyzji zarządczej, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, zobowiązuje się osoby zajmujące stanowiska dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych i legitymowane prawem do ww. dalszego mocowania do rozważenia umocowania osoby zajmującej stanowisko Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych do dokonywania określonych czynności prawnych w trakcie wyżej wymienionych negocjacji krajowych.
3. Postanowienie ust. 2 stosuje się odpowiednio do mocowania osoby, zajmującej stanowisko Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, przez osoby zajmujące stanowiska nadleśniczych prowadzących składy drewna energetycznego (lub przez kierowników zakładów LP prowadzących takie składy) do zawierania w ich imieniu umów lub porozumień na świadczenie usług w zakresie zagospodarowywania biomasy drzewnej wytwarzanej przez:
 - 1) inne podmioty aniżeli jednostki organizacyjne Lasów Państwowych oraz przez
 - 2) jednostki organizacyjne Lasów Państwowych, przyjmujące na stan magazynowy istotne ilości odpadów drzewnych powstających przy przerobie surowca drzewnego lub powstające na innej drodze aniżeli przy pozyskiwaniu drewna;
 - 3) mocowanie, o którym mowa w ust. 2, ma charakter dobrowolny i jest dokonywane z wykorzystaniem określonej funkcji Portalu.

§ 76

[Pojęcie drewna energetycznego niestanowiącego produktu gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe]

Za drewno energetyczne niestanowiące produktu gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe uznaje się:

- 1) baloty, zrębki wytwarzane z pozostałości po wycince i wyróbce drewna oraz wszelki podobny materiał drzewny wytwarzany przez przedsiębiorców niebędących jednostkami organizacyjnymi Lasów Państwowych lub powstający u tych przedsiębiorców;
- 2) odpady drzewne itp. materiał powstający przy przerobie surowca drzewnego prowadzonym przez jednostki organizacyjne Lasów Państwowych, w tym przez zakłady Lasów Państwowych, lub powstający w tych jednostkach na innej drodze aniżeli przy pozyskiwaniu drewna, nie wyłączając drewna, które uległo zdeprecjonowaniu na składnicach manipulacyjnych – jeżeli ilość tego materiału uzasadnia jego kierowanie na składy drewna energetycznego;
- 3) drewno energetyczne, związane z realizowaniem przez zakłady Lasów Państwowych usług w zakresie pielęgnowania i użytkowania głównego lasów nieznajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych;
- 4) zużyte fizycznie lub moralnie wyposażenie wnętrz, jeżeli zostało wytworzone z drewna lub materiału drewnopochodnego, a także wycofywane z eksploatacji obiekty architektury drewnianej.

§ 77

[Identyfikowanie ilości drewna energetycznego niestanowiącego produktu gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe, o którym mowa w § 76 pkt 1 i 2, do zagospodarowania z wykorzystaniem składów drewna energetycznego]

1. Na mocy niniejszego zarządzenia komórka organizacyjną Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych właściwą do spraw marketingu zobowiązuje się do przygotowania w terminie do końca października 2016 r., we współpracy z komórkami organizacyjnymi Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych właściwymi odpowiednio do spraw mediów oraz zamówień publicznych, projektu ogłoszenia w sprawie możliwości zgłaszania przez przedsiębiorców, o których mowa w § 67 ust. 1, oraz przez jednostki, o których mowa w §

76 ust. 2, gotowości świadczenia usługi zagospodarowania drewna energetycznego z wykorzystaniem w tym celu sieci, o której mowa w § 73.

2. Komórkę organizacyjną, właściwą do spraw mediów, zobowiązuje się (przy współpracy z innymi właściwymi komórkami organizacyjnymi Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych) do:
 - 1) doprowadzenia do kolportażu ogłoszenia, o którym mowa w ust. 1, po jego zatwierdzeniu przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, w prasie i w mediach elektronicznych o zasięgu regionalnym i krajowym;
 - 2) prowadzenia ewidencji i utrzymywania operacyjnego kontaktu technicznego z przedsiębiorcami i jednostkami organizacyjnymi, które zgłoszą gotowość, o której mowa w ust. 1;
 - 3) przygotowania od strony infrastrukturalnej oraz logistycznej otwartych i upublicznionych, w tym w ramach wideokonferencji oraz leśnej telewizji internetowej, negocjacji z tymi przedsiębiorcami oraz jednostkami.
3. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, działając osobiście lub za pośrednictwem osób przez siebie umocowanych, przeprowadza negocjacje w sprawie warunków wspólnego zagospodarowania drewna energetycznego, o którym mowa w § 76 pkt 1 i 2.
4. Wynikiem negocjacji, o których mowa w ust. 3, powinny być umowy lub porozumienia zawierane z wyżej wymienionymi przedsiębiorcami oraz jednostkami przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych działającego w imieniu jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych prowadzących składy drewna energetycznego, zwanych dalej jednostkami prowadzącymi.
5. Mając na względzie skalę zapotrzebowania na biomasę energetyczną pochodzenia drzewnego, odmowa podpisania ze strony LP umowy lub porozumienia z wyżej wymienionymi przedsiębiorcami oraz jednostkami może nastąpić wyłącznie ze względu:
 - 1) na zbyt wygórowane oczekiwanie przedsiębiorcy lub jednostki co do należności z tytułu dokonywanej w jego imieniu sprzedaży biomasy
lub/oraz
 - 2) charakterystykę biomasy niespełniającej warunków technicznych wymaganych ze względu na reżim procesu technologicznego jej wykorzystywania w celach energetycznych i ciepłych.
6. Postanowienia ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do drugiej i następnych tur negocjacyjnych w roku 2016 i w latach następnych – jeżeli zajdzie ich potrzeba.

§ 78

[Identyfikowanie ilości drewna energetycznego niestanowiącego produktu gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe, o którym mowa w § 76 pkt 3, do zagospodarowania z wykorzystaniem składów drewna energetycznego]

1. Na mocy niniejszego zarządzenia uprawnienie do dokonywania w LP usług w zakresie pielęgnowania i użytkowania głównego lasów nieznajdujących się w zarządzie LP ogranicza się do zakładów Lasów Państwowych.
2. Jeżeli w wykonaniu usługi, o której mowa w ust. 1, na stanie magazynowym zakładu Lasów Państwowych znajdują się dostatecznie duże ilości drewna obcej własności wyczerpującego znamiona drewna energetycznego, powinno być ono kierowane na składy drewna energetycznego.
3. Jednostka prowadząca jest obowiązana do zawarcia porozumień z zakładami Lasów Państwowych w sprawie wspólnego zagospodarowania drewna energetycznego związanego z realizowaniem przez zakłady usług w zakresie pielęgnowania oraz użytkowania głównego lasów nieznajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych.

§ 79

[Kampania promująca odzyskiwanie materiału drzewnego, związanego z zużytymi fizycznie lub moralnie elementami wyposażenia wnętrz lub wycofywanymi z eksploatacji obiektami architektury drewnianej]

1. Na mocy niniejszego zarządzenia Centrum Informacyjne Lasów Państwowych zobowiązuje się do działań obejmujących zaprojektowanie i przeprowadzenie, we współpracy z komórką organizacyjną Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych właściwą do spraw mediów, kampanii promocyjno-reklamowej na temat możliwości zagospodarowania, z wykorzystaniem składów drewna energetycznego, materiału drewnopochodnego i drewna z odzysku, związanego z zużytymi fizycznie lub moralnie elementami wyposażenia wnętrz lub wycofywanymi z eksploatacji obiektami architektury drewnianej. Podstawą działań, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, powinno być porozumienie między Centrum Informacyjnym Lasów Państwowych a Dyrektorem Generalnym Lasów Państwowych. Projekt ww. kampanii promocyjno-reklamowej wymaga zatwierdzenia poprzez podjęcie przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych decyzji zarządczej w tej sprawie, przy czym w projekcie należy uwzględnić

spotkania i rozmowy z jednostkami samorządu terytorialnego oraz szerokie wykorzystanie Forum Samorządowego.

2. Kampania, o której mowa w ust. 1, powinna być ukierunkowana przede wszystkim na wykreowanie i utrwalenie się praktyki zawierania umów pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego a zainteresowanymi przedsiębiorcami w zakresie nieodpłatnego zagospodarowywania drewnianych lub zawierających materiały drewnopochodne odpadów gabarytowych z opcją ich zagospodarowania z wykorzystaniem składów drewna energetycznego. W wyniku tej kampanii przedsiębiorcy powinni też być zachęcani do udziału w zagospodarowywaniu z wykorzystaniem składów drewna energetycznego materiału drewnopochodnego oraz drewna z odzysku, związanych z wycofywanymi z eksploatacji obiektów architektury drewnianej.
3. Do przedsiębiorców, o których mowa w ust. 2, postanowienia § 77 stosuje się odpowiednio, z tym że umowy z tymi przedsiębiorcami zawierają bezpośrednio kierownicy jednostek prowadzących (a nie działająca w imieniu tych jednostek osoba Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych).

§ 80

[Zgody, pozwolenia i zezwolenia związane ze wspólnym zagospodarowywaniem drewna energetycznego, o którym mowa w § 78]

Uzyskiwanie wszelkich zgód, pozwoleń i zezwoleń związanych z gospodarowaniem w obrębie składnic drewna energetycznego w wykonaniu § 77–79 stanowi obowiązek kierowników jednostek organizacyjnych LP prowadzących te składy.

§ 81

[Oznaczenie drewna energetycznego, stanowiącego produkt gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe, pod względem przyszłych nabywców – ogłoszenie o negocjacjach regionalnych]

1. Na mocy niniejszego zarządzenia komórkę organizacyjną Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych właściwą do spraw marketingu zobowiązuje się do przygotowania w terminie do końca października 2016 r. we współpracy:
 - 1) z komórkami organizacyjnymi Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych właściwymi odpowiednio do spraw mediów oraz zamówień publicznych,

a także

- 2) z właściwymi komórkami organizacyjnymi regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych – projektów ogłoszeń w sprawie negocjacji regionalnych, mających na celu spisanie protokołów uzgodnień przejściowych i końcowych w sprawie sprzedaży drewna energetycznego nabywcom o statusie nabywców regionalnych.
2. W ogłoszeniach, o których mowa w ust. 1, należy zaznaczyć, że przedmiotem negocjacji z nabywcami regionalnymi będzie mogło być w określonym zakresie również drewno energetyczne, niebędące produktem gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe (baloty, zrębki, drewno z odzysku dostarczane na składy drewna energetycznego przez przedsiębiorców niebędących jednostkami organizacyjnymi Lasów Państwowych; drewno energetyczne związane z realizacją przez zakłady usług w zakresie pielęgnowania oraz użytkowania głównego lasów nieznajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych).
3. Ogłoszenia, po zatwierdzeniu ich projektów przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, powinny zostać umieszczone staraniem Centrum Informacyjnego Lasów Państwowych w dziennikach regionalnych, wskazanych przez właściwych dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, a także w mediach elektronicznych oraz w dziennikach o zasięgu krajowym.

§ 82

[Oznaczenie drewna energetycznego, stanowiącego produkt gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe, pod względem przyszłych nabywców – identyfikacja nabywców regionalnych]

1. Ogłoszenie dotyczące danej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych powinno być adresowane do podmiotów prowadzących lub mających prowadzić działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub/oraz ciepłej w ramach tzw. klastrów samorządowych na bazie lub m.in. na bazie biomasy drzewnej, jeżeli terytorium danej jednostki samorządu terytorialnego – w całości lub przynajmniej w przeważającej części – mieści się w zasięgu terytorialnym danej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych (nabywcy regionalni).
2. Każdy z nabywców regionalnych powinien legitymować się uchwałą organu kolegialnego właściwej jednostki samorządu terytorialnego na dowód, że jest wiarygodnym uczestnikiem danego postępowania w sprawie określonego klastra samorządowego.

3. Jeżeli terytorium danej jednostki samorządu terytorialnego nie mieści się w całości w zasięgu terytorialnym jednej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, o której mowa w ust. 1, na potrzeby ww. negocjacji regionalnych powinien legitymować się stosownymi pełnomocnictwami ustanowionymi przez każdego z dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, których zasięgi terytorialne również pokrywają się częściowo z terytorium danej jednostki samorządowej.

§ 83

[Oznaczanie drewna energetycznego, stanowiącego produkt gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe, pod względem przyszłych nabywców – przebieg negocjacji regionalnych]

1. Negocjacje regionalne, dotyczące danej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, powinny być prowadzone przez osobę dyrektora tej dyrekcji lub przez osobę przez niego umocowaną, przy czym głos doradczy powinien przypadać nadleśniczemu kierującemu nadleśnictwami, w których pozyskano lub ma być pozyskane drewno energetyczne na potrzeby tychże negocjacji. Imieniem nadleśniczych mogą w negocjacjach uczestniczyć osoby przez nich umocowane.
2. Dyrektor, o którym mowa w ust. 1, jest odpowiedzialny za przygotowanie negocjacji regionalnych od strony logistycznej lub infrastrukturalnej.
3. Negocjacje regionalne powinny być prowadzone jednocześnie ze wszystkimi podmiotami, które, mając status nabywców regionalnych, przystąpią do nich w odpowiedzi na zaproszenie zawarte w ogłoszeniu, o którym mowa w § 82 ust. 1.
4. Z mocy niniejszego zarządzenia negocjacom regionalnym nadaje się formę tradycyjnych rozmów podlegających:
 - 1) protokołowaniu i nagrywaniu,
 - 2) transmitowaniu online z wykorzystaniem leśnej telewizji internetowej.
5. Z poszczególnych tur rozmów negocjacyjnych należy sporządzić protokoły uzgodnień przejściowych. Na zakończenie rozmów negocjacyjnych powinien być sporządzony protokół końcowy.
6. Protokół końcowy wraz z ewentualnym protokołem z negocjacji uzupełniających, o których mowa w § 87, należy traktować jako substytut prawny umowy przyrzeczenia, z chwilą zaistnienia której kończy się oznaczanie drewna energetycznego pod względem

przyszłych nabywców o statusie nabywców regionalnych. Protokół, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, może również stanowić przyrzeczenie zbycia określonych ilości drewna energetycznego, o którym mowa w § 76.

§ 84

[Oznaczenie drewna energetycznego, stanowiącego produkt gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe, pod względem przyszłych nabywców – ogłoszenie o negocjacjach krajowych]

1. Na mocy niniejszego zarządzenia komórkę organizacyjną Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych właściwą do spraw marketingu zobowiązuje się do przygotowania w terminie do końca października 2016 r., we współpracy z komórkami organizacyjnymi Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych właściwymi odpowiednio do spraw mediów oraz zamówień publicznych, projektu ogłoszenia w sprawie negocjacji krajowych, mających na celu spisanie protokołów uzgodnień przejściowych i końcowych w sprawie sprzedaży drewna energetycznego nabywcom o statusie nabywców krajowych.
2. Do ogłoszenia, o którym mowa w ust. 1, postanowienia § 81 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio, z tym że ogłoszenie to powinno zostać umieszczone w dwóch dziennikach o zasięgu krajowym, a także w dwóch ogólnopolskich mediach elektronicznych.

§ 85

[Oznaczenie drewna energetycznego, stanowiącego produkt gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe, pod względem przyszłych nabywców – identyfikacja nabywców krajowych]

Ogłoszenie, o którym mowa w § 84, powinno być adresowane do podmiotów prowadzących lub mających prowadzić działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w kształtowaniu bezpieczeństwa energetycznego całego państwa poza systemem ww. klastrów samorządowych (nabywcy krajowi).

§ 86

[Oznaczenie drewna energetycznego, stanowiącego produkt gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe, pod względem przyszłych nabywców – przebieg negocjacji krajowych]

1. Negocjacje krajowe powinny być prowadzone przez (odpowiednio umocowaną w wykonaniu postanowienia § 75) osobę Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych lub/oraz przez innego odpowiednio umocowanego pracownika Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych, przy czym głos doradczy powinien przypadać dyrektorom regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych lub osobom przez nich umocowanych.
2. Dyrektor Generalny Lasów Państwowych ustala stanowisko w Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych odpowiedzialne za przygotowanie negocjacji krajowych od strony logistycznej oraz infrastrukturalnej.
3. Negocjacje krajowe powinny być prowadzone jednocześnie ze wszystkimi podmiotami, które, mając status nabywców krajowych, przystąpią do nich w odpowiedzi na zaproszenie zawarte w ogłoszeniu, o którym mowa w § 84.
4. Do negocjacji krajowych postanowienia § 83 ust. 3–5 stosuje się odpowiednio.

§ 87

[Oznaczenie drewna energetycznego, stanowiącego produkt gospodarki leśnej prowadzonej przez Lasy Państwowe, pod względem przyszłych nabywców – uzupełniające negocjacje regionalne]

1. Jeżeli w następstwie negocjacji regionalnych i krajowych określona ilość drewna energetycznego będąca przedmiotem tych negocjacji nie zostanie w ich wyniku objęta protokołami końcowymi, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych może podjąć decyzję zarządczą o uzupełniających negocjacjach regionalnych, kwitowanych protokołami uzupełniającymi.
2. Do uzupełniających negocjacji regionalnych postanowienia § 81–83 stosuje się odpowiednio.

§ 88

[Kolejne negocjacje regionalne i krajowe]

1. Jeżeli wynikać to będzie z zaktualizowanej prognozy, o której mowa w § 74 ust. 1, lub z niewywiązania się nabywców z deklaracji zawartych w wyżej wymienionych protokołach końcowych albo z zawartych na ich podstawie umów, o których mowa w § 90, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych zainicjuje (w razie takiej potrzeby i możliwości) jeszcze w roku 2016, a także w określonych latach po roku 2016 następną i kolejne negocjacje regionalne i krajowe.
2. Do kolejnych negocjacji, o których mowa w ust. 1, postanowienia § 71–87 stosuje się odpowiednio.

§ 89

[Postępowanie z drewnem energetycznym zgromadzonym na składach drewna energetycznego ponad potrzeby wynikające z rezultatów negocjacji regionalnych i krajowych lub nieodbierane pomimo wyników tych negocjacji oraz pomimo zawartych umów z nabywcami regionalnymi i krajowymi]

1. Jeżeli na składach drewna energetycznego dojdzie (dochodzić będzie) do zgromadzenia (gromadzenia się) jego ilości ponad potrzeby wynikające:
 - 1) z rezultatów wyżej wymienionych negocjacji regionalnych i krajowych oraz negocjacji kolejnych,
 - 2) z przewidywań co do zapotrzebowania na drewno energetyczne w przyszłości w kontekście okresu jego przydatności do zużycia energetycznego –Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, po odbyciu narady gospodarczej z udziałem dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych, jest obowiązanych do podjęcia (podejmowania) decyzji zarządczych w sprawie zagospodarowania nadwyżek drewna energetycznego.
2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności skutkować:
 - 1) sukcesywnym kierowaniem nadwyżek drewna energetycznego do sprzedaży z wykorzystaniem aplikacji „e-drewno”,lub/oraz

- 2) pozostawieniem nadwyżek drewna energetycznego nawet do całkowitego rozkładu w ramach działań dodatkowych w leśnictwie ukierunkowanych na mitygowanie koncentracji dwutlenku węgla w atmosferze.

Część IV – Warunki umowne sprzedaży drewna energetycznego

§ 90

[Umowy z nabywcami regionalnymi oraz krajowymi]

1. Uwzględniając protokoły końcowe i uzupełniające sporządzane w następstwie negocjacji regionalnych i krajowych, umowy:
 - 1) z nabywcami regionalnymi zawierają właściwi dyrektorzy regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych,
 - 2) z nabywcami krajowymi zawiera Dyrektor Generalny Lasów Państwowych.
2. Umowy, o których mowa w ust. 1:
 - 1) powinny mieć charakter wieloletni;
 - 2) powinny być zawierane w imieniu nadleśniczych, przy czym do mocowania Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych oraz dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych postanowienia § 75 stosuje się odpowiednio;
 - 3) mogą uwzględniać zbywanie nie tylko drewna energetycznego, stanowiącego produkt gospodarki leśnej, lecz również drewna energetycznego, o którym mowa w § 76;
 - 4) powinny stanowić część składową umów generalnych z nabywcami regionalnymi oraz krajowymi, o których mowa w § 102.
3. Postanowienia ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do kolejnych negocjacji, o których mowa w § 88.

*Część V – Podwóz drewna energetycznego do składnic drewna energetycznego
jako przejaw działalności bezpośrednio wytwórczej w zakresie gospodarki leśnej
(działalność w zakresie użytkowania lasu)*

§ 91

[Porozumienia wewnątrzinstytucjonalne w sprawie prowadzenia
składów drewna energetycznego]

1. Prowadzenie składów drewna energetycznego stanowi obowiązek wytypowanych nadleśnictw lub/oraz zakładów Lasów Państwowych.
2. Korzystanie ze składów drewna energetycznego przez nadleśnictwa nieprowadzące składów drewna energetycznego powinno być poprzedzane porozumieniami wewnątrzinstytucjonalnymi podpisywanymi przez te nadleśnictwa z nadleśnictwami lub/oraz zakładami Lasów Państwowych, o których mowa w ust. 1.
3. Porozumienia, o których mowa w ust. 2, powinny w szczególności ustalać obowiązek ochrony i zakres odpowiedzialności za drewno podwożone na składy drewna energetycznego z nadleśnictw nieprowadzących takich składów do czasu przejścia tego drewna na własność nabywców regionalnych oraz krajowych.
4. Jeżeli składy drewna energetycznego wypełniają również inne funkcje, o których mowa w § 71 ust. 3–5, to powinno to następować w wykonaniu porozumień pomiędzy nadleśnictwami i zakładami Lasów Państwowych prowadzącymi składy drewna energetycznego a:
 - 1) nadleśnictwami dotkniętymi stanami siły wyższej o naturalnym charakterze – w razie wykorzystywania składów drewna energetycznego jako składnic przejściowych;
 - 2) Dyrektorem Generalnym Lasów Państwowych – w razie:
 - a) wykorzystywania składów drewna energetycznego jako miejsc stacjonowania maszyn i urządzeń na wypadek wystąpienia stanów siły wyższej o naturalnym charakterze,
 - b) wykorzystywania składów drewna energetycznego jako miejsca obserwacji i badań, o których mowa w § 71 ust. 5 pkt 5;
 - 3) Ośrodkiem Techniki Leśnej w Jarocinie – w razie wykorzystywania składów drewna energetycznego jako placów stacjonowania maszyn i urządzeń produkowanych przez ten zakład pod wynajem przez jednostki organizacyjne Lasów Państwowych lub zakłady usług leśnych;

- 4) z właściwymi nadleśnictwami – w razie wykorzystywania składów drewna energetycznego do prowadzenia ww. aukcji i submisji drewna szczególnego;
 - 5) z właściwymi jednostkami organizacyjnymi Lasów Państwowych – w razie wewnątrzinstytucjonalnego wykorzystywania przez te jednostki, w ramach prowadzonej przez nie działalności wytwórczej, składów drewna energetycznego odpowiednio do:
 - a) składowania kopalin pospolitych,
 - b) promocji budownictwa z udziałem drewna,
 - c) promocji żywności wytwarzanej z dziczyzny.
5. Porozumienia, o których mowa w ust. 4, będą przedmiotem odrębnych aktów sprawstwa kierowniczego Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych.

§ 92

[Podwóz drewna energetycznego na składy – wstępne działania o charakterze pomocniczym]

1. Przemieszczenie, w tym w wykonaniu porozumień, o których mowa § 90 ust. 2, drewna energetycznego na składnicę drewna energetycznego stanowi obowiązek nadleśnictwa, które drewno to pozyskało, w szczególności jest to obowiązek nadleśnictwa prowadzącego skład drewna energetycznego w odniesieniu do drewna pozyskanego w tym nadleśnictwie.
2. Podmiot zewnętrzny dokonujący faktycznego przemieszczania drewna energetycznego na skład drewna energetycznego powinien być wyłaniany w postępowaniu zgodnym z przepisami dotyczącymi zamówień publicznych. Jeżeli faktyczne przemieszczenie, o którym mowa w ust. 1, jest dokonywane w ramach usług wewnątrzinstytucjonalnych, w tym przez zakład Lasów Państwowych, powinno to następować na podstawie stosownego porozumienia wewnątrzinstytucjonalnego, uwzględniającego przepisy regulującego gospodarkę finansową w Lasach Państwowych.
3. Przemieszczenie powinno następować na podstawie kwitu podwozowego (KP) wystawianego z użyciem rejestratora przez właściwego leśniczego. Wystawienie kwitu podwozowego oznacza ewidencyjne zdjęcie danej partii drewna energetycznego z ewidencji danego magazynu rewirowego i wprowadzenie tego drewna na ewidencyjny stan magazynu drewna energetycznego, przypisanego do określonego stanowiska pracy w biurze nadleśnictwa.

§ 93

[Podwóz drewna energetycznego na składy – działania bezpośrednio wytwórcze]

1. Faktyczne przemieszczanie (pozyskanego w nadleśnictwach) drewna energetycznego na teren jego składów stanowi przejaw działalności bezpośrednio wytwórczej prowadzonej przez te nadleśnictwa w ramach gospodarki leśnej (podwóz drewna energetycznego na składy drewna energetycznego).
2. Na działalność bezpośrednio wytwórczą w zakresie gospodarki leśnej, związanej z funkcjonowaniem składów drewna energetycznego, składają się ponadto następujące działania jednostek prowadzących:
 - 1) rozładunek poszczególnych partii drewna energetycznego;
 - 2) układanie poszczególnych partii drewna energetycznego w mygły, stosy, pryzmy i inne formy skoncentrowania lub dokładanie poszczególnych partii tego drewna do mygieł, stosów, pryzm i innych form skoncentrowania znajdujących w trakcie formowania (tworzenia).

§ 94

[Podwóz drewna energetycznego na składy – działalność pomocnicza następcza]

Drewno energetyczne – po wykonaniu operacji wynikających z postanowień § 93 – powinno być objęte działaniami pomocniczymi, polegającymi na:

- 1) ujęciu przychodu drewna energetycznego z podwozu w pomocniczym urządzeniu ewidencyjnym prowadzonym przez jednostkę organizacyjną LP, w której władaniu znajduje się dany skład drewna energetycznego;
- 2) oznaczeniu trwałymi etykietami mygieł, stosów, pryzm i innych form skoncentrowania tego drewna.

§ 95

[Ewidencjonowanie przychodu drewna energetycznego z podwozu]

1. Po dokonaniu rozładunku danej partii drewna energetycznego w ramach jego podwozu, komórka organizacyjna jednostki organizacyjnej LP odpowiedzialna bezpośrednio za prowadzenie danego składu drewna energetycznego, zwana dalej komórką prowadzącą,

jest obowiązana do zaewidencjonowania tego faktu w urzędzeniu, o którym mowa w § 94 pkt 1.

2. Utrwaleniu w ww. urzędzeniu podlegają następujące informacje o danej partii drewna energetycznego:
 - 1) data rozładunku;
 - 2) nazwa nadleśnictwa, w którym drewno zostało pozyskane;
 - 3) szczegółowe oznaczenie podgrupy handlowo-gatunkowej drewna energetycznego;
 - 4) ilość drewna energetycznego poddanego rozładunkowi;
 - 5) wpis identyfikujący kwaterę i miejsce składowania (przyszłego składowania) drewna energetycznego (por. § 96).
3. Formalną podstawą pozyskania ww. informacji powinien być kwit podwozowy, o którym mowa § 92 ust. 3, przy czym w każdym przypadku, w którym dane zawarte w danym kwicie są – zdaniem kierującego komórką prowadząca – niezgodne ze stanem faktycznym, jest on obowiązany do doprowadzenia do odnotowania tego faktu na tymże kwicie oraz podjęcia działań służących wyjaśnieniu różnic.
4. W wyjaśnianiu różnic biorą udział:
 - 1) pracownik komórki prowadzącej;
 - 2) delegowani przez właściwego nadleśniczego:
 - a) leśniczy z leśnictwa, w którym pozyskano drewno energetyczne,
 - b) osoba zajmująca stanowisko, o którym mowa w § 92 ust. 3.
5. Z wyjaśnienia różnic powinien być sporządzony projekt protokołu, który po zatwierdzeniu przez nadleśniczego kierującego nadleśnictwem, które drewno energetyczne pozyskało, oraz przez kierownika jednostki prowadzącej, stanowi podstawę korekty informacji danych zawartych w ww. urzędzeniu ewidencyjnym oraz – po dokonaniu specyfikacji manipulacyjnej – korekty stanu magazynu drewna energetycznego, o którym mowa w § 92 ust. 3. Jeżeli stanowiska nadleśniczego i kierownika jednostki organizacyjnej LP, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, piastuje ta sama osoba, ww. projekt protokołu jest zatwierdzany przez tę osobę jednostronnie. Jeżeli projekt z wyjaśnienia różnic wskazuje zdaniem nadleśniczego kierującego nadleśnictwem, które drewno pozyskało, na taką potrzebę, nadleśniczy ten podejmuje inne działania wymagane prawem i wewnątrzinstytucjonalnymi aktami sprawstwa kierowniczego.
6. Wydział Informatyki Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych oraz Zakład Informatyki Lasów Państwowych zobowiązuje się do podjęcia bez zbędnej zwłoki działań mających na celu uwzględnienie funkcjonowania urzędzenia ewidencyjnego, o którym mowa w §

94 pkt 1, w ramach Systemu Informatycznego Lasów Państwowych (w tym przejściowo na bazie arkusza EXCEL).

§ 96

[Oznaczenie mygieł, stosów, przyz i innych form skoncentrowania drewna energetycznego z podwozu]

1. Oznaczenie, o którym mowa w § 94 pkt 2, powinno zawierać następujące informacje:
 - 1) nadleśnictwo, w którym drewno energetyczne poddane podwozowi zostało pozyskane;
 - 2) szczegółowa charakterystyka grupy handlowo-gatunkowej drewna energetycznego;
 - 3) data
 - a) rozpoczęcia,
 - b) zakończeniatworzenia danej mygły lub innej formy koncentrowania drewna energetycznego;
 - 4) aktualną ilość drewna energetycznego z uwzględnieniem jego statusu (drewno we władaniu właścicielskim określonego nabywcy; drewno na stanie magazynu drewna energetycznego nadleśnictwa, które drewno to pozyskało).
2. Przy dokonywaniu ww. oznaczania kierujący składem drewna energetycznego powinien korzystać z aktualnych danych zawartych w urządzeniu ewidencyjnym, o którym mowa w § 94 pkt 1.

§ 97

[Drewno energetyczne pojawiające się na składnicach przejściowych]

Postanowienia § 91–97 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do drewna energetycznego pojawiającego się na składnicach przejściowych, w tym zwykle w następstwie deprecjacji w następstwie długotrwałego oddziaływania czynników biotycznych i abiotycznych, przy czym, jeżeli drewno to znajduje się:

- 1) na składnicy przejściowej, w tym zbiorczej, niestanowiącej części składowej składu drewna energetycznego, to:
 - a) stanowisko odpowiedzialne za prowadzenie składnicy przejściowej jest obowiązane przesłać do siedziby właściwego nadleśnictwa dokumentację zawierającą informację o drewnie wymagającym objęcia specyfikacją manipulacyjną,
 - b) w nadleśnictwie:

- na podstawie odpowiednio zweryfikowanej dokumentacji, o której mowa w lit. a, powinna być sporządzona specyfikacja manipulacyjna, będąca podstawą przyjęcia ww. drewna energetycznego na stan ewidencyjny magazynu „drewno na składnicy przejściowej danego nadleśnictwa”,
 - należy sporządzić kwit podwozowy, na podstawie którego drewno energetyczne podlega faktycznemu przemieszczeniu z magazynu „drewno na składnicy przejściowej danego nadleśnictwa” do magazynu „drewno energetyczne na składzie drewna energetycznego”; faktyczne przemieszczenie, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, następuje za odpłatnością w przypadku, gdy dotyczy to składnicy przejściowej zbiorczej, a drewno energetyczne nie znajduje się w zarządzie jednostki prowadzącej;
- 2) na składnicy przejściowej, w tym zbiorczej, stanowiącej część składową składu drewna energetycznego, to postanowienia pkt 1 lit. a oraz lit. b stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że kwit podwozowy jest tu podstawą przemieszczania drewna w obrębie składu drewna energetycznego: z kwatery stanowiącej składnicę przejściową na miejsca składowania drewna energetycznego.

Część VI – Uzupelnianie ilości drewna na składzie poza jego podwozem z nadleśnictw

§ 98

[Obowiązek urządzenia przez komórkę prowadzącą kartoteki drewna energetycznego nie pochodzącego z podwozu z nadleśnictw]

1. Komórka prowadząca jest obowiązana założyć i utrzymywać kartotekę magazynową drewna energetycznego nie pochodzącego z podwozu z nadleśnictw.
2. W kartotece, o której mowa w ust. 1, ewidencjonuje się przychody drewna energetycznego nie pochodzącego z podwozu oraz zmniejszenie stanu drewna energetycznego w związku z przeniesieniem własności tego drewna protokołem przekazania (PP) na własność nabywców regionalnych lub krajowych.

§ 99

[Lista działań zakładów Lasów Państwowych w uzupełnianiu ilości drewna na składach drewna energetycznego; lista działań nadleśnictw w uzupełnianiu ilości drewna na składach drewna energetycznego]

1. Podstawowa rola w wewnątrzinstytucjonalnym uzupełnianiu ilości drewna, które znajduje się na składach drewna energetycznego w następstwie jego podwozu, powinna przypadać zakładom Lasów Państwowych.
2. Pełny zakres możliwego przyczyniania się danego zakładu Lasów Państwowych do uzupełniania, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:
 - 1) bezpośrednie dostawy drewna energetycznego i podobnego surowca drzewnego na teren składów, jeżeli łącznie:
 - a) dany zakład LP zawarł z właścicielami lasów i innych gruntów (plantacji wiklinowych, plantacji wierzbowych, zadrzewień, nieużytkach rolnych itp.) nieznajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych umowy na pielęgnowanie i użytkowanie główne lasów nieznajdujących się w zarządzie LP (uznając umownie za lasy również ww. inne grunty) – z opcją jego pozyskania i wyróbki siłami własnymi zakładu oraz dokonania sprzedaży imieniem właścicieli tychże lasów i innych gruntów,
 - b) podczas pozyskiwania ww. drewna i podobnego surowca jego część została odebrana jako drewno energetyczne i jako takie zostało ono przeznaczone do dowozu na składy drewna energetycznego;
 - 2) dostawy drewna energetycznego, innego podobnego surowca oraz odpadów i resztek drzewnych o właściwościach energetycznych dokonywane na teren składów poprzez dowóz ze składnic manipulacyjnych prowadzonych przez dany zakład Lasów Państwowych, jeżeli łącznie:
 - a) dany zakład Lasów Państwowych zawarł:
 - z właścicielami, o których mowa w lit. a, umowę, o której mowa w pkt 1 lit. a, przy czym całość lub część drewna oraz podobnego surowca z tych lasów dowozi na prowadzone przez siebie składnice manipulacyjne lub/oraz
 - z określonymi nadleśnictwami porozumienie na zakup drewna celem jego dowozu na prowadzone przez siebie składnice manipulacyjne,
 - b) podczas poddawania drewna i podobnego surowca, o którym mowa w lit. a, operacjom manipulacyjnym pojawiło się drewno przyjęte na stan magazynowy na

- podstawie specyfikacji manipulacyjnej jako drewno energetyczne i jako takie zostało ono przeznaczone do dowozu na składy drewna energetycznego,
- c) podczas składowania drewna na składnicach manipulacyjnych, prowadzonych przez zakłady Lasów Państwowych, część drewna uległa deprecjacji wymagającej przekwalifikowania na drewno energetyczne i jako takie zostało ono przeznaczone do dowozu na składy drewna energetycznego;
- 3) dostawy odpadów i resztek drzewnych o właściwościach energetycznych dokonywane na teren składów poprzez dowóz z miejsc przerobu surowca drzewnego przez dany zakład, jeżeli prowadzi on taką działalność wytwórczą (pierwiastkowy przerób drewna, realizowanie programów ogrodowych itp.).
3. Postanowienie ust. 2 pkt 3 stosuje się do nadleśnictw, jeżeli prowadzą one działalność dodatkową w zakresie przerobu surowca drzewnego.

§ 100

[Konkretyzacja działań zakładów i nadleśnictw oraz komórek organizacyjnych jednostek organizacyjnych prowadzących składy drewna energetycznego w uzupełnianiu ilości drewna na składzie poza jego podwozem z nadleśnictw]

1. Każdorazowe uzupełnianie przez poszczególne zakłady Lasów Państwowych lub nadleśnictwa, o których mowa w § 99, ilości drewna na składzie poza jego podwozem z nadleśnictw powinno być inicjowane wygenerowaniem w tych zakładach lub nadleśnictwach kwitu wywozowego (dokumentacji spedycyjnej w przypadku transportu kolejowego), wywołującym skutek w postaci zdjęcia określonej partii drewna energetycznego (łącznie z odpadkami i resztkami drzewnymi) z ewidencji magazynowej w tychże zakładach lub nadleśnictwach.
2. W uzupełnianiu ilości drewna na składzie drewna energetycznego do obowiązków:
 - 1) zakładów Lasów Państwowych oraz nadleśnictw, o których mowa w § 99, należy:
 - załadunek drewna energetycznego na środki transportowe,
 - dowóz drewna energetycznego na dany jego skład;
 - 2) komórek prowadzących należy:
 - rozładunek drewna energetycznego nie pochodzącego z podwozu z nadleśnictw,
 - układanie drewna energetycznego nie pochodzącego z podwozu z nadleśnictwa w mygły, stosy, przyzmy i inne formy skoncentrowania,

- zaewidencjonowanie przychodu drewna energetycznego nie pochodzącego z podwozu z nadleśnictw w kartotece magazynowej, o której mowa w § 98,
 - oznaczenie mygieł, stosów, przyz i innych form skoncentrowania drewna energetycznego nie pochodzącego z podwozu z nadleśnictw.
3. Do oznaczania mygieł, stosów, przyz i innych form skoncentrowania drewna energetycznego postanowienia § 96 stosuje się odpowiednio.

§ 101

[Przedsiębiorcy spoza Lasów Państwowych w uzupełnianiu ilości drewna na składach drewna energetycznego pochodzącego z podwozu z nadleśnictw]

1. Rola przedsiębiorców spoza Lasów Państwowych w uzupełnianiu ilości drewna na składach drewna energetycznego pochodzącego z podwozu z nadleśnictw polega na zapewnieniu dowozu:
 - 1) balotów uformowanych z pozostałości po wycince drzew i krzewów;
 - 2) zrębków wytworzonych z pozostałości po wycince drzew i krzewów;
 - 3) wycofanych z eksploatacji przedmiotów wytworzonych z drewna, w tym wyposażenia wnętrza, obiektów małej architektury drewnianej czy konstrukcji wykonanych z drewna.
2. W odniesieniu do przedmiotów, o których mowa w pkt 3, funkcja podmiotu dowożącego biomasę może przypadać innym podmiotom niż przedsiębiorcy spoza Lasów Państwowych, w tym:
 - 1) osobom fizycznym prowadzącym gospodarstwa domowe,
 - 2) zakładom Lasów Państwowych.
3. Do uzupełniania ilości drewna na składzie drewna energetycznego, o którym mowa w ust. 1 i 2, postanowienia § 100 stosuje się odpowiednio.

*Część VII – Przenoszenie na nabywców regionalnych i krajowych własności drewna energetycznego. Utrzymywanie składów drewna energetycznego.
Wywóz drewna energetycznego, półproduktów i produktów finalnych
do nabywców regionalnych lub krajowych*

§ 102

[Umowy generalne]

1. Z nabywcami regionalnymi i krajowymi są zawierane umowy, które m.in. ze względu na okoliczność, iż oprócz ustalania szczegółowych warunków realizacji sprzedaży drewna na rynkach drewna energetycznego powinny również dotyczyć obowiązków komórek organizacyjnych w zakresie utrzymywania składów drewna energetycznego, są w niniejszym zarządzeniu nazywane umowami generalnymi.
2. Na mocy niniejszego zarządzenia rozstrzyga się, że w umowach generalnych należy zawierać zapisy, których wykonanie powinno skutkować:
 - 1) przeniesieniem własności drewna, pochodzącego oraz niepochodzącego z podwozu, na własność poszczególnych nabywców regionalnych i krajowych;
 - 2) ewidencjonowaniem za odpłatnością przez komórkę prowadzącą, w imieniu nabywców regionalnych lub krajowych, stanu magazynowego drewna energetycznego będącego własnością tychże nabywców;
 - 3) utrzymywaniem za odpłatnością przez komórkę prowadzącą składnicę drewna energetycznego stanowiącego własność nabywców regionalnych i krajowych;
 - 4) ewentualnym dokonywaniem za odpłatnością przez komórkę prowadzącą załadunku drewna energetycznego stanowiącego własność nabywców regionalnych i krajowych – w ramach jego wywozu celem zużycia energetycznego;
 - 5) zrzeczeniem się przez nabywców regionalnych i krajowych na rzecz Lasów Państwowych prawa do ewentualnych korzyści wynikających z efektu przechowywania węgla organicznego w ww. drewnie energetycznym.
3. Szczegółowy wzór umowy generalnej oraz sposób jej procedowania będzie przedmiotem odrębnej decyzji zarządczej.

§ 103

[Przenoszenie na nabywców regionalnych i krajowych własności drewna energetycznego]

1. Na mocy stosownego umocowania, w realizacji umowy generalnej, komórka prowadząca jest obowiązana do sporządzania oraz podpisywania imieniem właściwych nadleśnictw lub podmiotów spoza LP odpowiednio z przedstawicielami nabywców regionalnych oraz krajowych protokołów przekazania na własności (PP) określonych partii drewna energetycznego ujętego w pomocniczym urzędzeniu ewidencyjnym, o którym mowa w § 94.
2. Po każdorazowym spisaniu porozumienia, o którym mowa w ust. 1, komórka prowadząca zawiadamia właściwe nadleśnictwo celem dokonania w nim operacji, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lit. b.
3. Wykonanie ust. 1 oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, powinno skutkować następującymi operacjami:
 - 1) zdjęciem określonej partii drewna energetycznego odpowiednio:
 - a) z ewidencji w pomocniczym urzędzeniu ewidencyjnym, o którym mowa w § 94,
 - b) ze stanu ewidencyjnego w magazynie drewna energetycznego, o którym mowa w § 92 ust. 3,
 - c) z ewidencji w kartotece magazynowej, o której mowa w § 98 ust. 1;
 - 2) przeniesieniem drewna energetycznego na własność poszczególnych nabywców regionalnych i krajowych – z pozostawieniem tego drewna pod opieką prawną komórki prowadzącej, obejmującą m.in. obowiązek jego ochrony przed zaborem oraz nieuzasadnionym obniżeniem wartości;
 - 3) ujęciem danej partii drewna energetycznego w kartotece drewna obcej własności, o której mowa w § 105.

§ 104

[Zakres rzeczowy działań składających się na utrzymywanie składów drewna energetycznego]

1. Stosownie do zapisów w umowach generalnych utrzymywanie składów drewna energetycznego obejmuje określone działania, będące przejawem działalności bezpośrednio wytwórczej lub działalności pomocniczej.
2. Na działalność bezpośrednio wytwórczą, o której mowa w ust. 1, mogą składać się:

- 1) stosowanie osłon i zabezpieczeń drewna przed zagrzybieniem, niepożądanym zasiedleniem przez owady, niekorzystnym wpływem warunków meteorologicznych;
 - 2) rozdrabnianie drewna;
 - 3) mieszanie rozdrobnionego materiału drzewnego;
 - 4) inne działania podporządkowane wymogom procesu technologicznego zużywania biomasy na cele energetyczne;
 - 5) dokonywanie utylizacji drewna energetycznego, które uległo całkowitej deprecjacji (w tym biodegradacji), np. poprzez kompostowanie lub rolnicze wykorzystanie.
3. Na działalność pomocniczą, o której mowa w ust. 1, składają się następujące działania:
- 1) monitorowanie drewna energetycznego w ochronie przed szkodnictwem;
 - 2) dokonywanie oględzin i prowadzenie kontrolingu laboratoryjnego drewna energetycznego na składzie, łącznie z kontrolingiem laboratoryjnym półproduktów i produktów finalnych, powstających z rozdrabniania, innego przekształcania oraz sporządzania gotowych mieszanin tychże półproduktów;
 - 3) prowadzenie w imieniu nabywców regionalnych i krajowych, z użyciem kartoteki drewna obcej własności, o której mowa w § 105, ewidencji magazynowej, obejmującej rozchodowanie drewna przyjętego na stan magazynowy po wykonaniu przez komórkę prowadzącą operacji, o której mowa w § 103 ust. 3 pkt 3 w razie:
 - a) zużycia drewna energetycznego,
 - b) załadunku określonej partii drewna na środek transportowy celem dowozu do nabywcy regionalnego lub krajowego,
 - c) całkowitej degradacji drewna energetycznego w następstwie oddziaływania czynników fizycznych, chemicznych i biologicznych.

§ 105

[Kartoteka drewna obcej własności]

1. Komórka prowadząca, na podstawie umowy generalnej, jest obowiązana do prowadzenia kartoteki drewna obcej własności.
2. W kartotece drewna obcej własności ujmuje się:
 - 1) przychody drewna energetycznego w wykonaniu operacji, o których mowa w § 103 ust. 3 pkt 3;
 - 2) rozchodowanie wewnętrzne drewna energetycznego pobieranego z magazynu do rozdrobnienia (innego przekształcania);

- 3) przychodowanie półproduktów powstających z rozdrabniania (innego przekształcania);
 - 4) rozchodowanie wewnętrzne półproduktów pobieranych z magazynu dla wytworzenia produktów (mieszanin) finalnych (podlegających wywozowi do nabywców regionalnych lub krajowych);
 - 5) przychodowanie produktów (mieszanin) finalnych;
 - 6) rozchodowanie zewnętrzne odpowiednio drewna energetycznego, półproduktów oraz produktów finalnych.
3. Kartoteka drewna obcej własności powinna odzwierciedlać faktyczny stan drewna energetycznego, półproduktów oraz produktów finalnych na gruncie – będących własnością nabywców regionalnych i krajowych i pozostających pod opieką prawną komórki prowadzącej.
4. Komórka prowadząca, w wykonaniu umowy generalnej, sporządza dokumenty będące podstawą zapisów w kartotece drewna obcej własności w imieniu nabywcy regionalnego oraz krajowego. Dokumenty, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, są przesyłane do wiadomości i stosownego wykorzystywania przez nabywców regionalnych i krajowych.

§ 106

[Obowiązki komórek organizacyjnych DGLP oraz ZILP w ustaleniu docelowego obiegu dokumentów na potrzeby kartoteki drewna obcej własności]

Komórki organizacyjne DGLP właściwe do spraw użytkowania lasu, marketingu i informatyki oraz Zakład Informatyki Lasów Państwowych, w terminie do końca października 2016 r., zobowiązuje się do ustalenia i wprowadzenia do praktyki gospodarczej szczegółowego obiegu dokumentów służących za podstawę do dokonywania zapisów w kartotece drewna obcej własności z uwzględnieniem docelowego rozwiązania, polegającego na funkcjonowaniu tejże kartoteki w ramach Systemu Informatycznego Lasów Państwowych.

§ 107

[Oznaczanie półproduktów i produktów finalnych na składzie drewna energetycznego]

Do półproduktów oraz produktów finalnych, o których mowa w § 105 ust. 2, stosuje się odpowiednio postanowienia § 96, jeżeli półprodukty te i produkty nie podlegają bezzwłocznemu wywozowi, pozostając okresowo na składzie drewna energetycznego.

§ 108

[Wywóz drewna energetycznego, półproduktów lub produktów finalnych –
postanowienia uszczegóławiające]

1. Przedmiotem wywozu ze składów drewna energetycznego są odpowiednio:
 - 1) drewno energetyczne własności nabywców regionalnych i krajowych;
 - 2) półprodukty wytworzone na składzie drewna energetycznego w następstwie rozdrabniania lub innego przekształcania drewna energetycznego (na przykład w następstwie dzielenia konstrukcji drewnianych wycofywanych z eksploatacji);
 - 3) produkty finalne będące mieszaninami ww. półproduktów gotowymi do bezpośredniego zużycia energetycznego.
2. Szczegółowe warunki organizacji wywozu drewna, półproduktów oraz produktów finalnych, o których mowa w ust. 1, ustala umowa generalna, przy czym możliwe są tu następujące rozwiązania:
 - 1) wywóz ww. drewna, półproduktów i produktów finalnych przez jednostkę prowadzącą z wykorzystaniem do tego własnych środków wywozowych;
lub/oraz
 - 2) wywóz ww. drewna, półproduktów i produktów finalnych przez jednostki organizacyjne Lasów Państwowych, w tym przez zakłady Lasów Państwowych;
lub/oraz
 - 3) wywóz ww. drewna, półproduktów i produktów finalnych przez przewoźników wyłanianych przez jednostkę prowadzącą;
lub/oraz
 - 4) wywóz ww. drewna, półproduktów i produktów finalnych przez przewoźników wyłanianych przez nabywców regionalnych lub krajowych.
3. W razie wywozu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, do obowiązków jednostki prowadzącej należą wszelkie działania bezpośrednio wytwórcze, związane z tym wywozem, w tym odpowiednio:
 - 1) w przypadku transportu samochodowego:
 - a) załadunek poszczególnych partii drewna, półproduktów i produktów finalnych na środki transportowe,
 - b) przewóz (dowóz) poszczególnych partii drewna, półproduktów i produktów finalnych do nabywcy regionalnego lub finalnego,

- c) udział w rozładunku poszczególnych partii drewna, półproduktów i produktów finalnych u nabywcy regionalnego lub finalnego;
- 2) w przypadku transportu kolejowego:
- a) składanie na bieżąco zamówień na podstawienie wagonów kolejowych,
 - b) załadunek poszczególnych partii drewna, półproduktów i produktów finalnych na środki transportu dla dowiezienia drewna, półproduktów i produktów finalnych do bocznic kolejowej,
 - c) załadunek drewna, półproduktów i produktów finalnych na wagony.
4. W razie wywozu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2:
- 1) do obowiązków jednostki prowadzącej należy:
- a) zawarcie w sprawie tego wywozu, z uwzględnieniem przepisów regulujących gospodarkę finansową w Lasach Państwowych, stosownych porozumień na świadczenie usług wewnątrzinstytucjonalnych z jednostkami organizacyjnymi Lasów Państwowych dysponującymi własnymi środkami wywozowymi,
 - b) bieżące zamawianie usług transportowych do zrealizowania przez jednostki organizacyjne Lasów Państwowych w ramach ww. usług wewnątrzinstytucjonalnych,
 - c) realizowanie niektórych innych działań bezpośrednio wytwórczych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, jeżeli wynika to z porozumienia pomiędzy jednostką prowadzącą, a jednostką organizacyjną świadczącą usługę wewnątrzinstytucjonalną;
- 2) do obowiązków jednostki organizacyjnej Lasów Państwowych świadczącej usługę wewnątrzinstytucjonalną należy wykonywanie działań bezpośrednio wytwórczych, określonych w ust. 3 pkt 1 i 2, chyba że są to działania, o których mowa w pkt 1 lit. c.
5. W razie wywozu, o którym mowa w ust. 2 pkt 3:
- 1) do obowiązków jednostki prowadzącej należy:
- a) prowadzenie procedury zamówieniowej w celu wyłonienia przewoźników spoza Lasów Państwowych, łącznie z zawieraniem umów z wyłoniionymi przewoźnikami,
 - b) bieżące zamawianie usług transportowych do zrealizowania przez przewoźnika spoza Lasów Państwowych,
 - c) realizowanie niektórych działań bezpośrednio wytwórczych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, jeżeli wynika to z umowy pomiędzy jednostką organizacyjną

prowadzącą skład drewna energetycznego a przewoźnikiem, o którym mowa w lit. a;

- 2) do obowiązków przewoźnika, o którym mowa w pkt 1 lit. b, należy wykonywanie działań bezpośrednio wytwórczych określonych w ust. 3 pkt 1 i 2, chyba że są to działania, o których mowa w pkt 1 lit. c.
6. W razie wywozu, o którym mowa w ust. 2 pkt 4:
- 1) do obowiązków jednostki prowadzącej należy:
 - a) przyjmowanie zgłoszeń o terminach przyjazdu przewoźników na teren składu drewna energetycznego,
 - b) wykonywanie niektórych działań, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, jeżeli obowiązki takie wynikają z umowy generalnej;
 - 2) do obowiązków przewoźników wyłonionych przez nabywców regionalnych i krajowych należą wszelkie działania wynikające z umowy wiążącej tych przewoźników z nabywcami regionalnymi lub krajowymi.

§ 109

[Dokumentacja legalizująca dostarczenie drewna, półproduktów i produktów finalnych do nabywców regionalnych lub krajowych]

1. Niezależnie od szczegółowej organizacji wywozu drewna energetycznego oraz półproduktów i produktów finalnych powstających z przerobu tego drewna – do obowiązków komórki prowadzącej, wykonywanych w ramach opieki prawnej, o której mowa w § 3 ust. 3 pkt 2, należy:
 - 1) wytwarzanie dokumentacji dowodzącej, iż przedmiot wywozu spełnia określone wymagania technologiczne związane z energetycznym wykorzystywaniem biomasy drzewnej;
 - 2) wytwarzanie dokumentacji zaświadczającej o legalności danego kursu transportu drewna, półproduktu lub produktu finalnego.
2. Informacja o sporządzeniu i nadania biegu dokumentacji, o których mowa w ust. 1, jest przekazywana drogą elektroniczną do:
 - 1) przewoźnika kolejowego, jeżeli transport biomasy ma charakter transportu łamanego (dowóz do bocznic kolejowej, przewóz drogą kolejową);
 - 2) nabywcy regionalnego lub krajowego

w celu poinformowania przewoźnika kolejowego oraz nabywcy regionalnego i krajowego o zainicjowaniu danego kursu transportowania biomasy.

3. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, w formie wydruku papierowego:
 - 1) w jednym komplecie pozostaje w jednostce prowadzącej składnicę drewna energetycznego, przy czym powinna ona być:
 - a) opatrzona podpisem określonej osoby fizycznej reprezentującej przewoźnika (pierwszego przewoźnika, jeżeli transport ma charakter transportu łamanego) na dowód wzięcia odpowiedniej partii biomasy do przewozu,
 - b) służyć za dokument służący rozchodowaniu drewna w kartotece drewna obcej własności, o której mowa w § 105;
 - 2) w należytej liczbie kompletów jest wręczana osobie fizycznej, o której mowa w pkt 1, w celu:
 - a) zachowania w zasobach przewoźnika (przewoźnika),
 - b) zachowania w zasobach kolejnych przewoźników (jeżeli transport ma charakter transportu łamanego),
przy czym zachowywana u przewoźników dokumentacja powinna zawierać potwierdzenie odebrania przesyłki przez kolejnego przewoźnika lub przez nabywcę regionalnego lub krajowego,
 - c) zachowania w zasobach nabywcy regionalnego lub krajowego.
4. Nabywca regionalny lub krajowy w formie przekazu numerycznego przesyła bezzwłocznie do jednostki prowadzącej potwierdzenie dostawy biomasy objętej danym kursem transportowania.
5. Po każdorazowym nadejściu do jednostki prowadzącej potwierdzenia, o którym mowa w ust. 4, jest ona obowiązana do przesłania w formie numerycznej informacji do nadleśnictw, o której mowa w § 117.
6. Do dokumentacji, o której mowa w ust. 1, postanowienia § 106 stosuje się odpowiednio.

Część VIII – Gospodarka finansowa w Lasach Państwowych związana z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci składów drewna energetycznego

§ 110

[Finansowanie i ewidencjonowanie nakładów polegających na tworzeniu sieci składów drewna energetycznego oraz przychodów i kosztów związanych z tymi składami]

1. Przy sporządzaniu wniosku projektowego, o którym mowa w § 73 ust. 2, powinny być uwzględnione następujące rozstrzygnięcia co do ewidencjonowania i finansowania działań zmierzających do utworzenia w Lasach Państwowych sieci składów drewna energetycznego:
 - 1) dotyczące ewidencjonowania i finansowania działań na etapie „miękkiej” fazy realizacji projektu rozwojowego, o którym mowa w § 73 ust. 4, a także na etapie działań realizowanych wprawdzie po przystąpieniu do robót budowlano-montażowych, jednak niekwalifikujących się do uznania za część składową tych robót:
 - a) koszty rodzajowe utrzymania stanowisk pracy w Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych:
 - kierownika komórki organizacyjnej właściwej ds. rozwoju,
 - współpracowników kierownika komórki organizacyjnej właściwej ds. rozwoju,
 - gospodarza projektu rozwojowego (zwanego potocznie kierownikiem projektu) należy – proporcjonalnie do czasu pracy poświęconego przez osoby zajmujące te stanowiska, na realizację ww. projektu – ewidencjonować docelowo na koncie analitycznym zespołu 5 pn. „koszty miękkiej działalności rozwojowej w Lasach Państwowych”,
 - b) do kosztów, o których mowa w lit. a, należy docelowo przypisywać narzut kosztów ogólnego zarządu w DGLP (konta 501 i 503),
 - c) na ww. koncie analitycznym zespołu 5 należy również docelowo ujmować wartość usług obcych oraz dostaw, realizowanych bezpośrednio na rzecz Dyrekcji Generalnej, jeżeli nie są to usługi i dostawy bezpośrednio związane z robotami budowlano-montażowymi,
 - d) za źródło finansowania kosztów, o których mowa w lit. a–c, należy przyjmować środki z wpłat realizowanych przez nadleśnictwa w wykonaniu art. 53 ust. 1 Ustawy o lasach,

- e) do kosztów realizacji projektu rozwojowego, ponoszonych w innych jednostkach organizacyjnych Lasów Państwowych, postanowienia lit. a–d należy docelowo stosować odpowiednio, przy czym koszty te w zakładach i nadleśnictwach powinny być refinansowane z użyciem środków związanych z funduszem leśnym;
- 2) dotyczące właściwych robót budowlano-montażowych, polegających na tworzeniu sieci składów drewna energetycznego:
- a) należy przyjąć, że nakłady na tworzenie składów drewna energetycznego, nie wyłączając usług wewnątrzinstytucjonalnych, będą ponoszone i ewidencjonowane przez jednostki organizacyjne Lasów Państwowych, przewidziane do prowadzenia tych składów,
 - b) należy przyjąć, że nakłady, o których mowa w lit. a, będą podlegać refinansowaniu z użyciem środków związanych z funduszem leśnym.
2. Głównego Księgowego Lasów Państwowych zobowiązuje się do opracowania bez zbędnej zwłoki projektu decyzji zarządczej, w której ustalone zostaną szczegółowe mapy księgowania zdarzeń związanych z realizacją projektu rozwojowego, o którym mowa w § 73 ust. 4.

§ 111

[Finansowanie i ewidencjonowanie działań związanych z: (1) oznaczaniem drewna energetycznego pod względem przyszłych nabywców, (2) kształtowaniem warunków umownych sprzedaży biomasy do nabywców regionalnych i krajowych w ramach umowy generalnej, (3) innych działań realizowanych w Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych oraz regionalnych dyrekcjach Lasów Państwowych]

1. Na mocy niniejszego zarządzenia rozstrzyga się, że
- 1) wszystkie koszty rodzajowe związane z utrzymywaniem stanowisk pracy w Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych oraz w regionalnych dyrekcjach Lasów Państwowych w związku z działaniami składającymi się na:
 - a) oznaczanie drewna energetycznego pod względem przyszłych nabywców, w tym polegające na:
 - sporządzaniu i systematycznym aktualizowaniu wieloletniej prognozy drewna energetycznego na składach w układzie nadleśnictw, regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych oraz Lasów Państwowych,

- mocowaniu osoby Dyrektora Generalnego oraz dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych do prowadzenia negocjacji regionalnych i krajowych,
 - przygotowaniach logistycznych do negocjacji regionalnych i krajowych,
 - prowadzeniu negocjacji regionalnych i krajowych,
- b) ustalenie warunków umownych realizacji sprzedaży drewna energetycznego –
– powinny być docelowo ewidencjonowane odpowiednio jako działalność pomocnicza lub bezpośrednio wytwórcza w zakresie sprzedaży drewna oraz finansowane z wpłat nadleśnictw, dokonywanych w wykonaniu art. 53 ust. 1 Ustawy o lasach;
- 2) wszelkie, realizowane na rzecz Dyrekcji Generalnej LP i regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych w związku z działaniami, o których mowa w pkt 1 lit. a oraz b:
- a) usługi wewnątrzinstytucjonalne powinny być docelowo ewidencjonowane w jednostkach organizacyjnych LP, świadczących te usługi, jako działalność pomocnicza lub bezpośrednio wytwórcza w zakresie sprzedaży drewna, podlegająca, na podstawie not księgowych, refinansowaniu z wykorzystaniem środków związanych z funduszem leśnym,
 - b) usługi obce oraz dostawy powinny być finansowane z wykorzystaniem środków związanych z funduszem leśnym.
2. W odniesieniu do prowadzonych w Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych oraz w regionalnych dyrekcjach Lasów Państwowych działań kontrolingowych, nadzorczych i kontrolnych, dotyczących funkcjonowania składów drewna energetycznego, oraz decyzji zarządczych podejmowanych w ich następstwie – postanowienia ust. 1 stosuje się odpowiednio.
3. Do postanowienia ust. 1 i 2 postanowienie § 110 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 112

[Finansowanie przyrostu zapasu drewna energetycznego na składach drewna energetycznego z wykorzystaniem środków związanych z funduszem leśnym, jeżeli drewno to zostało pozyskane przez nadleśnictwa]

1. Mając na względzie, że przedsięwzięcie pn. „Drewno dla samowystarczalności energetycznej samorządu oraz dla bezpieczeństwa energetycznego państwa”:
- 1) stanowi wspólne przedsięwzięcie jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych (por. § 72);

- 2) gromadzenie drewna na składach drewna energetycznego jest pożądane ze względu na możliwość uznania tego zjawiska za działanie dodatkowe w realizacji koncepcji Leśnych Gospodarstw Węglowych –
- przyjmuje się generalną zasadę przekazywania do nadleśnictw środków, związanych z funduszem leśnym, w kwocie odpowiadającej hipotetycznemu przyrostowi stanu magazynowego w nadleśnictwie, jaki w skali roku nastąpiłby w poszczególnych nadleśnictwach w odniesieniu do stanu magazynowego drewna energetycznego, gdyby drewno to podlegało obrotowi bez przenoszenia jego własności na własność nabywcy regionalnego lub krajowego.
2. Środki, o których mowa w ust. 1, są przekazywane nadleśnictwom w formie przejściowego ich udostępnienia. Są one zwracane na rachunek bankowy funduszu leśnego w latach wystąpienia ujemnej wartości przyrostu, o którym mowa w ust. 1.
3. Dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych zobowiązuje się do:
- 1) ustalania kwot środków związanych z funduszem leśnym:
 - a) należnych poszczególnym nadleśnictwom z tytułu przyrostu w skali roku stanu magazynu,
 - b) do zwrotu przez poszczególne nadleśnictwa z tytułu zmniejszenia w skali roku stanu magazynu, o którym mowa w § 92 ust. 3;
 - 2) doprowadzania do sporządzania dokumentacji zbiorczej podlegającej przekazywaniu do Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych jako podstawy do ewidencjonowania należności oraz zobowiązań wobec nadleśnictwa z tytułu kwot, o których mowa w pkt 1.
4. Głównego Księgowego Lasów Państwowych zobowiązuje się do opracowania bez zbędnej zwłoki, we współpracy z Naczelnikiem Wydziału Księgowości DGLP oraz kierownikiem komórki organizacyjnej DGLP właściwej ds. planowania, projektu decyzji zarządczej konkretyzującej:
- 1) ustalenie kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
 - 2) sporządzania dokumentacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2;
 - 3) sposób unikania podwójnego interwencjonizmu dokonywanego z poziomu DGLP z wykorzystaniem funduszu leśnego w związku z funkcjonowaniem składów drewna energetycznego (dopłata netto w związku ze zwiększonymi kosztami pozyskania drewna w nadleśnictwach, stawianie środków związanych z funduszem leśnym do dyspozycji nadleśnictw w związku ze wzrostem zapasu drewna energetycznego na składach tego drewna);

- 4) mapy księgowania zdarzeń związanych z wyżej wymienionym przekazywaniem oraz zwracaniem środków związanych z funduszem leśnym.
5. Postanowień ust. 1–4 nie stosuje się, jeżeli gromadzenie drewna energetycznego na składach drewna energetycznego następuje w ramach postępowania w warunkach siły wyższej, jeżeli postępowanie to zostanie objęte interwencjonizmem funduszu leśnego.

§ 113

[Finansowanie przyrostu zapasu drewna energetycznego na składach drewna energetycznego z wykorzystaniem środków związanych z funduszem leśnym, jeżeli drewno to nie pochodzi z podwozu]

Postanowienia § 112 ust. 1–4 stosuje się odpowiednio do przyrostu i ujemnego przyrostu hipotetycznego stanu magazynowego drewna energetycznego w nadleśnictwach i zakładach, stanowiącego pozostałości po przerobie oraz związanego z realizacją usług w zakresie pielęgnowania i użytkowania głównego lasów nieznajdujących się w zarządzie LP.

§ 114

[Koszty kampanii promocyjno-reklamowej i innych działań w zakresie miękkiego rozwoju]

1. Koszty kampanii promocyjno-reklamowej, o której mowa w § 79 ust. 1 i 2, jako koszty działań w zakresie „miękkiego” rozwoju, w takim zakresie, jakie będą zrealizowane przez Centrum Informacyjne Lasów Państwowych, powinny podlegać refinansowaniu z wykorzystaniem środków związanych z funduszem leśnym.
2. Postanowienie ust. 1 odnosi się do wszelkich innych działań w zakresie „miękkiego” i „twardego” rozwoju, o których mowa w niniejszym zarządzeniu, jeżeli obowiązek realizowania tych działań został w zarządzeniu nałożony na Zakład Informatyki Lasów Państwowych i inne jednostki organizacyjne Lasów Państwowych, z wyłączeniem Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych oraz regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych.
3. Do postanowień ust. 1 i 2 postanowienie § 110 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 115

[Koszty ponoszone w związku z funkcjonowaniem składów drewna energetycznego]

1. Koszty pozyskania drewna energetycznego oraz jego podwozu na składy drewna energetycznego stanowią koszt właściwych nadleśnictw.
2. Jednostki prowadzące ponoszą w szczególności następujące koszty związane z funkcjonowaniem składów drewna energetycznego:
 - 1) koszty usług wewnątrzinstytucjonalnych Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych, związanej z doprowadzeniem przez Dyrekcję Generalną Lasów Państwowych do zawarcia umów w sprawie wspólnego zagospodarowania biomasy drzewnej z podmiotami spoza Lasów Państwowych, wytwarzającymi tę biomasę;
 - 2) koszty zawarcia porozumień z jednostkami organizacyjnymi Lasów Państwowych na dostawę biomasy drzewnej nie pochodzącej z podwozu drewna z nadleśnictw (pozostałości po przeróbce drewna, drewno związane z realizacją przez zakłady usług w zakresie pielęgnowania i użytkowaniu głównego lasów niezajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych);
 - 3) koszty uzyskiwania wszelkich zgód, pozwoleń i zezwoleń na wspólne zagospodarowanie biomasy, o którym mowa w pkt 1;
 - 4) koszty nabycia drewna od nadleśnictw wraz z jego podwozem, z uwzględnieniem postanowienia w § 117;
 - 5) koszty gromadzenia biomasy drzewnej nie pochodzącej z podwozu drewna energetycznego z nadleśnictw, z uwzględnieniem postanowienia w § 118;
 - 6) koszty prowadzenia kartotek i ewidencji magazynowej;
 - 7) koszty bezpośrednio wytwórcze, związane z utrzymywaniem składów drewna energetycznego;
 - 8) koszty monitorowania drewna w ochronie przed szkodnictwem;
 - 9) koszty oględzin i badań laboratoryjnych drewna, półproduktów i produktów finalnych;
 - 10) koszty wywozu drewna wraz z działalnością pomocniczą;
 - 11) koszty prowadzenia gospodarki finansowej i księgowości;
 - 12) koszty okresowej inwentaryzacji drewna energetycznego na składzie, łącznie z półproduktami i produktami finalnymi;
 - 13) koszty w zakresie ochrony i dochodzenia mienia;
 - 14) inne uzasadnione koszty.
3. Do postanowień ust. 1 i 2 postanowienie § 110 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 116

[Obciążanie nabywców regionalnych i krajowych z tytułu sprzedaży biomasy i innych świadczeń]

1. Po każdorazowym nadejściu potwierdzenia, o którym mowa w § 109 ust. 5, jednostka prowadząca, z uwzględnieniem warunków wynikających z umowy generalnej, obciąża nabywcę regionalnego lub krajowego fakturą z tytułu sprzedaży biomasy.
2. W fakturach, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio koszty związane z utrzymywaniem składów drewna energetycznego i innymi działaniami prowadzonymi przez jednostkę prowadzącą w imieniu odpowiednio nabywców regionalnych i krajowych.
3. Nabywcy regionalni i krajowi są ponadto obciążani fakturami z tytułu usług w zakresie transportu biomasy do tych nabywców, jeżeli usługi te są realizowane przez jednostkę prowadzącą – w siłach własnych, z wykorzystaniem usług wewnątrzinstytucjonalnych lub/oraz usług obcych.
4. Do postanowień ust. 1–3 postanowienie § 110 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 117

[Rozrachunki między nadleśnictwami będącymi dostawcami drewna energetycznego a jednostkami prowadzącymi]

1. Informacja, przekazywana przez jednostkę prowadzącą do właściwych nadleśnictw po otrzymaniu przez nią potwierdzenia, o którym mowa w § 109 ust. 4, zawiera m.in. dane o ilości drewna energetycznego podwiezionego z danego nadleśnictwa, faktycznie zużytego dla dokonania danego kursu transportowego.
2. Jednostka prowadząca jest obowiązana do zużywania drewna z poszczególnych nadleśnictw na potrzeby dostaw biomasy do nabywców regionalnych i krajowych zgodnie z zasadą równomierności i proporcjonalności – bez preferowania żadnego z nadleśnictw.
3. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, nadleśnictwa po cenach umownych obciążają jednostkę prowadzącą fakturami z tytułu zbycia jej drewna energetycznego.
4. Cena umowna uwzględnia również koszt podwozu drewna z nadleśnictwa na teren składu drewna energetycznego.

5. Porozumienie między jednostką prowadzącą a nadleśnictwem występującym w roli dostawcy drewna energetycznego może przewidywać przekazywanie zaliczek przez jednostkę prowadzącą.
6. Komórki organizacyjne DGLP właściwe do spraw użytkowania lasu, marketingu i informatyki oraz Zakład Informatyki Lasów Państwowych zobowiązuje się do ustalenia i wprowadzenia do praktyki gospodarczej, w terminie do końca października 2016 r., szczegółowego algorytmu, wykorzystującego m.in. dane utrwalane w pomocniczym urządzeniu ewidencyjnym, o którym mowa w § 94 pkt 1, oraz w kartotece drewna obcej własności, o której mowa w § 105 ust. 1, generowania, przy wspomaganie ze strony Systemu Informatycznego Lasów Państwowych, informacji, o której mowa w ust. 1.
7. Do postanowień w ust. 3 i 5 postanowienie § 110 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 118

[Możliwość regulowania zobowiązań wobec podmiotów spoza Lasów Państwowych, zakładów Lasów Państwowych oraz rozrachunki między nadleśnictwami będącymi dostawcami drewna energetycznego a jednostką prowadzącą]

Umowy i porozumienia na nabycie drewna nie pochodzącego z podwozu mogą przewidywać regulowanie zobowiązań wobec podmiotów spoza Lasów Państwowych, zakładów Lasów Państwowych realizujących usługi w zakresie pielęgnowania i użytkowania głównego lasów nieznajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych oraz jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych przerabiających surowiec drzewny skutkujący pojawianiem się pozostałości drzewnych na zasadach wzorowanych na postępowaniu wynikającym z postanowień § 117.

§ 119

[Postępowanie na rynkach drewna energetycznego podstawowych – zabezpieczanie wierzytelności, działania inwentaryzacyjne, kontrolingowe, nadzorcze, kontrolne, korygujące; działania w zakresie ochrony i dochodzenia mienia, łącznie z działaniami reklamacyjnymi]

1. Z postępowaniem na rynkach drewna energetycznego podstawowych, podobnie jak i na innych rynkach właściwych, są związane działania w zakresie:
 - 1) zabezpieczania wierzytelności na wypadek niewypłacalności nabywcy;

- 2) kontrolingu, nadzoru i kontroli, mające na celu wykrycie wszelkich niekorzystnych zjawisk w toku realizacji sprzedaży drewna energetycznego na rynkach właściwych podstawowych i podjęcia w ślad za tym stosownych kroków obejmujących w szczególności:
 - a) utrzymanie lub przywrócenie należytego poziomu skoordynowania działań składających się na postępowanie na rynkach drewna energetycznego podstawowych,
 - b) doprowadzenie, w razie takiej potrzeby, do zmiany, w tym aneksowania umów i porozumień zawartych w ramach postępowania na rynkach drewna energetycznego podstawowych,
 - c) podjęcie decyzji o kolejnych negocjacjach regionalnych i krajowych w razie nagromadzenia lub możliwego nagromadzenia na składach drewna energetycznego dodatkowych ilości drewna energetycznego nieoznaczonego pod względem przyszłych nabywców;
 - 3) ochrony fizycznej i dochodzenia wierzytelności (w tym w ramach działalności reklamacyjnej), a także innego mienia w związku z postępowaniem na rynkach drewna energetycznego podstawowych.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, zostały uwzględnione w Rozdziale IX niniejszego zarządzenia.

Podrozdział IX – Postępowanie na rynkach drewna na własne potrzeby instytucjonalne

§ 120

[Drewno zagospodarowywane na rynkach właściwych drewna na własne potrzeby instytucjonalne – według planu i poza planem]

Na rynkach właściwych drewna na własne potrzeby instytucjonalne zagospodarowaniu podlegają:

- 1) masy drewna wcześniej zaplanowane do takiego zużycia, a także
- 2) drewno przeznaczone do takiego zużycia:
 - a) w wykonaniu postanowienia § 9 ust. 2,
 - b) w związku z możliwością wynikającą z postanowienia § 45 ust. 2 pkt 3;
- 3) drewno zidentyfikowane jako drewno zdefraudowane przed legalnych pozyskaniem („kradzież z pnia”), jeżeli nie zostanie ono przeznaczone do naturalnego rozkładu w

lesie, oraz pod warunkiem, że drewno to nie zostanie poddane obrotowi prawnemu, polegającemu na:

- a) wykorzystaniu do świadczeń deputatowych,
- b) zbyciu do innej jednostki organizacyjnej Lasów Państwowych,
- c) zużyciu przez nadleśnictwo jako materiał do przerobu handlowego,
- d) zbyciu zakładowi usług leśnych, choćby zbycie to było dokonane w celu wykorzystania przez ten zakład do wykonywania różnych konstrukcji (grodenie upraw, budowa ambon myśliwskich, obiekty małej architektury).

§ 121

[Postępowanie na rynku drewna na własne potrzeby instytucjonalne – drewno zbywane do zakładów Lasów Państwowych prowadzących składnice manipulacyjne. Inne postanowienia dotyczące zakładów Lasów Państwowych w związku z prowadzeniem składnic manipulacyjnych oraz realizowaniem przez te zakłady usług w zakresie pielęgnowania i użytkowania głównego lasu]

1. Mając na względzie:

- 1) utartą praktykę kupiecką,

a także

- 2) wając na okoliczność, iż niektóre klasy jakościowo-wymiarowe niekwalifikujące się jeszcze do objęcia procedurą aukcyjną lub submisyjną są w Lasach Państwowych pozyskiwane w dużym rozproszeniu terytorialnym, uzyskując, akceptowalną przez potencjalnych nabywców, zdolność do poddawania obrotowi handlowemu po skoncentrowaniu w należytej ilości w jednym miejscu geograficznym –

– tradycyjną ilość drewna dłużycowego pozyskiwanego w różnych nadleśnictwach, z którego, po manipulacji, można wyrobić surowiec sklejkowy lub inny surowiec o podwyższonych cechach jakościowych, nadleśnictwa te mogą przeznaczyć do zbycia do zakładów Lasów Państwowych prowadzących składnice manipulacyjne.

2. Nabywanie drewna, o którym mowa w ust. 1, powinno następować po cenach wynikających z przepisów zawartych w Rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej w Państwowym Gospodarstwie Leśnym Lasy Państwowe, z odpowiednim uwzględnieniem klas jakościowo-wymiarowych, jakie powstaną po poddaniu tego drewna manipulacji na składnicy manipulacyjnej.

3. Zakłady Lasów Państwowych, legitymujące się porozumieniami z nadleśnictwami na nabycie drewna, o którym mowa w ust. 1, ujmują to drewno do sprzedaży, z uwzględnieniem przyszłej manipulacji, na takich zasadach, na jakich dokonują tego nadleśnictwa oferujące drewno do oznaczenia pod względem przyszłych nabywców na rynkach drewna podstawowych (zakład Lasów Państwowych jako umowne nadleśnictwo), przy czym:
- 1) zakłady Lasów Państwowych, z wykorzystaniem Portalu, nie dokonują oznaczania drewna pod względem przyszłych nabywców w ramach gospodarki leśnej, lecz dokonują zbycia drewna, po jego manipulacji, jako produktu działalności dodatkowej;
 - 2) ilość drewna ujętego w ofertach zakupu jest uwzględniana w rachunku drewna kształtującego tzw. historię nabywców;
 - 3) przy ocenie ofert zakupu nie uwzględnia się kryterium geograficznego, lecz jedynie kryterium ceny oraz kryterium zwyczaju kupieckiego;
 - 4) część drewna nabytego od nadleśnictw może być:
 - a) poddawana zużyciu na własne potrzeby energetyczne,
 - b) poddawana przerobowi, dokonywanemu przez dany zakład (tarcia, elementy więźby dachowej, elementy konstrukcji domów z drewna, produkty wytwarzane w ramach realizacji programów ogrodowych itd.) – z opcją sprzedaży wyrobów na zasadach ustalanych przez zakład,
 - c) poddawana sprzedaży na warunkach, na jakich nadleśnictwa prowadzą sprzedaż detaliczną,
 - d) zużywana dla zaspokojenia potrzeb deputatowych pracowników jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych;
 - 5) jeżeli podczas manipulacji oraz przerobu, o którym mowa w pkt 4 lit. a, pojawiają się istotne ilości:
 - a) drewna energetycznego,
 - b) pozostałości drzewnych po przerobie –
drewno to i pozostałości drzewne (w tym w formie balotów) mogą być dowożone na składy drewna energetycznego jako biomasa nie pochodząca z podwozu z nadleśnictw, chyba że są zużywane na własne potrzeby energetyczne.
4. Jeżeli zakłady Lasów Państwowych planują prowadzić usługi w zakresie pielęgnowania i użytkowania lasów nieznajdujących się w zarządzie Lasów Państwowych z opcją jego dowozu na własne składnice manipulacyjne (wykorzystywane także, w razie zjawisk

kłęskowych, jako składnice przejściowe dla tego drewna) postanowienia ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Drewno, które:

1) pomimo umowy kupna sprzedaży nie zostało odebrane ze składnicy manipulacyjnej przez nabywcę,

lub które

2) pojawiło się na składnicy manipulacyjnej po zakończeniu postępowania na podstawowych rynkach drewna energetycznego jako drewno nieplanowe –

– w pierwszej kolejności przeznacza się do sprzedaży na warunkach, na jakich nadleśnictwa sprzedają drewno na rynkach uzupełnień. W razie niepowodzenia sprzedaży tego drewna na rynku uzupełnień podlega ono zagospodarowaniu z odpowiednim zastosowaniem postanowień dotyczących postępowania na rynkach drewna energetycznego podstawowych (Podrozdział VIII) – w ramach następnego postępowania.

6. Jeżeli zakład Lasów Państwowych realizuje usługi w zakresie pielęgnowania oraz użytkowania głównego, lasy nieznajdujące się w zarządzie LP bez dowozu z tym związanego do składnicy manipulacyjnej, tj. doprowadza do jego dowozu bezpośrednio odpowiednio do:

1) składu drewna energetycznego

lub do

2) nabywców tego drewna spoza Lasów Państwowych – do sprzedaży tego drewna ust. 5. stosuje się odpowiednio.

§ 122

[Postępowanie na rynku drewna na własne potrzeby instytucjonalne – drewno zbywane do zakładów Lasów Państwowych w celu promocji budownictwa drewnianego oraz realizacji tegoż budownictwa]

1. Mając na względzie, że od roku 2016 Lasy Państwowe, w formie wspólnego przedsięwzięcia jednostek organizacyjnych LP, przystąpiły do realizacji projektu rozwojowego mającego na celu promocję budownictwa drewnianego z opcją późniejszego udziału LP w wykonywaniu tego budownictwa na szeroką skalę – określona część drewna różnych grup handlowo-gatunkowych, poczynając od roku 2017, powinna być przeznaczana do zbycia na rzecz zakładów Lasów Państwowych w celu wykorzystania do przerobu na:

- 1) prefabrykaty służące do postawienia na terenach zurbanizowanych drewnianych hal wystawienniczych ze stałą ekspozycją różnych wyrobów i konstrukcji drewnianych, a także stoiskami promocyjno-akwizycyjnymi;
- 2) drewniane elementy konstrukcyjne służące:
 - a) początkowo do wytwarzania wzorcowych domów drewnianych oraz towarzyszących obiektów małej architektury drewnianej – wystawianych wewnątrz lub na zewnątrz hal, o których mowa w pkt 1,
 - b) docelowo do wytwarzania domów oraz obiektów, o których mowa w lit. a, na większą skalę – stosownie do zamówień uzyskiwanych przez zakłady.
2. Ilość drewna do sprzedaży powinna wynikać:
 - 1) z danych zawartych w dokumentacji wyżej wymienionego projektu rozwojowego;
 - 2) z zamówień, o których mowa w ust. 1, pkt 1 lit. b.
3. Stosownie do założeń projektowych przerób drewna, o którym mowa w ust. 1, może odbywać się:
 - 1) na wydzielonych kwaterach składów drewna energetycznego lub składnic manipulacyjnych,a także
 - 2) na placach położonych w miejscach w pobliżu usytuowania (przewidywanego usytuowania) hal, o których mowa w ust. 1 pkt 1.
4. Do wyżej wymienionego drewna zakupywanego przez zakłady LP z nadleśnictw i przerobu tego drewna postanowienia § 121 ust. 2 i 3 pkt 5 lit. b stosuje się odpowiednio.

§ 123

[Postępowanie na rynku drewna na własne potrzeby instytucjonalne –
drewno zbywane przez nadleśnictwa do jednostek organizacyjnych LP
na niektóre inne potrzeby]

1. Postanowienia § 122 stosuje się odpowiednio:
 - 1) w przypadku prowadzenia przez zakłady Lasów Państwowych przerobu surowca drzewnego z wykorzystaniem drewna zakupywanego w nadleśnictwach;
 - 2) w przypadku prowadzenia przez nadleśnictwa działalności wytwórczej z wykorzystaniem drewna nabywanego z innych nadleśnictw.
2. Drewno, pozyskane w nadleśnictwach, może podlegać zbywaniu do innych jednostek organizacyjnych celem wykorzystania przez te jednostki jako:

- 1) czynnik grzewczy,
- 2) do wykonania grodzień oraz tworzenia infrastruktury leśnej.
3. Szczegółowe warunki zbywania, o którym mowa w ust. 2, powinny być przedmiotem porozumienia (umowy) między nadleśnictwem zbywającym a jednostką organizacyjną LP nabywającą drewno. Postanowienie § 122 stosuje się odpowiednio.

§ 124

[Postępowanie na rynku drewna na własne potrzeby instytucjonalne –
drewno pozyskane przez nadleśnictwo zużywane do działalności produkcyjnej]

1. Nadleśnictwa mogą tworzyć wewnętrzne struktury (komórki) organizacyjne do przerobu handlowego surowca drzewnego przez siebie pozyskiwanego.
2. Zaleca się, aby konkretyzacja tego przerobu, odnosząca się do takich zagadnień, jak:
 - 1) ilości drewna do przerobu w funkcji czasu,
 - 2) charakterystyka sortymentowo-gatunkowa drewna do przerobu,
 - 3) miejsce poboru drewna z magazynów rewirowych,
 - 4) miejsc przejściowego składowania drewna do przerobu,
 - 5) sposób utylizacji odpadów,
 - 6) harmonogram dostaw,
 - 7) kwestie logistyczne,
 - 8) sposób zgłaszania zapotrzebowania na drewno,
 - 9) obieg dokumentów –była przedmiotem zarządzenia nadleśniczego oraz podlegała dalszemu uszczegóławianiu w procedurze roboczej z utrwalaniem ustaleń roboczych w formie protokołów, notatek i innych dokumentów o wewnętrznym charakterze.
3. Organizacja przerobu handlowego drewna, o którym mowa w ust. 1 i 2, może przewidywać świadczenie niektórych usług przez przedsiębiorców leśnych (przez zakłady usług leśnych).
4. Kierownika komórki organizacyjnej DGLP właściwej do spraw użytkowania lasu zobowiązuje się do przygotowania projektu decyzji zarządczej w sprawie szczegółowego sposobu zużywania drewna, o którym mowa w ustępach poprzedzających.

§ 125

[Postępowanie na rynku drewna na własne potrzeby instytucjonalne – drewno pozyskane przez nadleśnictwo, zużywane do celów grzewczych oraz na potrzeby ognisk edukacyjnych, promocyjnych, integracyjnych oraz organizowanych w ramach świadczeń rekreacyjno-turystycznych]

1. Mając na względzie, iż wzrasta liczba nadleśnictw wykorzystujących drewno przez siebie pozyskiwane (nie wyłączając zrębków) do ogrzewania siedzib nadleśnictw i leśnictw oraz kubaturowych obiektów infrastruktury leśnej, na mocy niniejszego zarządzenia sankcjonuje się następujące rozwiązania:
 - 1) drewno zużywane przez nadleśnictwo do celów grzewczych może podlegać zbyciu na rzecz zakładu usług leśnych po cenach kosztów wytworzenia, jeżeli zakład ten, na warunkach ujętych w umowie, dokonuje na rzecz nadleśnictwa świadczenia obejmującego co najmniej systematyczne dowożenie drewna opałowego do drewutni lub miejsc składowania usytuowanych odpowiednio przy siedzibie nadleśnictwa, przy siedzibie leśnictwa oraz w pobliżu kubaturowych obiektów infrastruktury leśnej, przy czym świadczenie te może również obejmować:
 - a) łupanie drewna,
 - b) działania w zakresie opalania ww. siedzib oraz obiektów;
 - 2) drewno zużywane przez nadleśnictwo pozostaje cały czas w zarządzie nadleśnictwa, zaś zakład usług leśnych co najwyżej świadczy na warunkach umownych odpowiednio dowóz, łupanie lub opalanie drewnem ww. siedzib oraz obiektów.
2. W przypadku rozwiązania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1:
 - 1) drewno w magazynie rewirowym jest zdejmowane z ewidencji magazynowej, stając się drewnem własności zakładu usług leśnych;
 - 2) zakład usług leśnych obciąża nadleśnictwo z tytułu wartości dowiezonego drewna oraz wartości dokonanych (dokonywanych) usług;
 - 3) drewno dowiezione i rozładowane powinno być przyjęte na stan magazynowy nadleśnictwa (drewutnia lub miejsce składowania) jako materiał do zużycia;
 - 4) jeżeli drewno podlega łupanemu, zmniejszenie stanu magazynowego drewna podwiezonego powinno być równoważone przyrostem drewna połupanego;
 - 5) jeżeli zakład usług leśnych w realizacji zawartej umowy dokonuje opalania ww. siedzib oraz obiektów, powinien być objęty obowiązkiem prowadzenia kartoteki zużywania drewna w celach grzewczych, przy czym zapisy w tej kartotece powinny

stanowić podstawę zmniejszenia stanu magazynowego drewna (drewna połupanego). Jeżeli opalenie ww. siedzib oraz obiektów następuje w siłach własnych nadleśnictwa, postanowienie zdania poprzedzającego stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku rozwiązania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:
 - 1) drewno, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, pozostaje cały czas w zarządzie nadleśnictwa;
 - 2) na podstawie kwitu podwozowego drewno to jest zdejmowane z ewidencji magazynowej magazynu rewirowego;
 - 3) po dowozie do drewnutni lub na miejsce składowania drewno to jest przyjmowane po rozładunku na stan magazynowy (magazyn „drewnutnia” lub magazyn „miejsce składowania”);
 - 4) zakład usług leśnych obciąża nadleśnictwo z tytułu wartości dokonywanych świadczeń (nie obciąża nadleśnictwa z tytułu wartości drewna);
 - 5) postanowienia ust. 2 pkt 4 i 5 stosuje się odpowiednio.
4. Postanowienia ust. 1–3 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do drewna na własne potrzeby zużywanego w celu organizowania ognisk edukacyjnych, integracyjnych oraz związanych z rekreacją i turystyką, w tym turystyką myśliwską.
5. Kierownika komórki organizacyjnej DGLP właściwej do spraw użytkowania lasu zobowiązuje się do przygotowania projektu decyzji zarządczej w sprawie szczegółowego sposobu zużywania drewna, o którym mowa w ustępach poprzedzających.

§ 126

[Postępowanie na rynku drewna na własne potrzeby instytucjonalne – drewno pozyskane przez nadleśnictwo celem zużycia do grodzienia upraw, do wytwarzania elementów infrastruktury edukacyjnej i podobnego zużywania]

1. Mając na względzie, że zgodnie z utrwaloną praktyką gospodarczą określona ilość drewna jest planowana do pozyskania w poszczególnych nadleśnictwach celem zużycia do:
 - 1) grodzienia upraw i wykonywania innych elementów służących ochronie lasu przed zwierzyną;
 - 2) wytwarzania obiektów i elementów wchodzących w skład infrastruktury:
 - a) łowieckiej (obejmującej na przykład ambony myśliwskie),
 - b) edukacji przyrodniczo-leśnej (obejmującej na przykład urządzenia parkingów, leśnych ścieżek edukacyjnych, tablic informacyjnych itp.),

c) ochrony przyrody (obejmującej na przykład platformy do gnieźdzenia się ptaków drapieżnych),

d) innej infrastruktury leśnej –

postanawia się, że drewno takie może pozostawać od pozyskania do definitywnego wytworzenia z niego produktów końcowych w zarządzie danego nadleśnictwa lub, po kosztach technicznego wytworzenia, może podlegać zbyciu na rzecz podmiotu wykonującego wyżej wymienione groźnienia, elementy i obiekty celem zwrotnego obciążenia nadleśnictwa jego wartością wraz z wartością usługi obcej świadczonej przez ten podmiot na rzecz danego nadleśnictwa.

2. W przypadku przyjęcia przez nadleśnictwo rozwiązania polegającego na pozostawianiu wyżej wymienionego drewna od pozyskania do powstania produktu końcowego, o którym mowa w ust. 1, w zarządzie nadleśnictwa, ustala się, co następuje:

- 1) przy odpowiednim dokumencie rozchodowym poszczególne partie drewna są zdejmowane z ewidencji magazynu rewirowego do magazynu materiałów w przerobie;
- 2) podmiot mający, na polecenie, wykonać roboty np. w zakresie groźnienia upraw czy budowy ambony kwituje (co do zasady) leśniczemu pobranie drewna do przerobu i jego rozliczenia według normatywów zużycia;
- 3) po przerobieniu drewna na produkty (np. gotowe słupki groźnieniowe) lub półprodukty (części składowe ww. obiektów i elementów) – podmiot, o którym mowa w pkt 2, zgłasza (co do zasady) leśniczemu wykonanie działania celem dokonania odbioru i dokonania przyjęcia tych produktów lub półproduktów na stan magazynowy, przy czym:
 - a) przyjęcie wyżej wymienionych produktów, półproduktów oraz ewentualnych pozostałości na stan magazynowy następuje po koszcie wytworzenia (wartość drewna pobranego z magazynu rewirowego powiększona np. o wartość materiałów impregacyjnych, wartość usługi obcej, objętej docelowo fakturowaniem, o którym mowa w lit. e, albo – jeżeli produkty te lub półprodukty są wytwarzane w siłach własnych nadleśnictwa – odpowiednią częścią wartości utrzymania stanowiska pracy robotniczej),
 - b) pod względem księgowym następuje to docelowo w zmniejszenie kosztów odpowiednio ochrony lasów przed zwierzyną, edukacji leśnej społeczeństwa czy gospodarki łowieckiej w powiązaniu z kontem zespołu 6 (wyroby gotowe, półprodukty oraz pozostałości drzewne w magazynie),

- c) jeżeli ilość ww. produktów, półproduktów oraz ewentualnych pozostałości jest niezgodna z normatywami jednostkowymi zużycia drewna, następuje standardowy proces wyjaśniania zaistniałych różnic,
 - d) jeżeli drewno zdjęte (w wykonaniu pkt 1) z ewidencji magazynu rewirowego nie zostaje w całości zużyte do wytwarzania wyżej wymienionych produktów lub półproduktów, jest ono na podstawie specyfikacji manipulacyjnej (w ilości drewna faktycznie niezuczytego) z powrotem przyjmowane na stan ewidencyjny magazynu rewirowego,
 - e) jeżeli tak stanowi umowa, podmiot zewnętrzny wytwarzający wyżej wymienione produkty oraz półprodukty za ich wytworzenie obciąża nadleśnictwo fakturą;
- 4) podmiot wykonujący wyżej wymienione roboty, przy odpowiednim dokumencie rozchodowym, dokonuje, za pokwitowaniem, pobrania, na polecenie (co do zasady) leśniczego, wyżej wymienionych produktów lub półproduktów z magazynu, o którym mowa w pkt 3 lit. b, celem wykonania z ich wykorzystaniem odpowiednio ogrodzenia upraw, ambony czy obiektów małej architektury drewnianej, przy czym wiąże się to z zapisem księgowym kreującym docelowo koszty odpowiednio ochrony lasu przed zwierzyną, gospodarki łowieckiej, wspomagania administracji publicznej poprzez realizowania edukacji przyrodniczo-leśnej itd.;
- 5) podmiot zewnętrzny zgłasza (co do zasady) leśniczemu wykonanie wyżej wymienionego ogrodzenia upraw, ambony czy obiektów małej architektury drewnianej; do pracowników na stanowiskach robotniczych postanowienie zdania poprzedzającego stosuje się odpowiednio;
- 6) na podstawie zgłoszenia, o którym mowa w pkt 5, następuje protokolarny odbiór prac, przy czym protokół odbioru prac wykonanych przez podmiot zewnętrzny lub przez własny zespół wykonawczy stanowi podstawę wystawienia odpowiednio:
- a) faktury przez podmiot zewnętrzny, księgowanej w ciężar kosztów, o których mowa w pkt 4,
 - b) uznania działania własnego zespołu wykonawczego za zgodne z należyty m wywiązaniem się z obowiązków pracowniczych;
- 7) jeżeli ilość produktów i półproduktów będących przedmiotem pobrania, o którym mowa w pkt 4, wykazanych przez ww. podmiot zewnętrzny lub przez ww. zespół wykonawczy jest niezgodna z normatywami jednostkowymi ich zużycia, następuje standardowy proces wyjaśniania różnic;

- 8) jeżeli ilość produktów i półproduktów, będących przedmiotem pobrania, o którym mowa w pkt 4, okazuje się nadmierna, właściwa (faktycznie niezużyta) ich ilość z powrotem jest przyjmowana, na podstawie odpowiedniego dokumentu przychodowego, na stan ewidencyjny magazynu tychże produktów i półproduktów;
 - 9) wytworzone ogrodzenia upraw, ambony oraz inne obiekty małej architektury drewnianej podlegają ujęciu w ewidencji przedmiotów długotrwałego zużycia;
 - 10) po okresie używania ogrodzeń, ambon oraz innych obiektów małej architektury drewnianej, elementy z ich rozbiórki podlegają przyjęciu na stan ewidencyjny magazynem produktów, półproduktów i odpadów, nadających się do powtórnego (konto zespołu 6) w powiązaniu z pozostałymi przychodami operacyjnymi; produkty, półprodukty i odpady użytkowe, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, wycenia się protokolarnie, przy czym postanowienia pkt 4–9 stosuje się odpowiednio.
3. W przypadku przyjęcia przez nadleśnictwo rozwiązania polegającego na zbywaniu drewna na rzecz podmiotu wykonującego (z wykorzystaniem tego drewna) na zamówienie nadleśnictwa grodzenia upraw, tworzenia infrastruktury łowieckiej i inne działania – ustala się, co następuje:
- 1) nadleśnictwo, kierując się normatywami jednostkowymi zużycia drewna, sporządza protokół przekazania (PP) podmiotowi zewnętrznemu określonej ilości surowca drzewnego celem jego zużycia do wykonania wyżej wymienionych działań;
 - 2) z chwilą podpisania PP przez ww. podmiot zewnętrzny drewno przechodzi na jego własność i jest zdejmowane ze stanu ewidencyjnego magazynu rewirowego danego leśnictwa, przy czym zapłata za to drewno powinna następować z odpowiednio odłożonym terminem płatności;
 - 3) po wykonaniu i protokolarnym przyjęciu usługi odpowiednio grodzenia upraw, tworzenia infrastruktury łowieckiej czy infrastruktury edukacyjnej – podmiot zewnętrzny, który daną usługę wykonał, obciąża nadleśnictwo fakturą obejmującą również, obliczoną na podstawie kosztu wytworzenia, wartość drewna faktycznie zużytego w realizacji tej usługi;
 - 4) faktura, o której mowa w pkt 3, stanowi podstawę ujęcia w urządzeniach księgowych nadleśnictwa kosztów odpowiednio ochrony lasu przed zwierzyną, gospodarki łowieckiej, edukacji przyrodniczo-leśnej itd.;
 - 5) nadleśnictwo obciąża podmiot zewnętrzny wartością drewna, objętego PP, przy czym wiąże się to z zapisem księgowym kreującym przychody z tytułu działalności

podstawowej (konkretnie z tytułu ochrony lasu przed zwierzyną), gospodarki łowieckiej czy edukacji przyrodniczo-leśnej;

- 6) jeżeli PP opiewa na nadmierną ilość drewna, postanowienie ust. 2 pkt 3 lit. c stosuje się odpowiednio.

§ 127

[Postępowanie na rynku drewna na własne potrzeby instytucjonalne –
docelowa mapa zapisów księgowych zdarzeń związanych z zużywaniem drewna
na tworzenie infrastruktury łowieckiej i edukacyjnej]

1. Rozstrzygnięcia co do ewidencji księgowej, zawarte w § 125 i 126, należy traktować jako kierunkowe.
2. Głównego Księgowego Lasów Państwowych oraz kierownika komórki organizacyjnej DGLP właściwej do spraw księgowości zobowiązuje się do opracowania, w terminie do końca października 2016 r., projektu decyzji zarządczej Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych w sprawie pełnej mapy księgowania zdarzeń związanych w Lasach Państwowych z zużywaniem przez nadleśnictwa drewna przez siebie pozyskanego na własne wewnętrzne potrzeby instytucjonalne, jeżeli polegają one na tworzeniu infrastruktury leśnej tego nadleśnictwa.

§ 128

[Postępowanie na rynku drewna na własne potrzeby instytucjonalne –
drewno zużywane w realizacji świadczeń deputatowych]

1. Mając na względzie, że zgodnie z tradycją ukształtowaną przez dziesięciolecia i aktualnie potwierdzoną w Ponadzakładowym Układzie Zbiorowym Pracy Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe część świadczeń pracowniczych, zrównanych pod względem prawnym z wynagrodzeniem, jest realizowana w formie przekazywania pracownikom jednostek organizacyjnych Lasów Państwowych na własność określonej ilości drewna do zużycia energetycznego przez własne ich gospodarstwa domowe (świadczenie deputatowe pracodawcy na rzecz pracowników) – postanawia się, co następuje:
 - 1) świadczenia deputatowe w danym nadleśnictwie jako pracodawcy na rzecz pracowników tego nadleśnictwa:

- a) co do zasady powinny być realizowane z wykorzystaniem drewna pozyskanego w tymże nadleśnictwie,
 - b) mogą być realizowane z wykorzystaniem drewna zakupionego w innych nadleśnictwach, jeżeli pracownik uprawniony wyrazi na to zgodę;
- 2) świadczenia deputatowe w zakładach Lasów Państwowych na rzecz pracowników tych zakładów:
- a) co do zasady powinny być realizowane z wykorzystaniem drewna zakupionego w nadleśnictwach,
 - b) mogą być realizowane z wykorzystaniem drewna znajdującego się we władaniu tych zakładów, z uwzględnieniem postanowień § 121 ust. 3 pkt 4 lit. d oraz ust. 4, jeżeli pracownik uprawniony wyrazi na to zgodę;
- 3) świadczenia deputatowe inne aniżeli świadczenia deputatowe, o których mowa w pkt 1 i pkt 2, powinny być realizowane z wykorzystaniem drewna zakupionego przez jednostkę organizacyjną Lasów Państwowych będącą pracodawcami:
- a) w nadleśnictwach
oraz
 - b) wyjątkowo w zakładach Lasów Państwowych, o których mowa w pkt 2, jeżeli pracownik uprawniony wyrazi na to zgodę;
- 4) drewno stawia się do dyspozycji pracowników:
- a) loco droga wywozowa nadleśnictwa, które drewno pozyskało,
 - b) loco droga wywozowa, związana z zakładem Lasów Państwowych władającym drewnem, jeżeli pracownik wyrazi na to zgodę.
2. Wykorzystanie do świadczeń deputatowych drewna zakupionego w jednostce organizacyjnej Lasów Państwowych niebędącej pracodawcą:
- 1) wymaga zawarcia trójstronnego porozumienia (uprawniony pracownik, pracodawca, jednostka organizacyjna zbywająca drewno);
 - 2) nabycia drewna przez pracodawcę od jednostki organizacyjnej zbywającej (loco droga wywozowa jednostki organizacyjnej zbywającej):
 - a) po koszcie wytworzenia, jeżeli jednostką zbywającą jest nadleśnictwo,
 - b) po koszcie uprzedniego nabycia drewna, jego przetworzenia oraz innych działań na drewnie, jeżeli jednostką zbywającą jest zakład Lasów Państwowych.
3. Drewno przeznaczane na realizację świadczeń deputatowych, traktowanych na równi z wynagrodzeniem, jest wyceniane zgodnie z zasadami, które obowiązują przy ustalaniu wartości ekwiwalentu pieniężnego za świadczenie deputatowe w naturze.

4. Do obrotu drewnem w celu realizacji świadczeń deputatowych w nadleśnictwach jako pracodawców stosuje się odpowiednio postanowienia niniejszego zarządzenia, odnoszące się do stosowania asygnat przy sprzedaży detalicznej drewna, przy czym asygnaty te:
 - 1) są asygnatami bezgotówkowymi;
 - 2) stanowią podstawę:
 - a) przyjęcia drewna wytworzonego do magazynu drewna na deputaty (W–n konto zespołu 6) w powiązaniu ze zmniejszeniem kosztów działalności podstawowej (Ma konto zespołu 5),
 - b) naliczenia kosztów wynagrodzenia pracownika (W–n konto zespołu 4) w powiązaniu z zobowiązaniami wobec pracownika (Ma konto zespołu 2);
 - c) zrealizowania zobowiązań wobec pracownika (W–n konto zespołu 2) w powiązaniu ze zmniejszeniem stanu magazynowego drewna na deputaty (Ma konto zespołu 6).
5. Jeżeli świadczenie deputatowe jest realizowane w oparciu o drewno we władaniu zakładu Lasów Państwowych jako pracodawcy, postanowienie ust. 4 stosuje się odpowiednio.
6. Jeżeli świadczenie deputatowe jest realizowane w oparciu o drewno zakupione loco droga wywozowa jednostki zbywającej, to faktura wystawiona za nabycie tego drewna jest podstawą zaprzychodowania surowca drzewnego w jednostce organizacyjnej nabywającej do wirtualnego magazynu drewna na deputaty (W–n konto zespołu 6) w powiązaniu z zobowiązaniami wobec jednostki organizacyjnej zbywającej drewno (Ma konto zespołu 2), przy czym:
 - 1) księgowania, o których mowa w ust. 4 pkt 2 lit. b oraz c, stosuje się odpowiednio;
 - 2) pracownik pobierający świadczenie deputatowe dokonuje faktycznego poboru drewna na podstawie asygnaty bezgotówkowej wystawianej mu (na podstawie upoważnienia otrzymywanego od pracodawcy) przez jednostkę zbywającą drewno pracodawcy tego pracownika;
 - 3) w ramach nowelizacji Planu Kont Lasów Państwowych nastąpi rozstrzygnięcie co do księgowania różnicy między kosztami nabycia drewna w celu realizacji świadczeń deputatowych a wartością tego drewna wycenionego według zasad, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, w szczególności nastąpi rozstrzygnięcie, czy saldo konta zespołu 6 powinno być przenoszone w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych.
7. Do postanowień ust. 4–6 postanowienie § 127 ust. 2 należy zastosować odpowiednio.

[Postępowanie na rynku drewna na własne potrzeby instytucjonalne –
drewno zużywane w realizacji świadczeń serwitutowych]

1. Mając na względzie, że na niektórych nadleśnictwach, na przykład na Nadleśnictwie Skarżysko (w wykonywaniu aktów zobowiązaniowych ustanowionych niejednokrotnie w odległej przeszłości przez różne organy legitymowane podówczas zdolnością do czynności administracyjno-prawnych) ciężą obowiązki serwitutowe wobec serwitutantów, polegające na udostępnianiu określonych części lasu do poboru przez nich na warunkach nieodpłatnych lub z określoną odpłatnością określonych ilości pożytków drzewnych – ustala się, co następuje:
 - 1) obowiązek ponoszenia ciężarów serwitutowych należy identyfikować jako ciężar publiczny w rozumieniu art. 84 Konstytucji RP;
 - 2) na gruncie uprawnionego obszaru działalności Lasów Państwowych – ponoszenie ww. ciężarów publicznych należy traktować jako wspomaganie przez LP administracji publicznej w wypełnianiu jej obowiązków w sferze dominium;
 - 3) w dobrze pojętym interesie nadleśnictw, zobowiązanych do świadczeń serwitutowych, leży dokonywanie przez nadleśniczych niewładczego oddziaływania na serwitutantów ukierunkowanych na organizowaniu się ich w formie co najmniej stowarzyszeń zwykłych lub porozumień cywilnoprawnych;
 - 4) dokonywanie świadczeń serwitutowych powinno być przeprowadzane w wykonaniu, systematycznie konkretyzowanych w poszczególnych latach, porozumień między nadleśnictwem a poszczególnymi serwitutantami lub ich zrzeszeniami (stowarzyszeniami zwykłymi czy zgrupowaniami cywilnoprawnymi);
 - 5) pobór świadczeń serwitutowych:
 - a) może mieć charakter samowyrobu lub/oraz
 - b) może wykorzystywać usługę świadczoną przez nadleśnictwo obciążone obowiązkiem świadczeń serwitutowych;
 - 6) w przypadku samowyrobu, o którym mowa w pkt 5 lit. a:
 - a) jest konieczne pobieranie od serwitutantów oświadczeń, stanowiących formę zabezpieczenia nadleśnictwa przed ewentualnymi roszczeniami od skutków nieszczęśliwych zdarzeń podczas pozyskiwania i wyróbki drewna;

- b) odbiórka drewna serwitutowego powinna odbywać się na podstawie asygnat bezgotówkowych;
- 7) w przypadku dokonywania świadczeń z wykorzystaniem usług, o których mowa w pkt 5 lit. b, serwitutanci pobierają drewno na podstawie asygnat bezgotówkowych, a dodatkowo są obowiązani do wynagrodzenia nadleśnictwa z tytułu kosztów usług nadleśnictwa, polegających na ścinie, wyróbce, zrywce oraz ewentualnie dowozie drewna serwitutowego; jeżeli serwitutanci są zrzeszeni, a w ramach zrzeszenia wnoszą składki, nadleśnictwo może na warunkach wynikających z porozumień, o których mowa w pkt 4, pobierać wynagrodzenie za usługi, o których mowa w zdaniu poprzedzającym, bezpośrednio od tych zrzeszeń;
- 8) ilość drewna, pozyskanego i zużytego dla realizacji świadczeń serwitutowych, należy zaliczać na poczet etatu użytkowania głównego lasu;
- 9) wartość tego drewna wyceniona po cenach sprzedaży drewna detalicznego loco droga wywozowa (a z braku takich cen, po cenach sprzedaży na rynku podstawowym) pomniejszona o koszty samowyrobu oraz wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 7, uzyskane za usługę ścinki, wyróbki i zrywki tego drewna, należy docelowo ujmować na koncie służącym ewidencji księgowej kosztów wspomaganie administracji publicznej przez LP. Docelowo na tym koncie należy ujmować przypis kosztu ogólnego zarządu w nadleśnictwie.
2. Do postanowienia ust. 1 pkt 9 postanowienie §127 ust. 2 należy zastosować odpowiednio.

§ 130

[Postępowanie na rynku drewna na własne potrzeby instytucjonalne –
drewno zużywane dla poprawy właściwości biotopu leśnego
oraz kształtowania różnorodności biologicznej ekosystemów leśnych]

1. Mając na względzie, że zgodnie z zasadami trwale zrównoważonej wielofunkcyjnej gospodarki leśnej, w celu poprawy właściwości biotopu oraz kreowania należytej różnorodności biologicznej w lasach, określona część drewna w postaci: (1) obumarłych lub obumierających drzew stojących, częściowo leżących lub leżących (posusz stojący, wykroty, złomy); (2) leżaniny powstałej w następstwie pozostawiania *in situ* materiału drzewnego wycinanego w ramach czyszczeń wczesnych oraz późnych, a także pojawiającej się na powierzchni ziemskiej w sposób naturalny, na przykład w procesie oczyszczania się koron; (3) materiału po ścinie i wyróbce surowca drzewnego

(pozostałości po pozyskiwaniu drewna) – powinna być pozostawiana do naturalnego rozkładu, postanawia się, że poczynając od roku 2017 jako pierwszego roku obowiązywania niniejszego zarządzenia:

- 1) przedmiotem ustalania, publikowania i oceny będzie szacunkowa ilość materiału drzewnego, która w poszczególnych nadleśnictwach mogłaby być hipotetycznie wykorzystana w użytkowaniu energetycznym przez podmioty zewnętrzne lub na potrzeby instytucjonalne, lecz:
 - a) została zaplanowana do pozostawienia,
 - b) została faktycznie w ciągu roku pozostawiona w lesie jako czynnik kształtujący właściwości biotopów leśnych oraz różnorodności biologicznej;
- 2) dla poszczególnych nadleśnictw lub ich zgrupowań [m.in. na podstawie danych: (1) zawartych w SILP, (2) gromadzonych w ramach wielkoobszarowych inwentaryzacji lasu, (3) wiedzy naukowej i eksperckiej] powinny być wytwarzane i przy decyzji zarządczej Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych udostępniane nadleśnictwom na Portalu różnorakie materiały pomocnicze, obrazujące w szczególności, w tym w zobrazowaniu mapowym, kształtowanie się (na tle innych nadleśnictw), a także w miarę potrzeby w funkcji czasu:
 - a) pożądanej, ze względu na kształtowanie biotopu oraz różnorodności biologicznej, ilości drewna martwego oraz drewna drzew zamierających w przeliczeniu na jednostkę pola powierzchni gruntów pokrytych drzewostanem lub przejściowo pozbawionych drzewostanu w nadleśnictwie,
 - b) współczynnika, o którym mowa w § 22 ust. 2 pkt 1,
 - c) ilości martwego drewna (ogółem i w podziale na różne jego źródła),
 - d) ilości pozostałości drzewnych po wycince i wyróbce drewna w porównaniu do ilości i struktury pozyskania drewna do innego zużycia instytucjonalnego lub zużycia zewnętrznego;
 - e) innych wielkości, które mogą się okazać pomocne nadleśniczym w wykonaniu pkt 3;
- 3) W wykonaniu § 22 ust. 2 nadleśnictwa, korzystając z:
 - a) materiałów pomocniczych, o których mowa w pkt 2, a także wszelkich innych źródeł wiedzy,
 - b) instrukcji oraz wspomaganie informatycznego, o których mowa w ust. 3 – powinny być obowiązane do wykazywania ilości drewna planowanego do pozostawienia do naturalnego rozkładu.

2. Do sprawozdawania z ilości drewna faktycznie w ciągu roku pozostawianego do naturalnego rozkładu postanowienie ust. 1 stosuje się odpowiednio.
3. Komórkę organizacyjną DGLP właściwą do spraw gospodarki leśnej zobowiązuje się do podjęcia, we współpracy z komórkami organizacyjnymi DGLP właściwymi do spraw urządzania lasu i informatyki, a także z Zakładem Informatyki Lasów Państwowych, działań mających na celu opracowanie szczegółowej instrukcji i aplikacji informatycznej wspomagającej planowanie i sprawozdawanie przez nadleśniczych z ilości drewna pozostawianego do naturalnego rozkładu.

§ 131

[Ujmowanie ilości drewna pozostawianego do naturalnego rozkładu.

Ilość drewna do naturalnego rozkładu]

Dyrektor Generalny Lasów Państwowych, do końca stycznia roku następującego po danym roku kalendarzowym, na potrzeby Raportu o stanie lasów sporządza studium zbiorcze o ilości drewna pozostawianego w LP do naturalnego rozkładu.

§ 132

[Postępowanie na rynku drewna na własne potrzeby instytucjonalne – zastrzeżenie]

Za zużywanie drewna na własne potrzeby instytucjonalne nie uznaje się nabywania drewna z nadleśnictw przez zakłady Lasów Państwowych w wykonaniu cesji nabycia tego drewna ustanowionych przez podmioty zewnętrzne, które prawo do jego zakupu uzyskały w następstwie procedowania na poszczególnych rynkach właściwych.

*Podrozdział X – Postępowanie na rynkach drewna pokłeskowego i drewna zbywanego
w warunkach nagłej zmiany koniunktury na rynkach wyrobów z drewna*

§ 133

[Ogólna klasyfikacja zjawisk stwarzających potencjalną potrzebę nadzwyczajnych postępowań przy oznaczaniu surowca drzewnego pod względem przyszłych nabywców lub/oraz nadzwyczajnych zmian wyników postępowań już przeprowadzonych oraz zmian w zawartych umowach kupna-sprzedaży surowca drzewnego]

1. Mając na względzie, że:

- 1) oznaczanie surowca drzewnego pod względem przyszłych nabywców następuje w większości przypadków przed jego faktycznym pozyskaniem, tj. na podstawie planu pozyskania drewna;
- 2) planowane pozyskanie drewna może wymagać istotnej korekty w następstwie wystąpienia zdarzeń przyrodniczym lub/oraz ekonomicznym o niebagatelnym charakterze –

na mocy niniejszego zarządzenia wprowadza się możliwość ustalania nadzwyczajnych postępowań mających na celu oznaczanie surowca drzewnego pod względem przyszłych nabywców lub/oraz nadzwyczajnych zmian w zawartych umowach kupna-sprzedaży surowca drzewnego, choćby były to dopiero umowy przyrzeczenia lub akty substytuujące umowy przyrzeczenia w rozumieniu niniejszego zarządzenia.

2. Ustala się następującą klasyfikację zdarzeń o charakterze przyrodniczym, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zwanych dalej stanami siły wyższej:

- 1) wielkopowierzchniowe pożary lasów;
- 2) uszkodzenia drzewostanów wskutek takich zdarzeń naturalnych lub antropogenicznych o abiotycznym charakterze, jak wystąpienie:
 - a) silnych opadów mokrego śniegu powodujących dotkliwe szkody od okiści (przede wszystkim w drzewostanach młodszych klas wieku),
 - b) porywistych wiatrów, prowadzących do wielkopowierzchniowych wiatrowałów i wiatrołomów,
 - c) powodujące masowe zamieranie drzew:
 - podtopienia znacznych obszarów leśnych,
 - długotrwała susza,

- silne skażenie środowiska przez pyły, gazy lub substancje ciekłe,
 - osuwiska, tąpnięcia oraz zapadliska znacznych obszarów leśnych,
 - inne zjawiska abiotyczne (w tym o charakterze antropogenicznym), o skutkach, jak w zdaniu poprzedzającym;
- 3) uszkodzenia drzewostanów wskutek takich zdarzeń naturalnych o biotycznym charakterze ze skutkami w postaci masowego zamierania drzew, jak:
- a) żer owadów foliofagów oraz ksylofagów,
 - b) pasożytnicze działanie grzybów,
 - c) działanie innych organizmów nadmiernie występujących w ekosystemie leśnym;
- 4) uszkodzenia drzewostanów wskutek zbiegu zdarzeń o biotycznym i abiotycznym charakterze, prowadzące w szczególności do tzw. łańcuchowej choroby lasu.
3. Stany siły wyższej, o których mowa w ust. 2, mogą, lecz nie muszą być konstytucyjnymi stanami klęski żywiołowej.
4. Ustala się następującą klasyfikację zdarzeń ekonomicznych, o których mowa w ust. 1 pkt 2:
- 1) niemożliwe do przewidzenia nagłe załamanie koniunktury w odniesieniu do poszczególnych segmentów rynków produktów wytwarzanych na bazie surowca drzewnego:
 - a) po oznaczeniu surowca drzewnego pod względem przyszłych nabywców lub/oraz
 - b) po oznaczeniu surowca drzewnego oraz podpisaniu umów kupna-sprzedaży;
 - 2) nadspodziewane pobudzenie koniunktury na rynkach, o których mowa w pkt 1 – po oznaczeniu surowca drzewnego pod względem przyszłych nabywców lub/oraz po takim oznaczeniu i podpisaniu umów kupna-sprzedaży surowca drzewnego.
5. Ustala się następujące przypadki wystąpienia stanów siły wyższej z punktu widzenia czasu ich zaistnienia:
- 1) stany siły wyższej zaistniałe w czasie pozwalającym na uwzględnienie ich skutków w bieżących planach pozyskania drewna;
 - 2) stany siły wyższej zaistniałe w czasie niepozwalającym na uwzględnienie ich skutków w bieżących planach pozyskania drewna:
 - a) jednak możliwe do uwzględnienia w planach pozyskania drewna w latach następnych w stosunku do planu bieżącego – bez szkody dla jakości surowca drzewnego i stanu sanitarnego lasu;

- b) wymagające realizacji pozyskania drewna pomimo braku możliwości rewizji bieżącego planu pozyskania drewna ze względu na:
- termin postępowania na podstawowych rynkach właściwych drewna,
 - konieczność ochrony surowca drzewnego,
 - konieczność ochrony stanu sanitarnego lasu,
- c) stany siły wyższej zaistniałe:
- w trakcie oznaczania surowca drzewnego pod względem przyszłych nabywców na rynkach podstawowych lub/oraz na rynkach dla rozwoju,
 - po oznaczeniu surowca drzewnego pod względem przyszłych nabywców na rynkach podstawowych lub/oraz na rynkach dla rozwoju,
 - po zawarciu umów kupna-sprzedaży drewna na rynkach podstawowych i rynkach dla rozwoju.
6. Stany siły wyższej, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2 lit. a, nie wymagają nadzwyczajnych postępowań przy oznaczaniu surowca drzewnego pod względem przyszłych nabywców.
7. Stany siły wyższej, o których mowa w ust. 5 lit. b oraz c, wymagają:
- 1) nadzwyczajnych postępowań, o których mowa w ust. 6,
lub/oraz
 - 2) nadzwyczajnych zmian wyników postępowań już przeprowadzonych
lub/oraz
 - 3) istotnych zmian w zawartych umowach kupna-sprzedaży surowca drzewnego.
8. Stany siły wyższej, o których mowa w ust. 7, dzieli się na:
- 1) stany siły wyższej o charakterze lokalnym,
 - 2) stany siły wyższej o charakterze ponadlokalnym:
 - a) pierwszego stopnia,
 - b) drugiego stopnia.
9. Przy identyfikacji stanów siły wyższej, o których mowa w ust. 8, należy posługiwać się załącznikiem nr 10 do niniejszego zarządzenia.

§ 134

[Generalne podejście do postępowania w stanach siły wyższej,
o których mowa w § 133 ust. 7-9]

W przypadku zaistnienia stanów sił wyższych, o których mowa:

- 1) w § 133 ust. 5 pkt 2 lit. b oraz c, pierwsze i drugie tiret – należy odpowiednio dokończyć lub uznać zaistniałe oznaczanie surowca drzewnego pod względem przyszłych nabywców;
- 2) w § 133 ust. 5 pkt 2 lit c, trzecie tiret – należy traktować zawarte umowy kupna-sprzedaży jako obowiązujące,

a następnie, w postępowaniu nadzwyczajnym, o którym mowa w § 135, należy przystąpić odpowiednio do zmiany wyżej wymienionego oznaczenia surowca drzewnego pod względem przyszłych nabywców lub do zmiany zawartych umów.

§ 135

[Postępowanie nadzwyczajne w stanach siły wyższej]

1. Postępowanie nadzwyczajne w stanach siły wyższej wymaga podjęcia decyzji odpowiednio:
 - 1) przez nadleśniczego, jeżeli stan siły wyższej ma charakter lokalny;
 - 2) przez dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych, jeżeli stan siły wyższej ma charakter ponadlokalny, jednak zagospodarowanie drewna „klęskowego” dotyczy jednej RDLP (stan siły wyższej o znaczeniu regionalnym);
 - 3) przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych, jeżeli stan siły wyższej ma charakter ponadlokalny, lecz zagospodarowanie drewna „klęskowego” dotyczy więcej niż jednej RDLP (stan siły wyższej o znaczeniu ponadregionalnym).
2. Decyzja, o której mowa:
 - 1) w ust. 1 pkt 1, podlega uchyleniu w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych uzna, że stan siły wyższej, traktowany przez poszczególnych nadleśniczych jako mających charakter lokalny, stanowi w istocie stan siły wyższej o znaczeniu regionalnym;
 - 2) w ust. 1 pkt 2, podlega uchyleniu w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli Dyrektor Generalny Lasów Państwowych uzna, że stan siły wyższej traktowany przez poszczególnych dyrektorów regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych jako mający znaczenie regionalne, stanowi w istocie stan siły wyższej o znaczeniu ponadregionalnym.
3. Drewno pokłęskowe, związane ze stanami siły wyższej, mające cechy drewna energetycznego, powinno być koncentrowane na składach tego drewna:
 - 1) w ramach bezpośredniego podwozu z danego nadleśnictwa,

- 2) w ramach podwozu ze składnicy leśnej lub ze składnicy przejściowej.
4. Za wzorzec decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, należy przyjmować odpowiednio:
 - 1) decyzję nr 372 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z roku 2016 (przykład decyzji stanowionej przez dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych);
 - 2) decyzję nr 441 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z roku 2016 (przykład decyzji stanowionej przez Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych uzupełniony suplementem obejmującym mapy księgowania zdarzeń związanych z postępowaniem w stanach siły wyższej o znaczeniu ponadregionalnym).
5. Dyrektorzy regionalnych dyrekcji Lasów Państwowych oraz Dyrektor Generalny Lasów Państwowych są na mocy niniejszego zarządzenia uprawnieni do stanowienia decyzji, o których mowa w ust. 1, będących mutacjami decyzji, o których mowa w ust. 4. Postanowienie zdania poprzedzającego odnosi się odpowiednio do nadleśniczych. W szczególności oznaczanie drewna pokłęskowego, po usankcjonowaniu zwiększenia rozmiaru pozyskania drewna w bieżącym roku gospodarczym w poszczególnych nadleśnictwach, może na przykład obejmować konkretyzację takich działań, jak:
 - a) sukcesywne zbywanie drewna pokłęskowego z wykorzystaniem aplikacji „e-drewno”,
 - b) przekazywanie drewna pokłęskowego do zużycia instytucjonalnego,
 - c) przeznaczanie drewna pokłęskowego do sprzedaży detalicznej.
6. Jeżeli postępowanie nadzwyczajne przewiduje gromadzenie drewna pokłęskowego na składnicach przejściowych, decyzja odpowiednio dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych oraz Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych powinna konkretyzować sposób zagospodarowania tego drewna w funkcji czasu.

§ 136

[Postępowanie nadzwyczajne w stanie nagłego załamania się koniunktury
na rynku surowca drzewnego]

1. W razie wystąpienia symptomów i masowo napływających do DGLP od przedsiębiorców drzewnych sygnałów wskazujących na nagłe, niemożliwe do wcześniejszego przewidzenia załamanie koniunktury, o którym mowa w § 133 ust. 4 pkt 1, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych:
 - 1) zamawia, analizuje i ocenia specjalistyczną ekspertyzę ekonomiczną mającą na celu udzielenie m.in. odpowiedzi na pytanie, czy załamanie to istotnie ma miejsce;

- 2) z ekspertyzą, o której mowa w pkt 1, jej analizą oraz oceną zapoznaje Komisję Drzewną, pobierając od niej stosowne opinie;
 - 3) sporządza i przedkłada Ministrowi Środowiska informację na temat działań, jakie na podstawie wyżej wymienionej ekspertyzy, jej analizy oraz oceny, jak również opinii Komisji Drzewnej, zamierza podjąć w związku z wyżej wymienionymi symptomami i sygnałami.
2. W przypadku, gdy wykonanie ust. 1 pkt 1 i 2 uprawnia do wniosku, iż w odniesieniu do określonego segmentu rynków produktów wytwarzanych z surowca drzewnego istotnie nastąpiło nagłe, powszechne i nie chwilowe załamanie koniunktury, informacja, o której mowa w ust. 1 pkt 3, powinna zawierać projekt decyzji zarządczej Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych w sprawie postępowania nadzwyczajnego, obejmującego w szczególności:
- 1) organizację i przeprowadzenie powszechnej konsultacji, transmitowanej w ramach leśnej telewizji internetowej, na temat działań przewidywanych do podjęcia w Lasach Państwowych w reakcji na ww. załamanie koniunktury (negocjacje z nabywcami w sprawie korekty oznaczenia surowca drzewnego pod względem przyszłych nabywców; renegocjacje warunków umownych itd.);
 - 2) scenariusz otwartych spotkań regionalnych i krajowych, mający na celu dalsze uszczegółowienie (skonkretyzowanie) oraz zrealizowanie działań, o których mowa w pkt 1.
3. Uwzględniając ewentualne ustosunkowanie się i uwagi Ministra Środowiska w odpowiedzi na informację, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Dyrektor Generalny Lasów Państwowych podejmuje wyżej wymienioną decyzję, a Lasy Państwowe bez zbędnej zwłoki przystępują do jej realizacji.

§ 137

[Postępowanie w razie zbiegu siły wyższej oraz nadzwyczajnej poprawy koniunktury na określonych rynkach rynku produktów wytwarzanych z surowca drzewnego]

1. W razie wystąpienia (po oznaczeniu drewna pod względem przyszłych nabywców lub/oraz po zawarciu umów kupna-sprzedaży drewna) symptomów, wskazujących na nadzwyczajne pobudzenie koniunktury na rynkach produktów wytwarzanych z surowca drzewnego – postanowienie § 136 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Decyzja w sprawie postępowania nadzwyczajnego w przypadku pobudzenia koniunktury, o której mowa w ust. 1, powinna przewidywać uruchomienie otwartej aukcji systemowej (cena jako jedyne kryterium oceny ofert zakupu drewna) z wykorzystaniem do tego:
 - 1) drewna nieoznaczonego pod względem nabywców w ramach postępowania na rynkach właściwych podstawowych oraz rynkach dla rozwoju,
 - 2) drewna znajdującego się na składnicach przejściowych,
 - 3) drewna z rezerwowych pozycji cięć (zwiększenie rozmiaru pozyskania drewna z opcją zmniejszenia tego pozyskania w latach następnych oraz alokowaniem nadwyżek finansowych na rachunek funduszu leśnego).

Podrozdział XI – Postępowanie na rynkach uzupełnień

§ 138

[Drewno przeznaczone do oznaczenia pod względem przyszłych nabywców na rynkach uzupełnień; zasady postępowania na rynku uzupełnień]

1. Do oznaczenia pod względem przyszłych nabywców na rynkach uzupełnień kieruje się drewno, które:
 - 1) w celu oznaczenia pod względem przyszłych nabywców zostało wcześniej skierowane na inny właściwy rynek właściwy, lecz nie zostało ono na nim oznaczone;
 - 2) zostało wprawdzie oznaczone na określonym rynku właściwym pod względem przyszłych nabywców, lecz dany nabywca nie przystąpił do umowy kupna-sprzedaży;
 - 3) zostało wprawdzie oznaczone pod względem przyszłych nabywców, objęte umową kupna-sprzedaży, lecz dany nabywca nie realizuje tej umowy lub realizuje ją nierytmicznie;
 - 4) zostało wprawdzie oznaczone pod względem przyszłych nabywców, objęte umową kupna-sprzedaży i przeszło na własność nabywcy (PP, asygnata), lecz jest pewność, że dany nabywca nie odbierze tego drewna z lasu – jeżeli drewno musi być pozyskane ze względu na zasady prawidłowej gospodarki leśnej lub zostało już pozyskane.
2. Na rynek uzupełnień kieruje się drewno po pozyskaniu zgodnie z zasadą rytmiczności i sukcesywności (wystawianie na rynku uzupełnień partii drewna w miarę jego pozyskiwania i przyjmowania na stan magazynowy).

3. Szczegółowe przypadki kierowania drewna na rynki uzupełnień ustalono w § 45 ust. 1 i 2, i 4, § 50 ust. 4 pkt 5, § 51, § 58 oraz § 62 ust. 1 pkt 1.
4. Rynek uzupełnień funkcjonuje z wykorzystaniem aplikacji „e-drewno”.

§ 139

[Systemowe wykorzystanie aplikacji „e-drewno”]

1. Aplikacja „e-drewno”, o której mowa w § 138 ust. 4, powinna być systemowo używana do:
 - 1) oznaczania pod względem przyszłych nabywców pozostałości po wycince i wyróbce drewna, jeżeli nabywcami tych pozostałości mają być przedsiębiorcy – stosownie do postanowienia § 67 ust. 1 i 2;
 - 2) sprzedaży drewna przez zakłady Lasów Państwowych w wykonaniu § 121 ust. 5 i 6.
2. Aplikacja „e-drewno” może być wykorzystywana do zagospodarowywania drewna pokłeskowego, a także może znaleźć zastosowanie przy zagospodarowywaniu drewna na składnicach przejściowych oraz (na podstawie decyzji zarządczej Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych) w innych sytuacjach.

Rozdział IX

**Eliminowanie nieuczciwych praktyk na rynkach właściwych. Wzory umów.
Zabezpieczanie wierzytelności. Kontroling. Nadzór. Kontrola. Działania korygujące.
Ochrona i dochodzenia mienia Skarbu Państwa (łącznie z działaniami reklamacyjnymi)**

§ 140

[Eliminacja nieuczciwych praktyk na rynkach właściwych]

1. Za nieuczciwe praktyki na rynkach właściwych uznaje się wykonywanie niniejszego zarządzenia niezgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem jego postanowień, w tym w szczególności skutkujący:
 - 1) zmowami zbywców lub nabywców, a także łącznie zbywców i nabywców drewna;
 - 2) podejmowaniem pozorowanych działań rozwojowych w celu uzyskania możliwości nabycia drewna na rynku rozwoju;
 - 3) podejmowaniem działań ze z góry powziętym zamiarem rezygnacji, przy powoływaniu się na nieprawdziwe argumenty uzasadniające, z prawa do nabycia

- drewna na rynku podstawowym w celu ukształtowania korzystnej sytuacji prawnej i faktycznej, np. w ramach dogrywek;
- 4) kształtowaniem korzystnej sytuacji prawnej i faktycznej na rynkach właściwych w następstwie podania nierzetelnych informacji ofertowych.
2. Przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom na rynkach właściwych powinny służyć działania, o których mowa w § 141.

§ 141

[Zawartość oraz funkcje załącznika nr 11]

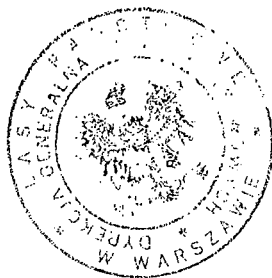
1. Integralną częścią niniejszego zarządzenia będzie załącznik nr 11 ujęty w ramach decyzji zarządczej Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych.
2. Załącznik, o którym mowa w ust. 1, ustala działania związane ze sprzedażą drewna, polegające w szczególności na:
 - 1) zasadzie korzystania z aplikacji „e-drewno” w procedurze oznaczania przyszłych nabywców na rynku uzupełnień;
 - 2) zasadzie korzystania z Portalu Leśno-Drzewnego w procedurze oznaczania przyszłych nabywców na rynku podstawowym;
 - 3) zasadzie korzystania z procedury aukcji na rynku drewna szczególnego;
 - 4) zasadzie korzystania z procedury postępowania submisyjnego na rynku drewna szczególnego;
 - 5) szczegółowej procedurze zawierania umów kupna-sprzedaży drewna i innych umów, o których mowa w zarządzeniu (łącznie z ustaleniem wzorów tychże umów);
 - 6) postępowaniu mającym na celu zabezpieczenie wierzytelności;
 - 7) prowadzeniu:
 - a) kontrolingu,
 - b) nadzoru,
 - c) kontrolizwiązanych ze sprzedażą drewna;
 - 8) koordynowaniu, synchronizowaniu funkcjonowania Lasów Państwowych w toku realizacji umów;
 - 9) ochronie i dochodzeniu mienia, związanych ze sprzedażą drewna (łącznie z działaniami reklamacyjnymi).

Rozdział X
Postanowienia końcowe

§ 142

[Wejście zarządzenie w życie. Mechanizm aktualizacji i konkretyzacji,
i odstępstw od postanowień zarządzenia]

1. Zarządzenie, z zastrzeżeniem ust. 2, wchodzi w życie z dniem podpisania i po raz pierwszy ma zastosowanie do sprzedaży drewna w odniesieniu do roku 2017.
2. Ustala się, że oprócz decyzji zarządczych, przywołanych w niniejszym zarządzeniu, konkretyzacji i aktualizacji, a także odstępstwom (w odniesieniu do roku 2017 jako pierwszego roku obowiązywania zarządzenia) od postanowień niniejszego zarządzenia mogą służyć inne decyzje zarządcze Dyrektora Generalnego Lasów, wydawane w szczególności z uwzględnieniem opinii Komisji Drzewnej.

DYREKTOR GENERALNY
LASÓW PAŃSTWOWYCH
dr inż. Konrad Tomaszewski

oll